

ชื่อวิทยานิพนธ์ การวิเคราะห์ราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญ
ผู้วิจัย นายสังขพันธ์ เสรีวัฒนา บริญญา บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ อัจฉรา ชีวงศ์ตะกูลกิจ (2) อาจารย์ ดร.ศุภกร สุนทรกิจ
ปีการศึกษา 2545

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบความแตกต่างของราคา
ใบสำคัญแสดงสิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญระหว่างราคาที่คำนวณจากแบบจำลองของ Black-Scholes กับ
ราคาที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตลอดช่วงอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ฯ
(2) วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญตลอดช่วง
อายุของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ฯ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เป็นใบสำคัญแสดงสิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญของ 35 บริษัทฯ ที่มีการ
จดทะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยมีระยะเวลาตั้งแต่จดทะเบียนซื้อขายจนครบอายุ
ของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ฯ อยู่ในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2536 จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2543
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิโดยใช้ สถิติทดสอบที (t-test) และ
ความถดถอยพหุคุณ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ผลการวิจัยพบว่า (1) ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญระหว่างราคาที่
คำนวณได้จากแบบจำลองของ Black & Scholes กับราคาที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ
มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ (2) ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดง
สิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญในเชิงบวก ได้แก่ เงินปันผล자้ย ความแปรปรวนจากอัตราผลตอบแทนของหุ้น
สามัญ ค่าพรีเมียม ระยะเวลาการใช้สิทธิ และราคาหุ้นสามัญ ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง
ของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญในเชิงลบ ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย และราคาใช้สิทธิ
ส่วนผลกระทบจากจำนวนหุ้นสามัญที่เพิ่มขึ้น และค่า P/E ratio ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ
ราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญ

Thesis title: AN ANALYSIS OF WARRANT PRICE

Researcher: Mr. Sungkaphat Sereewiwattana; **Degree:** Master of Business

Administration; **Thesis advisor:** (1) Achara Cheewatragoongit, Associate Professor;

(2) Dr. Supakorn Soontomkit; **Academic year:** 2002

ABSTRACT

The objectives of study were: (1) to compare the difference of warrant price between the price calculated from Black-Scholes model and the price traded in the Stock Exchange of Thailand; (2) to analyse the factors which affect the change of warrant price.

Samples of the study were warrants registered in the Stock Exchange of Thailand during January 1993 to December 2000 of 35 companies. T test and multiple regression with significance level at .05 of secondary data were used to compare the warrant price and to analyse factors affecting the change of warrant price.

The study found that (1) there was difference of warrant price with significance between the price calculated from Black-Scholes model and the price traded in the Stock Exchange of Thailand; (2) Factors having positive impact on warrant price were: dividend, volatility, premium, time to maturity and stock price, while factors having negative impact on warrant price were: interest rate and exercise price. However, number of stocks and P/E ratio did not affect the warrant price.

Keywords: Warrant

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์อย่างดีเยี่ยมจาก
รองศาสตราจารย์ อัจฉรา ชีวงศ์ตระกูลกิจ แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารจัดการ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช และ อาจารย์ ดร.ศุภกร สุนทรกิจ Assistant Vice President
ศูนย์ซื้อขายตราสารหนี้ไทย ที่ได้กุณาให้โอกาสในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ รวมทั้งกุณาให้
คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์อย่างดีเยี่ยม นับตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์
ผู้วิจัยสึกขาดสิ้นในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้รับกำลังใจอย่างมากจาก อาจารย์ ดร.ผ่องเพ็ญ จิตอาวีร์รัตน์
ซึ่งผู้วิจัยถือว่ามีค่าเป็นอย่างยิ่ง

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทั้งมวล ผู้วิจัยขอขอบคุณให้แก่ผู้ที่สนใจใน
เรื่องของหลักทรัพย์

สังฆพันธุ์ เสรีวัฒนา
กันยายน 2545

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิตติกรรมประกาศ	๖
สารบัญตาราง	๗
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์การวิจัย	๓
กรอบความคิดการวิจัย	๓
สมมติฐานการวิจัย	๔
ขอบเขตการวิจัย	๔
ข้อจำกัดในการวิจัย	๔
นิยามศัพท์เฉพาะ	๕
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๖
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๘
ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ	๘
พฤษภ์เกี่ยวข้อง	๑๖
ผลการศึกษาที่ผ่านมา	๑๘
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	๒๒
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๒๒
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๔
การเก็บรวบรวมข้อมูล	๒๗
การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๗
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
ตอนที่ 1 สถานภาพของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง	๒๘
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูล	๓๑
ตอนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการดันพบ	๓๓

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	35
สรุปการวิจัย.....	35
อภิปรายผล	39
ข้อเสนอแนะ	41
บรรณานุกรม.....	42
ภาคผนวก	45
ประวัติผู้วิจัย.....	81

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 รายชื่อตัวอย่างใบสำคัญแสดงสิทธิฯ และตัวอย่างใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่ถูกเพิกถอน.....	22
ตารางที่ 4.1 แสดงรายชื่อ วันจดทะเบียน วันครบกำหนด และราคาใช้สิทธิของตัวอย่างใบสำคัญแสดงสิทธิ.....	28
ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนวัน ราคาสูงสุด ราคาน้ำสูด ราคากล่อง และค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน ของตัวอย่างใบสำคัญแสดงสิทธิ.....	30
ตารางที่ 4.3 ค่าสถิติทดสอบที่ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ระหว่างราคาทางทฤษฎีกับราคาที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์.....	32
ตารางที่ 4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ.....	32
ตารางที่ 4.5 ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการทดถอย (Coefficients) และการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยแต่ละตัวกับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ.....	33
ตารางที่ 5.1 ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ระหว่างราคาทางทฤษฎีกับราคาที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์.....	38
ตารางที่ 5.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ.....	38

บทที่ 1 บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของบัญชา

ฉบับตั้งแต่มีการก่อตั้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขึ้นมาในปี พ.ศ. 2517 ทำให้การลงทุนในหุ้นสามัญซึ่งจดทะเบียนซื้อขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ได้กลายเป็นทางเลือกใหม่ในการลงทุนของประชาชนหรือนักลงทุนทั่วไปนอกเหนือจากการฝากเงินกับสถาบันการเงิน การลงทุนในอดีตที่ผ่านมานักลงทุนจะลงทุนในหุ้นสามัญเกือบทั้งหมด ทั้งที่มีตราสารทางการเงินให้เดียวกับหุ้นเดิมๆ แต่ต่อมาได้มีการปรับเปลี่ยนกฎหมายเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งตราสารนี้จะให้ผลตอบแทนในบางภาวะสูงกว่าการลงทุนในหุ้นสามัญและมีความแตกต่างจากหลักทรัพย์ทั่วไป ตราสารดังกล่าวคือ ใบสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้นสามัญ (warrant)

ตราสารดังกล่าวเป็นตราสารแสดงสิทธิที่สามารถซื้อตราสารหุ้นได้ในอนาคต โดยมีการกำหนดราคา ระยะเวลา และข้อตกลงให้สิทธิเข้าใช้ได้ เมื่อหุ้นสามัญที่ออกให้เดียวกับตราสารประเภทนี้ในการลงทุนซื้อหุ้นหลักทรัพย์ในระยะยาวได้ โดยใช้เงินลงทุนที่น้อยกว่าเมื่อเทียบกับการลงทุนในหุ้นสามัญและยังเป็นการปักป้องความเสี่ยงทางการเงินอย่างหนึ่ง สำหรับในส่วนของบริษัทที่มีตราสารประเภทนี้เป็นเครื่องมือทางการเงินที่ช่วยระดมทุนจากประชาชนโดยผ่านตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยไม่มีผลกระทบต่อกำไรสุทธิต่อหุ้นของบริษัท

ในอดีตที่ผ่านมามีจำนวนของใบสำคัญแสดงสิทธิที่จดทะเบียนและมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ในยุคแรกยังมีจำนวนน้อย ต่อมาเมื่อการนิยมออกหุ้นสามัญหรือหุ้นกู้ควบไปสำคัญแสดงสิทธิเพื่อเสนอขายแก่ประชาชนหรือนักลงทุนโดยทั่วไปเพิ่มขึ้นมากในช่วงเวลา สิบปีที่ผ่านมา ทำให้จำนวน ปริมาณ และมูลค่าของการซื้อขายใบสำคัญแสดงสิทธิเพิ่มมากขึ้น เช่นกัน ซึ่งสังเกตได้จากเดือนตุลาคม พ.ศ. 2533 มีจำนวนของใบสำคัญแสดงสิทธิที่ซื้อขายกันเพียง 1 หลักทรัพย์ โดยมีปริมาณการซื้อขายจำนวน 65,974,800 หุ้น คิดเป็นมูลค่า 394,557,430 บาท เทียบกับเดือนตุลาคม พ.ศ. 2540 ซึ่งมีจำนวนของใบสำคัญแสดงสิทธิที่ซื้อขายกันเพิ่มขึ้นเป็น 39 หลักทรัพย์ โดยมีปริมาณการซื้อขายจำนวน 305,375,794 หุ้น คิดเป็นมูลค่า 3,090,790,000 บาท

จากเหตุผลข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิฯเป็นทางเลือกในการลงทุนที่น่าสนใจอย่างมากอีกทางเลือกหนึ่งแต่ในการรับรู้ของนักลงทุนนั้นใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ดังกล่าวจะมีอนกับได้แฝงมาจากการลงทุนในหุ้นสามัญหรือหุ้นกู้ ดังนั้นการที่นักลงทุนเลือกที่จะลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิฯ จึงควรทำการเบรียบเทียบราคากลางและวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่มีผลกระทำกับราคาที่มีการซื้อขายกันเสียก่อน แต่ในประเทศไทยปัจจุบันสถานการณ์ต่างๆที่ทำหน้าที่ออก ใบสำคัญแสดงสิทธิฯส่วนใหญ่มักจะตั้งราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ โดยคำนวณจากแบบจำลอง Black & Scholes (ทรงธรรม อุษสาธิ พ.ศ.2540: 1) แต่เมื่อมีการนำใบสำคัญแสดงสิทธิฯเข้ามายัดหะเบียนและซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์มักจะมีการเก็บเงินค่าหุ้นข้างสูง ทำให้ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยที่ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์มักจะต่างจากราคาที่คำนวณได้จากแบบจำลองของ Black & Scholes ที่นิยมใช้คำนวณอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งแบบจำลองที่ใช้นั้นเป็นแบบจำลองที่ดัดแปลงมาจาก การคำนวณราคากลาง Option สวยงามของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์มีปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคางานนี้มีความแตกต่างกัน ต่างๆเหล่านี้อาจเป็นผลทำให้ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯนั้นมีความแตกต่างกัน

จากการศึกษาในอดีตที่ผ่านมาสรุปโดยรวมได้ว่า ราคางานนี้มีความต้องการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสอดคล้องกับราคากลาง Option โดยอาศัยแบบจำลองของ Black-Scholes โดยมีปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคางานนี้มีความต้องการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ การศึกษาต่างๆเหล่านี้โดยมากมักจะเป็นการศึกษาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของช่วงอายุใบสำคัญแสดงสิทธิฯและให้ใบสำคัญแสดงสิทธิฯบางคราว เท่านั้นดังนั้นประการหนึ่งที่น่าสนใจคือจำนวนของใบสำคัญแสดงสิทธิฯในช่วงเวลาที่ทำการศึกษา และระยะเวลาการใช้สิทธิหรืออายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ซึ่งเมื่อนับตั้งแต่เริ่มต้นจัดหะเบียน ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯจนครบอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ส่วนมากมักจะมีระยะเวลาประมาณ 3-5 ปี

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจที่จะวิเคราะห์ราคางานนี้โดยทำการเก็บข้อมูล จำนวนใบสำคัญแสดงสิทธิฯทั้งหมด ตั้งแต่เริ่มเข้ามายัดหะเบียนซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ไปจนครบอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ในครั้นนี้จะทำให้เห็นภาพทั้งหมดและเป็นการยืนยันผลการศึกษาวิจัยในอดีตที่ได้ทำการศึกษาในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของช่วงอายุใบสำคัญแสดงสิทธิฯ และเพื่อสร้างความมั่นใจและเป็นแนวทางในการลงทุนให้แก่นักลงทุนที่ต้องการลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิฯต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของราคาในสำคัญแสดงสิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญระหว่างราคาที่คำนวณได้จากแบบจำลองของ Black-Scholes กับราคาที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตลอดช่วงอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

2.2 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาในสำคัญแสดงสิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญตลอดช่วงอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

3. กรอบความคิดการวิจัย

ใบสำคัญแสดงสิทธิ์เมื่อมีการคาดคะเนว่าจะมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ที่มีการซื้อขายกันนั้นมีความผันผวนต่ออัตราดอกเบี้ย แนวทางหนึ่งที่จะหาราคาที่เหมาะสมของใบสำคัญแสดงสิทธิ์คือ การคำนวณหาราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ จากแบบจำลองของ Black-Scholes ซึ่งราคาที่ได้ทั้ง 2 ส่วนนั้นอาจจะเหมือนหรือแตกต่างกันก็ได้ ในกรณีที่มีความแตกต่างเกิดขึ้นระหว่างราคาที่คำนวณได้กับราคาที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ นั้น อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบโดยตรงต่อราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิ์ เช่น ราคาของหุ้นสามัญ ผลกระทบจากจำนวนหุ้นสามัญที่เพิ่มขึ้น หรือระยะเวลาการใช้สิทธิที่เหลืออยู่ เป็นต้น ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงได้ทำการศึกษาวิจัยว่า ตลอดช่วงอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ที่คำนวณได้จากแบบจำลองของ Black-Scholes กับราคาที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีความแตกต่างกันหรือไม่ และมีปัจจัยอะไรบ้างที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาในสำคัญแสดงสิทธิฯ

แนวทางการวิเคราะห์ตลอดช่วงอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

1. ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ที่คำนวณได้จากแบบจำลองของ Black-Scholes แตกต่างหรือไม่แตกต่างจากราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ ที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ
2. ราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ์ที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดระยะเวลา การใช้สิทธิ ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคา คือ
 - 2.1 ราคาหุ้นสามัญ
 - 2.2 ราคาใช้สิทธิ

- 2.3 อัตราคาดคะเน
- 2.4 เงินปันผลจ่าย
- 2.5 ผลกระทบจากจำนวนหุ้นสามัญที่เพิ่มขึ้น
- 2.6 ความแปรปรวนจากอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญ
- 2.7 ค่าพรีเมียม
- 2.8 ค่า P/E ratio
- 2.9 ระยะเวลาการใช้สิทธิ

4. สมมติฐานการวิจัย

- 4.1 ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่คำนวณได้จากการแบบจำลองของ Black-Scholes ไม่แตกต่างจากการของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ
- 4.2 ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯมีความสัมพันธ์กับปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งอย่างน้อย 1 ปัจจัย

5. ขอบเขตการวิจัย

- 5.1 ขอบเขตด้านประชากร ประชากรในที่นี้คือ ใบสำคัญแสดงสิทธิชื่อหุ้นสามัญ ที่จะทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด

- 5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาเนื้อหาระบบคำนวณราคาใบสำคัญแสดงสิทธิชื่อหุ้นสามัญจากทฤษฎีการกำหนดราคา option โดยอาศัยแบบจำลองของ Black-Scholes (BSOPM) และปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิชื่อหุ้นสามัญ

- 5.3 ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา ตั้งแต่ มกราคม พ.ศ. 2536 ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2543

6. ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะมีใบสำคัญแสดงสิทธิฯส่วนหนึ่งที่ถูกเพิกถอนออกไปจากตลาดหลักทรัพย์ฯพร้อมกับหุ้นสามัญ ดังนั้นการเก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษาจะเก็บจนถึงวันที่

ใบสำคัญแสดงสิทธิฯเหล่านั้นถูกเทิกถอน จึงทำให้ผลการศึกษาในส่วนของใบสำคัญแสดงสิทธิฯเหล่านี้อาจได้ผลไม่สมบูรณ์

ค่าของปัจจัยต่างๆรวมทั้งราคาปิดของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ จะนำมาทำการวิเคราะห์เฉพาะวันที่หุ้นสามัญและใบสำคัญแสดงสิทธิฯมีการซื้อขายทั้งคู่อยู่ในวันเดียวกัน

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 ตลาดหลักทรัพย์ฯ

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นศูนย์

กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์ในประเทศไทย

7.2 ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

ตราสารทางการเงินประเภทหนึ่งที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือ

ในการที่จะซื้อหุ้นสามัญของบริษัทผู้ออก

ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ตามราคา ปริมาณ

และในระยะเวลาที่กำหนดเอาไว้

7.3 ราคาทางทฤษฎี

ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่คำนวณได้จาก

ทฤษฎีการกำหนดราคา option โดยอาศัยแบบ

จำลองของ Black-Scholes

7.4 ราคากลาง

ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายกัน

ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

7.5 หุ้นสามัญ

หลักทรัพย์ที่แสดงความเป็นเจ้าของบริษัท ผู้ถือหุ้น-

สามัญมีส่วนร่วมรับผิดชอบในผลกำไรหรือขาดทุน

ที่เกิดขึ้น หากมีการเลิกกิจการผู้ถือหุ้นสามัญจะได้

รับเงินทุนคืนหลังจากธุรกิจได้ดำเนินการทั้งหมดให้แก่

เจ้าหนี้ และผู้ถือหุ้นบุริมสิทธิเรียบร้อยแล้ว

7.6 หุ้นกู้

ตราสารแห่งหนี้ทุกชนิดที่แบ่งออกเป็นหน่วย

โดยแต่ละหน่วยมีมูลค่าเท่ากันและมีการกำหนด

ผูกต้องแทน หรือผลประโยชน์ไว้เป็นการล่วงหน้า

ในอัตราที่เท่ากันทุกหน่วย

7.7 มูลค่าถ้าใช้สิทธิ

ค่าของใบสำคัญแสดงสิทธิฯเมื่อเวลาใช้สิทธิจะเป็น

เท่าไร

7.8 มูลค่าตามเวลา	ส่วนของราคาที่สูงกว่าราคาเมื่อใช้สิทธิในใบสำคัญแสดงสิทธิฯ
7.9 ค่าพรีเมียม	ส่วนเกินราคา ให้วัดว่าการซื้อหุ้นโดยผ่านใบสำคัญแสดงสิทธิฯ สูงกว่าการซื้อหุ้นร้อยละเท่าไร โดยคิดจาก ราคาใช้สิทธิบวกด้วยราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ลบด้วยราคาหุ้นสามัญ แล้วหารด้วยราคาหุ้นสามัญ
7.10 Option	สิทธิในการซื้อขายหลักทรัพย์ เป็นสัญญาที่ให้ไว้กับผู้ถือ option ในการที่จะทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ที่ระบุไว้ใน option นั้น ตามจำนวนและราคากำหนดไว้และการใช้สิทธิจะต้องทำภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ เช่น กัน
7.11 Call option	สิทธิในการซื้อหลักทรัพย์ เป็นสัญญาที่ผู้ออก option ให้กับผู้ถือ option ในการที่จะซื้อหลักทรัพย์ของบริษัทที่ระบุจากผู้ออก option ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามจำนวน และราคาที่ระบุไว้
7.12 Put option	สิทธิในการขายหลักทรัพย์ เป็นสัญญาที่ผู้ออก option ให้กับผู้ถือ option ในการที่จะขายหลักทรัพย์ของบริษัทที่ระบุจากผู้ออก option ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามจำนวน และราคาที่ระบุไว้

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ในส่วนของนักลงทุนและผู้สนับสนุน

8.1.1 การคำนวณราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ โดยอาศัยแบบจำลองของ *Black-Scholes* ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ โดยใช้หลักการคำนวณจากทฤษฎีการกำหนดราคา option โดยอาศัยแบบจำลองของ *Black-Scholes*

เปรียบเทียบกับราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ตลอดช่วงอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯเพื่อเป็นแนวทางในการประเมินราคา

8.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ทำให้ทราบว่าตลอดช่วงอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ มีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาปัจจัยต่างๆเมื่อต้องการลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

8.2 ในส่วนของบริษัทผู้ออกกองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

8.2.1 การคำนวณราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯโดยอาศัยแบบจำลองของ Black-Scholes ทำให้ทราบผลการกำหนดราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ จากทฤษฎีการกำหนดราคา option โดยอาศัยแบบจำลองของ Black-Scholes เปรียบเทียบกับราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ตลอดช่วงอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกใช้แบบจำลองในการกำหนดราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

8.2.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ทำให้ทราบถึงปัจจัยต่างๆที่มีผลกระทบต่อราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ตลอดช่วงอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เพื่อเป็นแนวทางประกอบการพิจารณากำหนดค่าของปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

บทที่ 2

วิธีการนักเรียนที่เกี่ยวข้อง

จำนวนของใบสำคัญแสดงสิทธิซึ่งหันสามัญที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในช่วงแรกยังมีไม่มากนัก โดยใบสำคัญแสดงสิทธิของธนาคารกรุงเทพฯพาณิชยการได้เข้ามาจดทะเบียนเป็นครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์ในปี พ.ศ.2533 เพียง 1 หลักทรัพย์ ต่อมาจึงได้เริ่มมีใบสำคัญแสดงสิทธิเข้ามาจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดยในปี พ.ศ.2535 และ พ.ศ.2536 มีใบสำคัญแสดงสิทธิที่จดทะเบียนเพิ่มขึ้นเป็น 3 และ 6 หลักทรัพย์ ตามลำดับ แต่เมื่อถึงปี พ.ศ.2537 และ พ.ศ.2538 จำนวนของใบสำคัญแสดงสิทธิที่จดทะเบียนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยมีจำนวน 22 และ 31 หลักทรัพย์ตามลำดับ และในปี พ.ศ.2540 มีจำนวนของใบสำคัญแสดงสิทธิที่จดทะเบียนทั้งหมดถึง 40 หลักทรัพย์ จากการที่จำนวนของใบสำคัญแสดงสิทธิที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความนิยมของใบสำคัญแสดงสิทธิที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วนี้ แสดงให้เห็นถึงความสำคัญและความนิยมของใบสำคัญแสดงสิทธิ ดังนั้นจึงควรทำการศึกษาเกี่ยวกับใบสำคัญแสดงสิทธิเสียก่อน

1. ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

1.1 ประวัติความเป็นมา

การออกจำนำรายไปสำคัญแสดงสิทธิฯมีขั้นครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกา ประมาณปี ค.ศ.1911 หรือประมาณปี พ.ศ.2454 แต่การออกไปสำคัญแสดงสิทธิฯมาจำหน่ายในครั้งนั้นไม่เป็นที่นิยม เพราะหลายมากนัก เนื่องจากนักลงทุนยังไม่มีความเชื่อใจในอนาคตของตราสารประเภทนี้ จนกระทั่งในทศวรรษที่ 1960 ซึ่งเป็นช่วงที่เศรษฐกิจเจริญรุ่งเรืองส่งผลให้ตลาดหุ้นรุ่งเรืองไปด้วย ไปสำคัญแสดงสิทธิฯจึงได้รับความสนใจและเป็นที่นิยมแพร่หลายของนักลงทุนเนื่องจากเป็นอย่างมากับบริษัทที่มีชื่อเสียงจำนวนมากต่างพากันออกไปสำคัญแสดงสิทธิฯ มาจำหน่ายเพื่อป้องกันการเป็นผู้ร่วมทุนในลักษณะผู้ถือหุ้นเดิม และในขณะเดียวกันนักลงทุนเองก็ต้องการที่จะลงทุนในไปสำคัญแสดงสิทธิฯเพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากการลงทุนในตราสารประเภทอื่น แต่อย่างไรก็ตามเมื่อมาถึงทศวรรษที่ 1970 ตลาดหุ้นก็เข้าสู่ช่วง恐慌 ประกอบกับได้เริ่มนี การนำ option ออกมารื้อขายในตลาดโดย Chicago Board Option Exchange จึงทำให้ไปสำคัญแสดงสิทธิฯในเวลานั้นเสื่อมความนิยมลงอีกครั้งหนึ่ง (สกาวี จอมอนบดี, 2540: 6)

สำหรับประเทศไทยทางตลาดหลักทรัพย์ได้ทำการศึกษาถึงในสำคัญแสดงสิทธิฯ อย่างจริงจังเมื่อปี พ.ศ.2530 และได้เริ่มมีการกำหนดหลักเกณฑ์กร้างฯ เมื่อปี พ.ศ.2531 ซึ่งในระยะเริ่มแรกนี้นักลงทุนยังไม่ค่อยสนใจลงทุนในในสำคัญแสดงสิทธิฯนี้มากนัก โดยในสำคัญแสดงสิทธิฯเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศไทยเมื่อปี พ.ศ.2532 บริษัทแรกที่ทำการออกในสำคัญแสดงสิทธิฯคือ ธนาคารกรุงเทพฯพาณิชยการ จำกัด ซึ่งออกในสำคัญแสดงสิทธิฯขึ้นมาในปี พ.ศ.2532 และนำเข้ามาจดทะเบียนเพื่อทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2533 โดยใช้ชื่อย่อว่า BBC-W โดยเสนอขายให้กับนักลงทุนในราคาหน่วยละ 3 บาท ราคาใช้สิทธิ 10 บาท สัดส่วนการใช้สิทธิ 1:1 มีระยะเวลาการใช้สิทธิ 3 ปี ในสำคัญแสดงสิทธิฯนี้เป็นแบบยุโรปซึ่งมีการใช้สิทธิได้เพียงครั้งเดียว ณ วันหมดอายุ โดยกำหนดให้ใช้สิทธิระหว่างวันที่ 8-28 เมษายน พ.ศ.2535 ซึ่งหากาเมื่อใช้สิทธิที่กำหนดได้ที่ 10 บาทนั้นได้มีการปรับลดลงเหลือ 9.89 บาท ในวันที่ธนาคารกรุงเทพฯ พานิชยการ ได้ทำการเพิ่มทุนด้วยทะเบียนเมื่อปี พ.ศ.2533 ในสำคัญแสดงสิทธิฯดังกล่าวแล้วเข้ามาทำการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ จนถึงวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2535

1.2 ลักษณะของในสำคัญแสดงสิทธิฯ

ในสำคัญแสดงสิทธิฯเป็นตราสารทางการเงินหรือหลักทรัพย์ประเภทหนึ่ง ที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือหุ้นสามัญหรือหุ้นสุทธิของบริษัทผู้ออกในสำคัญแสดงสิทธิฯใช้สิทธิซื้อหุ้นสามัญตามราคา สัดส่วน และภายในระยะเวลาที่กำหนดໄร ซึ่งจะมีลักษณะใกล้เคียงกับ call option ที่จะได้กล่าวถึงต่อไป

ในสำคัญแสดงสิทธิฯที่ออกโดยบริษัทด้วยตัวเองจะต้องระบุถึงรายละเอียดที่สำคัญดังนี้ สิทธิในการซื้อหุ้นทรัพย์ หลักทรัพย์ที่สามารถนำไปสำคัญแสดงสิทธิฯมาแลกซื้อ หุ้นสามัญที่ให้ในการใช้สิทธิ ราคาใช้สิทธิ สัดส่วนการใช้สิทธิ และระยะเวลาการใช้สิทธิ ธุรกิจที่ระดมเงินทุนได้จากการออกในสำคัญแสดงสิทธิฯถือเป็นส่วนหนึ่งของเงินกองทุน โดยผู้ถือในสำคัญแสดงสิทธิฯ จะยังไม่มีสิทธิในการเป็นเจ้าของธุรกิjin แต่จะมีสิทธิในอนาคตเมื่อถึงเวลาการใช้สิทธิตามที่กำหนดและได้นำไปสำคัญแสดงสิทธิฯนั้นไปใช้สิทธิแลกซื้อหุ้นสามัญเป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยในช่วงเวลาที่ถือในสำคัญแสดงสิทธิฯนักลงทุนจะไม่ได้รับผลตอบแทนใดๆจากบริษัทที่ออกในสำคัญแสดงสิทธิฯในขณะเดียวกับบริษัทก็ไม่มีรายจ่ายใดๆด้วย ซึ่งแตกต่างจากหุ้นสามัญที่ผู้ถือหุ้นอาจได้รับผลตอบแทนในรูปของเงินปันผลหรือในรูปของดอกเบี้ยสำหรับผู้ถือหุ้นก็ นอกจากราคาซื้อที่ลงทุนในในสำคัญแสดงสิทธิฯอาจได้รับผลตอบแทนจากการซื้อขายตัว

ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เองในตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งก็คือผลตอบแทนจากส่วนต่างของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ (capital gain) นั่นเอง

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าใบสำคัญแสดงสิทธิฯ จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับตราสารสิทธิ (option) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

คำว่า option นี้ เป็นสิทธิที่ผู้ซื้อได้รับเพื่อซื้อหรือขายสิ่งที่กำหนดไว้อาจเป็นหลักทรัพย์ ในที่นี่จะขอถวายเฉพาะ option ที่มีความหมายในแง่หลักทรัพย์ option จึงหมายถึงสัญญา (contract) ที่ผู้ออก option หรือ writer ให้กับผู้ถือ option ในอันที่จะทำการซื้อหรือขายหลักทรัพย์ ซึ่งมักเป็นหุ้นสามัญของบริษัทใดบริษัทนึงตามที่ระบุไว้ใน option นั้น ตามจำนวนและราคากำหนด นอก จาก กรณีการใช้สิทธิจะต้องทำภายในเวลาที่กำหนด (เพชร ชุมทรัพย์, 2537: 181) ผู้ที่ถือ option จะเป็นผู้ตัดสินใจว่าจะใช้สิทธิดังกล่าวหรือจะเด้งการใช้สิทธินั้นก็ได้ แต่ในขณะเดียวกันผู้ออก option จะต้องมีพันธุ์ผูกพันในการที่จะต้องทำตามสัญญาที่ระบุไว้ในทุกกรณีที่ผู้ถือ option ต้องการใช้สิทธิโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้

ประเภทของหลักทรัพย์ที่นิยมซื้อขายกันในแบบ option โดยมากมักจะเป็นหลักทรัพย์ของบริษัทที่มีการดำเนินกิจการที่ดีและมีฐานะทางการเงินที่มั่นคง เป็นที่รู้จักและได้รับความไว้วางใจจากทั้งประชาชนและนักลงทุน ผู้ออก option หรือ writer โดยมากมักจะเป็นนักลงทุนที่มีหลักทรัพย์อยู่ในมือเป็นจำนวนมาก หรือเป็นบริษัทที่จำหน่ายและค้าหลักทรัพย์ตลอดจนสถาบันการเงินต่างๆ เป็นต้น บุคลา option ที่ซื้อขายกันนี้จะแตกต่างกันออกไปตามประเภทของหลักทรัพย์ที่ทำการซื้อขาย การซื้อขายหลักทรัพย์ในรูปแบบของ option นี้ อาจจำแนกออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภทดังนี้

Put คือสัญญาที่ผู้ออก option ให้กับผู้ถือ option ในอันที่จะ "ขายหุ้น" ของบริษัทที่ระบุไว้ให้กับผู้ออก option ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามจำนวนและราคากำบุ้นได้ สัญญานี้สามารถนำมาซื้อขายได้

Call คือสัญญาที่ผู้ออก option ให้กับผู้ถือ option ในอันที่จะ "ซื้อหุ้น" ของบริษัทที่ระบุไว้จากผู้ออก option ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามจำนวนและราคากำบุ้นได้ สัญญานี้สามารถนำมาซื้อขายแลกเปลี่ยนมือได้ เช่นกัน

Option นอกจากแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ 2 ประเภทคือ Put และ Call ดังกล่าวแล้ว ยังแบ่งตามส่วนการใช้สิทธิทั้ง Put และ Call ซึ่งรวมอยู่ใน option เดียวกันได้อีก 4 ประเภท คือ

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร
สำนักบรรณาธิการสารสนเทศ

11

1. Straddle คือสัญญาที่ผู้ออก option ให้สิทธิแก่ผู้ถือ option ในอันที่จะทำทั้ง Put และ Call ในหุ้นของบริษัทตามที่ระบุได้อย่างลับครั้ง ตามจำนวนที่กำหนดและตามระยะเวลาที่กำหนด

2. Spread คือสัญญาที่ผู้ออก option ให้สิทธิแก่ผู้ถือ option ในอันที่จะใช้สิทธิทั้ง Put และ Call ในหุ้นของบริษัทตามที่ระบุได้อย่างลับครั้ง ภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ Put และ Call ในราคานี้แตกต่างกัน

3. Strip คือสัญญาที่ผู้ออก option ให้สิทธิแก่ผู้ถือ option ในอันที่จะให้สิทธิทั้ง Put และ Call ในหุ้นของบริษัทตามที่ระบุไว้ โดยกำหนดให้ Put ได้ 2 ครั้งและ Call ได้ 1 ครั้ง ภายในระยะเวลาที่กำหนดและตามราคานี้กำหนด

4. Strap คือสัญญาที่ผู้ออก option ให้สิทธิแก่ผู้ถือ option ในอันที่จะใช้สิทธิทั้ง Put และ Call ในหุ้นของบริษัทตามที่ระบุไว้ โดยกำหนดให้ Put ได้ 1 ครั้งและ Call ได้ 2 ครั้ง ภายในระยะเวลาที่กำหนดและตามราคานี้กำหนด (เพชรี ขุมทรัพย์, 2537: 183)

จะเห็นได้ว่า call option กับ ใบสำคัญแสดงสิทธิ มีความคล้ายคลึงกันในด้านการให้สิทธิในการจองซื้อหุ้นในอนาคตเหมือนกัน แต่ก็มีความแตกต่างระหว่าง call option และใบสำคัญแสดงสิทธิเช่นกัน ซึ่งสามารถเบริยบเทียบได้ดังนี้

Call option

- เป็นสัญญาระหว่างผู้ออก(writer) กับผู้ถือ(holder) เพื่อให้สิทธิในการจองซื้อหุ้นในอนาคต
- ในการออก call option ไม่มีผลกระทบต่อจำนวนหุ้นและกำไรต่อหุ้นของกิจการ
- อายุไม่เกิน 1 ปี
- การกำหนด premium ขึ้นกับอุปสงค์และอุปทาน
- จำนวน call option ที่ออกจำนวนไม่คงที่ จะเพิ่มขึ้นตลอดเวลาที่มีผู้ออก call option ใหม่

ใบสำคัญแสดงสิทธิ

- เป็นสัญญาที่ออกโดยบริษัท เพื่อให้สิทธิในการจองซื้อหุ้นในอนาคต
- การออกใบสำคัญแสดงสิทธิมีผลกระทบต่อจำนวนหุ้นและกำไรต่อหุ้นของกิจการ
- อายุ 3-5 ปี
- การคำนวณราคาคิดจาก ราคาในอดีต ปัจจุบัน และผลประกอบการที่คาดว่าจะเกิดในอนาคต
- จำนวนใบสำคัญสิทธิที่ออกจำนวนไม่จำกัดตามที่ออกมา และลดลงเมื่อมีการใช้สิทธิ

1.3 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

ใบสำคัญแสดงสิทธิซึ่งหุ้นสามัญ หรือ warrant คือ ตราสารทางการเงินหรือหลักทรัพย์ประเภทหนึ่งที่ให้สิทธิแก่ผู้ถือที่จะซื้อหุ้นสามัญของบริษัทผู้ออกใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในราคาที่กำหนดไว้ เรียกว่า ราคาใช้สิทธิ ตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ เรียกว่า สัดส่วนการใช้สิทธิ และภายในระยะเวลาที่กำหนด เรียกว่า ระยะเวลาใช้สิทธิ โดยสิทธิที่ได้จากใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เป็นสิทธิที่ปีภาคจากภาระผูกพัน ผู้ถือใบสำคัญแสดงสิทธิฯ จะใช้สิทธิแลกซื้อหุ้นสามัญหรือไม่ก็ได้ จากข้อความข้างต้นจะเห็นได้ว่าใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็คือ เอกสารสิทธิที่จะซื้อหรือ Call option ที่ผู้ออกเอกสารสิทธิเป็นบริษัทที่ผู้ถือเอกสารสิทธิสามารถใช้สิทธิซื้อหุ้นสามัญได้ โดยแตกต่างจากเอกสารสิทธิที่ว่าไปซึ่งผู้ออกเอกสารสิทธิเป็นบุคคลที่สามที่ไม่เกี่ยวข้องกับบริษัทที่ผู้ถือเอกสารสิทธิจะสามารถใช้สิทธิซื้อหุ้นสามัญ

ราคาใช้สิทธิ(Exercise price) เป็นตัวกำหนดว่าใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่ถืออยู่สามารถแลกซื้อหุ้นสามัญได้ในราคานั้นละเท่าไหร่

สัดส่วนการใช้สิทธิ(Exercise ratio) เป็นตัวกำหนดว่าใบสำคัญแสดงสิทธิฯ 1 หน่วยสามารถแลกซื้อหุ้นสามัญได้ในจำนวนเท่าใด

ระยะเวลาการใช้สิทธิ(Time to maturity) เป็นตัวกำหนดว่าระยะเวลาที่อนุญาตให้นำใบสำคัญแสดงสิทธิฯ มาแลกซื้อหุ้นสามัญได้นั้นร่วมต้นและสิ้นสุดลงเมื่อใด

1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างราคาใช้สิทธิกับราคาของหลักทรัพย์

ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ จะมีความสัมพันธ์กับราคายอดหลักทรัพย์ที่ผูกติดอยู่ดังนี้ การที่ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ จะมีมูลค่าหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับว่าราคายอดหลักทรัพย์และราคายอดใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เป็นเช่นไร และอยู่ในสภาพะเช่นใด ซึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่งนั้น ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ อาจอยู่ในช่วงต่างๆ ได้ 3 ช่วง คือ

1. In the money ช่วงที่ราคายอดหลักทรัพย์สูงกว่าราคาใช้สิทธิ ซึ่งผู้ลงทุนจะได้รับผลตอบแทนจากการซื้อหุ้นของราคายอดหลักทรัพย์กับราคาใช้สิทธิ
2. At the money ช่วงที่ราคายอดหลักทรัพย์เท่ากับราคาใช้สิทธิ
3. Out of the money ช่วงที่ราคายอดหลักทรัพย์ต่ำกว่าราคาใช้สิทธิ ซึ่งในกรณีผู้ลงทุนจะไม่ทำการใช้สิทธิโดยยอมเสียค่าไฟเมียมไป เพราะถ้าหากใช้สิทธิจะขาดทุนมากขึ้นลงทุนในหลักทรัพย์โดยตรงจะคุ้มกว่า

1.5 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคายอดใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

ราคายอดใบสำคัญแสดงสิทธิฯ โดยพื้นฐานแล้วจะขึ้นกับปัจจัยหลักๆ ดังนี้

1. ราคาน้ำมันสูง ถ้าราคาหุ้นสามัญเพิ่มสูงขึ้นราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะเพิ่มสูงขึ้นด้วย เนื่องจากจะได้รับกำไรจากการใช้สิทธิมากขึ้น เพราะราคาใช้สิทธิถูกกำหนดโดย ไม่แน่นอนแล้ว
2. ราคาน้ำมันสูง ถ้าราคาน้ำมันสูงราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะต่ำ เนื่องจากโอกาสที่ราคาน้ำมันสูงจะสูงกว่าราคาน้ำมันสูงน้อยลง
3. ระยะเวลาในการใช้สิทธิ ถ้าระยะเวลาการใช้สิทธิเหลืออยากราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะสูง เนื่องจากมีโอกาสเพิ่มขึ้นในการที่ราคาน้ำมันสูงจะสูงขึ้นมากกว่าราคาน้ำมันสูง
4. ความผันผวนของราคาน้ำมันสูง ถ้าราคาน้ำมันสูงแกว่งตัวมากราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะสูง เนื่องจากมีโอกาสเพิ่มขึ้นในการที่ราคาน้ำมันสูงจะแกว่งตัวสูงขึ้นมากกว่าราคาน้ำมันสูง
5. อัตราดอกเบี้ย ถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะสูง เนื่องจากฝ่ายเจนในจำนวนที่น้อยลงแต่ได้อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นทำให้จำนวนเงินรวมเท่ากับราคาน้ำมันสูงในอนาคต ซึ่งเปรียบเสมือนราคาน้ำมันสูงลดลง
6. เงินปันผลจ่าย ถ้าเงินปันผลจ่ายสูงราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะต่ำ เนื่องจากการจ่ายเงินปันผลที่สูงจะทำให้ราคาน้ำมันสูงลดลง ซึ่งจะมีผลทำให้ราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ลดลงไปด้วย
7. ผลกระทบจากจำนวนหุ้นสามัญที่เพิ่มขึ้น ถ้ามีจำนวนหุ้นสามัญเพิ่มขึ้นมาก ราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะต่ำ เนื่องจากกำไรต่อหุ้นที่จะลดลงมากในอนาคตเป็นผลมา จากจำนวนใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่มีมากเมื่อเทียบกับจำนวนหุ้นสามัญ
8. ค่าพรีเมียม เนื่องจากอัตราพรีเมียม คือ ส่วนที่ราคาวอร์แรนท์สูงเกินกว่า ราคาน้ำมันสูงซึ่งคิดเทียบเป็นร้อยละของราคาน้ำมัน ดังนั้นเมื่อราคาน้ำมันลดลงนักลงทุนที่ถือวอร์แรนท์ ไวน์จะไม่ขาดทุนมากนักเนื่องจากอัตราพรีเมียมที่เพิ่มสูงขึ้น ทฤษฎีเรื่อง insurance สามารถอธิบายได้ว่า การลงทุนในวอร์แรนท์นั้นจะทำให้นักลงทุนมีความเสี่ยงที่มีขอบเขตจำกัด (คือโอกาสที่ขาดทุนมากที่สุดมีเพียงเท่ากับราคาน้ำมันที่ซื้อวอร์แรนท์นั้นมาเท่านั้น) ถ้าหั้งยังได้รับการชดเชยจาก ส่วนของอัตราพรีเมียมที่เพิ่มสูงขึ้นเมื่อราคาน้ำมันลดลง แนวความคิดที่ได้รับการประยุกต์ใช้ เช่น เสี่ยงในขอบเขตที่จำกัดจากอัตราพรีเมียมนี้ จะทำให้อัตราพรีเมียมควรจะมีผลในการกำหนดราคากองวอร์แรนท์ด้วย (กึกก้อง วิมุกตานัน พ.ศ.2536: 44)

9. ค่า P/E ratio เป็นการวิเคราะห์เพื่อหามูลค่าที่แท้จริงของหลักทรัพย์ ซึ่งการวิเคราะห์โดยวิธีตัวแบบคุณกำไร (Earning Multiplier Model / Price Earning Model) และเนื่องจาก

$$\text{ราคาของหุ้นสามัญ} = p/e (E) \text{ หรือ}$$

$$Pn = (p/e)n (En)$$

โดยที่ Pn = มูลค่าที่ควรเป็นของหุ้นในปีที่ n

p/e จึงเป็นตัวที่กำหนดราคาของหุ้นว่ามีราคาที่แท้จริงเป็นเท่าไร ดังนั้นมีเราทราบว่าหุ้นสามัญที่ออกวอร์แรนท์นั้นจะมีอยู่ในระดับที่ underprice หรือ overprice โดยเทียบจากราคาตลาดของหุ้นสามัญกับราคาที่ได้จากแบบตัวคุณกำไร ค่า p/e จึงเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ในช่วงเวลาต่างๆได้ และสามารถมองลึกลงไปได้ถึงราคาของวอร์แรนท์ที่ผูกติดกับหุ้นสามัญนั้นด้วย เพราะวอร์แรนท์เป็นตราสารทุนที่กล่าวได้ว่า ถึงแม้วอร์แรนท์จะไม่ใช่หลักทรัพย์แต่ในอนาคตเมื่อถึงเวลาใช้สิทธิ และผู้ถือวอร์แรนท์นำวอร์แรนท์ไปใช้สิทธิ วอร์แรนท์นั้นก็จะกลายเป็นหลักทรัพย์ที่มีลักษณะเหมือนหลักทรัพย์ตัวแม่ทุกประการ ตัวแปรที่กำหนดราคามาบัญชีพื้นฐานของหุ้นสามัญจึงน่าจะใช้กำหนดดาวอร์แรนท์ได้ ซึ่งตัวแปรนี้คือ ค่า p/e นั่นเอง (กึกก้อง วิมุกตานันท์ พ.ศ.2536: 42-43)

1.6 ประเภทของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

ประเภทของใบสำคัญแสดงสิทธิฯสามารถแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆได้ 2 แบบ คือ

1.6.1 แบ่งตามลักษณะของกำหนดการใช้สิทธิ ซึ่งแบ่งได้ 3 ประเภท คือ

1) European Type คือใบสำคัญแสดงสิทธิฯซึ่งกำหนดวันที่ในการใช้สิทธิได้อย่างแน่นอน และผู้ถือตราสารจะใช้สิทธิได้ภายในวันที่กำหนดไว้เท่านั้น

2) American Type คือใบสำคัญแสดงสิทธิฯซึ่งสามารถใช้สิทธิในกาลครึ่งหลักทรัพย์ได้ตลอดระยะเวลาจนกว่าจะหมดอายุของตราสาร

3) Pseudo-American Type คือใบสำคัญแสดงสิทธิฯแบบผสมระหว่าง European และ American มีการกำหนดวันที่ในการใช้สิทธิเข้าไว้หลายครั้งจนกว่าจะหมดอายุของตราสาร

1.6.2 แบ่งตามลักษณะการออกใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ซึ่งแบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1) Naked Warrant เป็นใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่ออกมาโดยไม่ผูกติดกับตราสารทางการเงินอื่นๆ

2) Warrant Attached to Other Instrument เป็นใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่ออกโดยผู้ติดกับตราสารทางการเงิน หรือหลักทรัพย์ประเภทอื่นๆที่บริษัทออก โดยอาจผูกติดกับหุ้นสามัญ หุ้นกู้ หรือหน่วยลงทุน ซึ่งใบสำคัญแสดงสิทธิฯประเภทนี้แบ่งออกได้เป็น 2 แบบ คือ

(1) Detachable Warrant เป็นใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่สามารถทำรายการซื้อขายแยกจากตราสารหลักที่ผูกติดอยู่ได้ ผู้ลงทุนสามารถนำตราสารหลักทรัพย์ที่ผูกติดอยู่ออกขายและถือไว้แต่ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ หรือขายแต่ใบสำคัญแสดงสิทธิฯและถือแต่หลักทรัพย์ที่ผูกติดไว้ หรืออาจขายออกไปหั้ง 2 ส่วน หรืออาจจะลงทุนซื้อเฉพาะใบสำคัญแสดงสิทธิฯเพิ่มเข้ามาอีกได้ ใบสำคัญแสดงสิทธิฯชนิดนี้มีความคล่องตัวสูงกว่า Non-Detachable Warrant เพราะผู้ลงทุนสามารถบริหารการลงทุนได้ดีกว่า

(2) Non-Detachable Warrant เป็นใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่ไม่สามารถแยกออกจากหลักทรัพย์ที่ผูกติดอยู่ได้ การซื้อขายใบสำคัญแสดงสิทธิฯชนิดนี้จะต้องทำการซื้อขายไปพร้อมกับหลักทรัพย์ที่ผูกติดอยู่ด้วย

1.7 ประโยชน์ของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

1.7.1 ประโยชน์ต่อนักลงทุน

- 1) ช่วยให้ผู้ลงทุนมีทางเลือกในการลงทุนเพิ่มมากขึ้น
- 2) ช่วยให้ผู้ลงทุนมีเครื่องมือที่จะใช้ปักป้อง(Hedge)ความเสี่ยงของตน เช่น ขายหุ้นซื้อใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เป็นต้น
- 3) มีราคาที่มีอัตราการเปลี่ยนแปลงสูงกว่าเมื่อเทียบกับหุ้นสามัญ
- 4) ช่วยให้ผู้ที่ต้องการจะลงทุนในหุ้นแต่ยังไม่มีเงินเพียงพอสามารถลงทุนในบริษัทที่ตนต้องการได้ โดยเข้าไปซื้อใบสำคัญแสดงสิทธิฯเอาไว้ก่อน
- 5) เพื่อการเก็บกำไร

1.7.2 ประโยชน์ต่อบริษัทผู้ออกใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

- 1) ช่วยให้บริษัทระดมทุนได้ส่วนหนึ่ง โดยยังไม่ต้องเพิ่มจำนวนหุ้นทันที
- 2) ช่วยให้บริษัทสามารถวางแผนระยะยาวในการระดมทุนมาใช้ให้สอดคล้องกับความต้องการตามเป้าหมายการลงทุนที่วางแผนไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 3) การออกใบสำคัญแสดงสิทธิฯควบคู่กับหลักทรัพย์ประเภทหนึ่งหรือหลักทรัพย์ประเภททุน ช่วยให้หลักทรัพย์ใหม่นั้นขายได้ง่ายขึ้นและมีต้นทุนต่ำลง
- 4) ช่วยระดมทุนจากแหล่งใหม่ๆ

5) ช่วยในการเพิ่มจำนวนผู้ถือหุ้นของบริษัทในอนาคต เมื่อผู้ถือไปสำคัญแสดงสิทธิฯให้สิทธิในการซื้อหุ้นใหม่ของบริษัท ณ วันที่กำหนด

1.7.3 ประโยชน์ต่อการพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทย

- 1) ช่วยในการระดมเงินของระยะยาวสู่ตลาดทุน
- 2) ช่วยให้ตลาดหลักทรัพย์มีสินค้าให้ผู้ลงทุนได้เลือกลงทุนมากขึ้น
- 3) ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้ลงทุนชาวต่างประเทศสามารถเลือกลงทุนในไปสำคัญแสดงสิทธิฯได้โดยยังไม่ถูกจำกัดการถือหุ้นตามกฎหมาย เพราะสามารถขายไปสำคัญแสดงสิทธิฯออกໄປได้(ในเวลาสูง)เมื่อถึงกำหนดเวลาของซื้อหุ้นทุนนั้น หรืออาจใช้สิทธิซื้อหุ้นสามัญในอนาคตได้ในกรณีที่สัดส่วนการถือหุ้นของชาติต่างประเทศลดลงหรือยังไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด

2. ทฤษฎีเกี่ยวข้อง

จากการศึกษาพบว่าไปสำคัญแสดงสิทธิฯจะมีความสัมพันธ์กับปัจจัยดังๆ ทำให้เกิดมีการพัฒนาแบบจำลองเพื่อคำนวณราคาของไปสำคัญแสดงสิทธิฯ และเป็นที่ทราบกันแล้วว่าไปสำคัญแสดงสิทธิฯเป็น Call option ประเภทหนึ่ง จึงนำหลักการในการคิดราคา Call option มาใช้อธิบายการตั้งราคาไปสำคัญแสดงสิทธิฯ โดยมีผู้ศึกษาทฤษฎีการตั้งราคา Call option มาก่อนแล้วจึงได้มีการนำมัดจำแปลงไว้ในการตั้งราคาไปสำคัญแสดงสิทธิฯ โดยอาศัยคุณสมบัติบางประการที่เป็นลักษณะเฉพาะของไปสำคัญแสดงสิทธิฯสร้างแบบจำลองขึ้นมา

2.1 การคำนวณราคาของไปสำคัญแสดงสิทธิฯทางทฤษฎี

การคำนวณราคาของไปสำคัญแสดงสิทธิฯที่นิยมใช้กันทั่วไปจะดัดแปลงมาจาก การคำนวณมูลค่า option ของ the Black-Scholes model

Fischer Black และ Myron Scholes ได้พัฒนาแบบจำลองทางทฤษฎีเพื่อใช้ในการคำนวณมูลค่า option แบบจำลองดังกล่าว คือ the Black-Scholes call option pricing model (BSOPM)

$$C_t = S_t N(d_1) - Ke^{-rt} N(d_2)$$

โดย C_t = มูลค่าสิทธิ / ในสำคัญแสดงสิทธิซื้อหุ้นสามัญ

S_t = ราคาของหุ้นสามัญ

K = ราคาใช้สิทธิ

r = อัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยง

T = ระยะเวลาที่เหลือจนถึงการใช้สิทธิครั้งสุดท้าย

$N(d)$ = ความน่าจะเป็นสะสมของภาระกระจายปกติ

$$d_1 = \ln(S/K) + (r + \sigma^2/2)T$$

$$\sigma\sqrt{T}$$

$$d_2 = d_1 - \sigma\sqrt{T}$$

σ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญในอดีต

$\ln(S/K)$ = Logarithm ฐาน e ของ S/K

e^{-rT} = พิมพ์ชั้นเอกไปเนนเรียลของ $-rT$ ซึ่งเป็นมูลค่าปัจจุบัน เมื่อ r เป็นการคิดอัตราดอกเบี้ยแบบ continuous compounded สำหรับช่วงเวลา T

Ke^{-rT} เป็นมูลค่าปัจจุบันของราคาใช้สิทธิ

หลักการคำนวณโดยใช้ BSOPM จะต้องอยู่ภายใต้ข้อสมมุติฐาน ดังนี้

1. ตลาดทุนต้องเป็นตลาดแข่งขันโดยสมบูรณ์ ซึ่งไม่มีต้นทุนในการทำธุรกรรม ไม่มีข้อจำกัดในการจัดทำ short sales นักลงทุนได้ประโยชน์เต็มที่จากการทำ short sales

2. นักลงทุนทุกคนสามารถกู้ยืม/ให้ยืม ณ ระดับอัตราดอกเบี้ยที่ไม่มีความเสี่ยงและระดับอัตราดอกเบี้ยที่ไม่มีความเสี่ยงนี้จะต้องคงที่ตลอดอายุของ option

3. หุ้นสามัญจะต้องไม่มีการจ่ายเงินปันผล

4. ตลาดมีความต่อเนื่องในการเปิดทำการซื้อขาย

5. ราคากลางไม่สามารถกำหนดได้ การเปลี่ยนแปลงเป็นกระบวนการเชิงสุ่ม

2.2 ราคาตลาดของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

Warrant price = Intrinsic value + Time value

ราคาตลาดของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ = มูลค่าถ้าใช้สิทธิ + มูลค่าตามเวลา

2.2.1 มูลค่าถ้าใช้สิทธิ (*Intrinsic value*) หมายถึง มูลค่าของ

ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เมื่อเวลาใช้สิทธิจะเป็นเท่าไร ซึ่งมูลค่าคำนี้คือส่วนต่างระหว่างราคาตลาดของหุ้นสามัญกับราคาใช้สิทธิ เมื่อราคาหุ้นสามัญสูงกว่าราคาใช้สิทธิใบสำคัญแสดงสิทธิฯ นั้นจะมีมูลค่าถ้าใช้สิทธิ แต่ถ้าราคาหุ้นสามัญต่ำกว่าราคาใช้สิทธิ ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ นั้นจะไม่มีมูลค่าถ้าใช้สิทธิหรือเท่ากับศูนย์

$$\text{Intrinsic value} = N(S_t - K)$$

Intrinsic value = [$S_t - K$ ถ้า $S_t > K$, 0 ถ้า $S_t < K$] หรือสรุปได้ว่า

$$\text{Intrinsic value} = \text{Max}[0, S_t - K]$$

โดย S_t = ราคาตลาดของหลักทรัพย์/ราคาของหุ้นสามัญ

K = ราคาใช้สิทธิ

N = สัดส่วนการใช้สิทธิ

มูลค่าถ้าใช้สิทธิจะเป็นราคาต่ำสุดที่ซื้อขายกัน แต่ถ้าราคาของหุ้นสามัญนั้นต่ำกว่า ราคาใช้สิทธิ มูลค่าถ้าใช้สิทธิจะมีค่าเป็นศูนย์

2.2.2 มูลค่าตามเวลา (Time value) หมายถึง ส่วนของราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิที่สูงกว่ามูลค่าถ้าใช้สิทธิ โดยมูลค่าตามเวลาจะเป็นส่วนต่างระหว่างราคาตลาดของใบสำคัญแสดงสิทธิกับมูลค่าถ้าใช้สิทธิ

$$\text{Time value} = C_t - \{\text{Max}[0, S_t - K]\}$$

โดย C_t = ราคาตลาดของใบสำคัญแสดงสิทธิ

โดยปกติแล้วราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิที่ซื้อขายกันจะสูงกว่ามูลค่าถ้าใช้สิทธิ เนื่องจากหากผู้ซื้อไม่ใช้สิทธิในการแปลงสภาพในวันนี้ก็ยังมีโอกาสที่ราคาหุ้นสามัญจะแกว่งตัวสูงขึ้นไปได้อีก ตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดมูลค่าตามเวลา คือ ระยะเวลาใช้สิทธิที่เหลืออยู่ของใบสำคัญแสดงสิทธิ ซึ่งมูลค่าตามเวลาจะค่อยๆลดลงตามเวลาที่เหลือของใบสำคัญแสดงสิทธิ อย่างไรก็ตามการลดลงของมูลค่าตามเวลาจะไม่ลดลงแบบเส้นตรง ในขณะที่ใบสำคัญแสดงสิทธิยังมีระยะเวลาใช้สิทธิเหลืออยู่อีกมากมายมูลค่าตามเวลาจะลดลงอย่างช้าๆ เมื่อใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ใกล้ถึงวันหมดอายุมูลค่าตามเวลาจะลดลงอย่างรวดเร็ว

3. ผลการศึกษาที่ผ่านมา

ในช่วงเวลาสิบปีที่ผ่านมาใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่ออกโดยบริษัทต่างๆมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งจากการทบทวนผลการศึกษาวิจัยในอดีตที่ผ่านมาพบว่ามีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เค้าไว้พอสมควร เช่น

ปัจจัยที่มีผลต่อราคาร沃ร์เรนท์ : ศึกษาเปรียบเทียบในภาคเศรษฐกิจต่างๆ (กิกกอง วิมุกตานัน พ.ศ.2536)

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ (บิตติ กิตติเลิศไพศาล พ.ศ.2537)

การกำหนดราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ(ตามตัวแบบ Black-Scholes Option Pricing)

(กมล เสนียรสนธ พ.ศ.2538)

การศึกษาปัจจัยในการกำหนดการเคลื่อนไหวราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ

(อพิพ รังษากาภรณ พ.ศ.2538)

การวิเคราะห์ราคาร沃ร์เรนท์ (สุพัฒน์ โควิจักษณ์ยักษุ พ.ศ.2539)

หลักการลงทุนใน沃ร์เรนท์ : ทฤษฎี BLACK-SCHOLES MODEL (สุกี้ จอมชนบดี พ.ศ.2540)

โดยมีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

กิกกอง วิมุกตานัน (2536) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อราคาร沃ร์เรนท์ : ศึกษาเปรียบเทียบในภาคเศรษฐกิจต่างๆ โดยศึกษาถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อราคากองวอร์เรนท์ เป็นการศึกษาเพื่อดูว่าเมื่อตัวแปรอิสระตัวใดเปลี่ยนแปลงแล้วทำให้ราคาร沃ร์เรนท์ที่ศึกษาอยู่นั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงในขนาดที่แตกต่างกันเป็นบริมาณเท่าไร โดยศึกษาจากวอร์เรนท์ทั้ง 3 หน่วยที่มีการซื้อขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ในขณะนั้น ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อราคาร沃ร์เรนท์ได้แก่ ราคากองหุ้นสามัญ ความแปรปรวนของผลตอบแทน ค่า premium และค่า P/E ratio

โดยเมื่อทำการศึกษาด้วย T-stat และ coefficient พบว่า

กรณีศึกษา สถาบันล็อก วอร์เรนท์

ค่า premium และค่า P/E ratio เป็นตัวกำหนดราคาร沃ร์เรนท์ด้วยความเชื่อมั่น 99%

ความแปรปรวนของผลตอบแทน เป็นตัวกำหนดราคาร沃ร์เรนท์ด้วยความเชื่อมั่น 95%

กรณีศึกษา เพลสท์แบดซิฟิคแลนด์

ค่า premium และค่า P/E ratio เป็นตัวกำหนดราคาร沃ร์เรนท์ด้วยความเชื่อมั่น 99%

ความแปรปรวน และราคากองหุ้นสามัญเป็นตัวกำหนดราคาร沃ร์เรนท์ด้วยความเชื่อมั่น 95%

กรณีศึกษา แลนด์แอนด์เยลล์

ค่า premium เป็นตัวกำหนดราคาร沃ร์เรนท์ด้วยความเชื่อมั่น 99%

ค่า P/E ratio เป็นตัวกำหนดราคาร沃ร์เรนท์ด้วยความเชื่อมั่น 95%

จิตติ กิตติไพศาลเดช (2537) ศึกษาปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ โดยศึกษาปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ ได้แก่ ราคากุ้นแม่ (Stock Price) ระยะเวลาจนกว่าจะถึงการใช้สิทธิ (Time to expiration date) อัตราดอกเบี้ย (Interest rate) พรีเมียม (Premium) ผลการศึกษาพบว่าในทุกหมวดของใบสำคัญแสดงสิทธิอนึ่ง ได้แก่ หมวดโรงเรםและบริการท่องเที่ยว หมวดพลังงาน หมวดเงินทุนหลักทรัพย์ หมวดธนาคาร และหมวดวัสดุก่อสร้างและตกแต่ง ปัจจัยที่มีผลกระทบมากที่สุดได้แก่ ราคากุ้นแม่ พรีเมียม ระยะเวลาจนกว่าจะถึงกำหนดการใช้สิทธิ และความผันผวนของใบสำคัญแสดงสิทธิ หมวดอสังหาริมทรัพย์และหมวดกองทุน ปัจจัยที่มีผลกระทบมากที่สุดได้แก่ ราคากุ้นแม่ พรีเมียม ความผันผวนของใบสำคัญแสดงสิทธิ ระยะเวลาจนกว่าจะถึงกำหนดใช้สิทธิ หมวดอาหารและเครื่องดื่ม ปัจจัยที่มีผลกระทบมากที่สุดได้แก่ ราคากุ้น พรีเมียม

กมล เสนียรธนทร (2538) ศึกษาการกำหนดราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ (ตามตัวแบบ Black – Scholes Option Pricing) เป็นการทดสอบทฤษฎี Black – Scholes Option Pricing Model โดยแทนค่าพารามิเตอร์ต่างๆที่เกี่ยวข้องลงในตัวแบบจำลอง และนำผลที่ได้จากการคำนวณมาเปรียบเทียบกับราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิที่มีการซื้อขายกันจริงในตลาดหลักทรัพย์ ผลการศึกษาพบว่าราคากุ้นทั้ง 2 แบบมีการเคลื่อนไหวในทิศทางเดียวกัน ซึ่งราคานี้ได้จากทางทฤษฎีสามารถอธิบายภาวะของตลาดได้อย่างมีนัยสำคัญ

อธิพร รัมภาก الرحمن (2538) ศึกษาปัจจัยในการกำหนดการเคลื่อนไหวราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ โดยศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิ ซึ่งได้แก่ ราคากุ้นแม่ ระยะเวลาจนกว่าจะถึงวันใช้สิทธิ อัตราดอกเบี้ยປ้าหากความเสี่ยง ความผันผวนของราคากุ้นแม่ และค่าพรีเมียม ผลการศึกษาพบว่าในทุกหมวดของใบสำคัญแสดงสิทธิที่ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อใบสำคัญแสดงสิทธิ คือ ราคากุ้นสามัญ และค่าพรีเมียม สำหรับปัจจัยค่าความแปรปรวนของราคากุ้นสามัญมีผลต่อใบสำคัญแสดงสิทธิในหมวดโรงเรม หมวดอาหารและเครื่องดื่ม หมวดอสังหาริมทรัพย์ และอุปกรณ์ หมวดวัสดุก่อสร้างและตกแต่ง และหมวดธนาคาร พานิชย์บางตัว ส่วนปัจจัยเรื่องระยะเวลาจนกว่าจะครบอายุใบสำคัญแสดงสิทธิมีผลต่อหมวด พลังงาน หมวดบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หมวดอสังหาริมทรัพย์ และหมวดธนาคาร พานิชย์บางตัว ส่วนปัจจัยในเรื่องอัตราดอกเบี้ยປ้าหากความเสี่ยงไม่มีผลต่อราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิทุกหมวด

สุพัฒน์ โควิจักษณ์ชัยกุล (2539) ศึกษาการวิเคราะห์ราคาวอร์แรนท์ โดยศึกษาเปรียบเทียบราคากลางของวอร์แรนท์กับมูลค่าที่แท้จริงและมูลค่าที่คำนวณได้ตามทฤษฎีว่าเป็น

ไปตามทฤษฎีหรือแตกต่างจากทฤษฎี ซึ่งวิธีการคำนวณหามูลค่าของウォร์เรน์ตามทฤษฎีในปัจจุบันนิยมใช้แบบจำลองของ Black Scholes Model โดยมีหลักในการพิจารณาคือถ้าราคากลางต่ำกว่ามูลค่าที่คำนวณได้ตามทฤษฎี แสดงว่าウォร์เรน์นั้นผ่าสูญใจที่จะลงทุนแต่ถ้าราคากลางสูงกว่ามูลค่าที่คำนวณได้ตามทฤษฎี แสดงว่าウォร์เรน์นั้นไม่น่าสนใจที่จะลงทุนผลการศึกษาพบว่าผลการรวมเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างราคากลางของウォร์เรน์กับมูลค่าที่แท้จริง ปรากฏว่าウォร์เรน์ทั้ง 19 ウォร์เรน์มีค่าสูงกว่ามูลค่าที่แท้จริงและเมื่อเปรียบเทียบระหว่างราคากลางของウォร์เรน์กับมูลค่าตามทฤษฎี ปรากฏว่ามีウォร์เรน์ที่ราคาตลาดต่ำกว่ามูลค่าตามทฤษฎีจำนวน 5 ウォร์เรน์ โดย 2 ใน 5 ウォร์เรน์ที่ได้รับความนิยมจากนักลงทุนแสดงว่านักลงทุนได้ลงทุนเป็นไปตามทฤษฎี

สุกี้ จอมคนบดี (2540) ศึกษาหลักการลงทุนในウォร์เรน์ : ทฤษฎี BLACK-SCHOLES MODEL โดยทำการศึกษาวิธีใช้และวิธีการประยุกต์ใช้ ตลอดจนแนวความคิดและสมมติฐานของแบบจำลอง BLACK-SCHOLES ให้สอดคล้องเหมาะสมกับการนำไปประยุกต์ใช้ในตลาดหุ้นไทย โดยทำการศึกษาบริษัทผู้ออกウォร์เรน์ทั้ง 37 บริษัทที่มีウォร์เรน์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ณ สิ้นปี 2539 และประเมินมูลค่าของウォร์เรน์ทั้งหมดที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในปี 2538 จำนวน 29 ウォร์เรน์และปี 2539 จำนวน 37 ウォร์เรน์ แล้วเปรียบเทียบกับราคากลางที่เกิดขึ้นจริงพร้อมทั้งคำนวณหาค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการประมาณการ โดยใช้ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 2 มกราคม พ.ศ.2537 ถึง วันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ.2539 ผลการศึกษาพบว่าในปี 2538 มีウォร์เรน์ที่ราคาเคลื่อนไหวในทิศทางที่แบบจำลองไม่สามารถอธิบายได้โดยไม่ได้เลยทั้งสิ้น 8 ウォร์เรน์ ส่วนในปี 2539 มีウォร์เรน์ที่แบบจำลองไม่สามารถอธิบายได้ทั้งสิ้น 10 ウォร์เรน์ สำหรับウォร์เรน์ที่มีราคาเคลื่อนไหวในแนวทางเดียวกับมูลค่าที่คำนวณได้จากแบบจำลองนั้นพบว่ายังมีความคลาดเคลื่อนอยู่บ้าง ซึ่งแบบจำลองของ BLACK-SCHOLES จะมีความผิดพลาดในการประเมินมูลค่าウォร์เรน์มากในภาวะที่ตลาดหลักทรัพย์ยังเคลื่อนไหวแบบไร้ทิศทางและขาดเสถียรภาพ เพชญ์กับวิกฤตการณ์และเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดมาก่อน ดังนั้นแบบจำลอง BLACK-SCHOLES จึงมีประสิทธิภาพในการอธิบายสูงสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดราคาในการตัดสินใจลงทุนในウォร์เรน์ เพื่อหลีกเลี่ยงการลงทุนウォร์เรน์ที่มีราคาสูงเกินไปได้เมื่อภาวะตลาดหลักทรัพย์ในขณะนั้นมีเสถียรภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ในที่นี้หมายถึงใบสำคัญแสดงสิทธิ์ที่ให้สิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญที่มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ในที่นี้หมายถึงใบสำคัญแสดงสิทธิ์ที่ให้สิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญของ 35 บริษัทฯ โดยมีระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นเข้าขายจนครบอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯอยู่ในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2536 ถึง เดือนธันวาคม พ.ศ.2543 โดยมีใบสำคัญแสดงสิทธิฯของ 9 บริษัทฯ ที่ถูกเพิกถอนออกไปจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ก่อนที่จะครบอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ดังรายละเอียดในตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 รายชื่อตัวอย่างใบสำคัญแสดงสิทธิฯและตัวอย่างใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่ถูกเพิกถอน

ชื่อหลักทรัพย์	หมายเหตุ
1. บ. เอเชียเต็ล จำกัด	ASIA-W
2. บ. บ้านปู จำกัด	BANPU-W
3. บ. คริสเตียนเนลสัน(ไทย) จำกัด	CNT-W
4. บง. บันเสนา จำกัด	DS-W
5. บง. เอกชาติ จำกัด	EFS-W
6. บล. เอกอนกิจ จำกัด	FIN1-W
7. บง. จี เอฟ จำกัด	GF-W
8. บรรษัทเงินทุนอุดสาครรวมแห่งประเทศไทย จำกัด	IFCT-W

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ชื่อหลักทรัพย์	หมายเหตุ
9. บ. อิตาเลียนไกย ดีเวลลอปเม้นต์ จำกัด	ITD-W
10. บง. เกียรตินาคิน จำกัด	KK-W
11. บ. แลนด์แอนด์海์ส์ จำกัด	LH-W
12. บ. มั่นคงเคหะการ จำกัด	MK-W
13. บ. เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด	NATION-W
14. บง. อนชาติ จำกัด	NFS-W
15. บง. นิธิภัทร จำกัด	NPAT-W
16. บ. พีซีพเพอร์ฟ์ เพอร์เฟค จำกัด	PERFEC-W
17. บ. เดอะพิซซ่า จำกัด	PIZZA-W
18. บง. เอกสิน จำกัด	PRIME-W
19. บ. ควอลิตี้海์ส์ จำกัด	QH-W
20. บ. นครหลวงไกย จำกัด	SCIB-W
21. บง. ศรีธนา จำกัด	SDF-W
22. บ. สวีเดนمورเตอร์ส จำกัด	SMC-W
23. บล. เอกธาร จำกัด	S-ONE-W
24. บ. สยามพาณิชย์ลิฟชิ้ง จำกัด	SPL-W
25. บ. ศุภาลัย จำกัด	SUPALI-W
26. บ. ทิบโก้แอนฟล็อก จำกัด	TASCO-W
27. บ. กสิกรไกย จำกัด	TFB-W
28. บ. ไกย-เยอรมัน เซรามิก จำกัด	TGCI-W
29. บ. ไกยผลิตภัณฑ์ยิปซั่ม จำกัด	TGP-W
30. บ. โตรีเซนไกย เอเยนซีส์ จำกัด	TTA-W
31. บ. ไกยโมเดร์นพลาสติก อินดัสตรี จำกัด	TM-W
32. บ. ยูไนเต็ดคอมมูนิเคชั่น จำกัด	UCOM-W
33. บง. ยูไนเต็ด จำกัด	UNITED-W
34. บ. ยูนิเวิล์ส์ แลนด์ จำกัด	UNIVES-W
	ถูกเพิกถอน

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

ชื่อหลักทรัพย์	หมายเหตุ
35. บงล. วอลสตีท จำกัด	WALL-W ถูกเพิกถอน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การเปรียบเทียบราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

2.1.1 การคำนวณราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯทางทฤษฎี

แบบจำลองที่ใช้ในการคำนวณ คือ the Black-Scholes call option

pricing model (BSOPM)

$$C_t = S_t N(d_1) - K e^{-rt} N(d_2)$$

2.1.2 ราคตลาดของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

ราคากลางของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ = ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

โดยใช้สถิติทดสอบที่ทดสอบความแตกต่างระหว่างราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

ทั้ง 2 แบบ

สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ $H_0 : C(B-S) = C(m)$

$H_1 : C(B-S) \neq C(m)$

โดยใช้ระดับนัยสำคัญ .05 ในกราฟทดสอบ

$C(B-S) =$ ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่คำนวณจากทฤษฎี

$C(m) =$ ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ

ค่าของตัวแปรที่ใช้ $r =$ อัตราผลตอบแทนที่ไม่มีความเสี่ยง ในการศึกษาวิจัย ครั้งนี้ใช้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน โดยใช้ข้อมูลค่าเฉลี่ยตั้งน้ำหนักรายเดือนจาก ธนาคารแห่งประเทศไทยในช่วงเวลาเดียวกัน เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพของนักลงทุนและผู้สนใจ โดยทั่วไป

$\sigma =$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญในอดีต โดยจะใช้อัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญในช่วงเวลา 105 วัน ก่อนที่จะ คำนวณหาราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

2.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคายังสำคัญแสดงสิทธิฯ

ราคายังสำคัญแสดงสิทธิฯ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดช่วงระยะเวลาการใช้สิทธิ ปัจจัยต่างๆ ที่ทำการศึกษาว่ามีผลกระทบต่อราคายังสำคัญแสดงสิทธิฯ หรือไม่ มี 9 ปัจจัย โดยมีข้อสมมติฐานของแต่ละปัจจัยแตกต่างกันไป คือ

$$1. \text{ ราคาหุ้นสามัญ } = a_1 (+)$$

เมื่อราคาหุ้นสามัญเพิ่มสูงขึ้นราคายังสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะเพิ่มสูงขึ้นด้วย เนื่องจากจะได้รับกำไรจากการใช้สิทธิมากขึ้น เพราะราคาใช้สิทธิถูกกำหนดโดยเจ้าได้แน่นอนแล้ว

$$2. \text{ ราคาใช้สิทธิ } = a_2 (-)$$

เมื่อราคาใช้สิทธิสูงราคายังสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะต่ำ เนื่องจากโอกาสที่ราคาหุ้นสามัญจะสูงกว่าราคาใช้สิทธิจะน้อยลง

$$3. \text{ อัตราดอกเบี้ย } = a_3 (+)$$

เมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงราคายังสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะสูง เนื่องจากฝ่ายเงินในจำนวนที่น้อยลงแต่ได้อัตราดอกเบี้ยที่สูงขึ้นทำให้จำนวนเงินรวมเท่ากับราคาใช้สิทธิในอนาคต ซึ่งเปรียบเสมือนราคายใช้สิทธิดลลง

$$4. \text{ เงินปันผลจ่าย } = a_4 (-)$$

เมื่อเงินปันผลจ่ายสูงราคายังสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะต่ำ เนื่องจากการจ่ายเงินปันผลที่สูงจะทำให้ราคาหุ้นสามัญลดลง ซึ่งจะมีผลทำให้ราคายังสำคัญแสดงสิทธิฯลดลงด้วย

$$5. \text{ ผลกระทบจากจำนวนหุ้นสามัญที่เพิ่มขึ้น } = a_5 (-)$$

เมื่อมีจำนวนหุ้นสามัญเพิ่มขึ้นมากราคายังสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะต่ำ เนื่องจากกำไรต่อหุ้นที่จะลดลงมากในอนาคตเป็นผลมาจากการจำนวนไบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่มีมาก เมื่อเทียบกับจำนวนหุ้นสามัญ

$$6. \text{ ความแปรปรวนจากอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญ } = a_6 (+)$$

เมื่ออัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญสูงราคายังสำคัญแสดงสิทธิฯ ก็จะสูง เนื่องจากเมื่อความเสี่ยงสูงราคายังหุ้นสามัญก็จะสูงซึ่งส่งผลให้ราคายังสำคัญแสดงสิทธิฯ สูงตามไปด้วย

$$7. \text{ ค่าพรีเมียม } = a_7 (+)$$

ค่าพรีเมียมที่ใช้ คือ All in Premium เมื่อราคายหุ้นสามัญเพิ่มขึ้นค่าพรีเมียมจะลดลง และเมื่อราคายหุ้นสามัญลดลงค่าพรีเมียมจะเพิ่มขึ้น ดังนั้นเมื่อราคายหุ้นสามัญลดลง

การลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิฯจะยังไม่ขาดทุนมากนักเนื่องจากค่าพรีเมียมที่เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเปรียบเสมือนใบสำคัญแสดงสิทธิฯเป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยง จึงควรนำไปด้วยส่วนประสิทธิ์เป็นบาง

8. ค่า P/E ratio = $a_8 (-)$

เมื่อ P/E ratio ยังต่ำอยู่แสดงว่าราคาของหุ้นสามัญยังไม่สูงจนเกินไป ทำให้มีการลงทุนในหลักทรัพย์ชนิดนี้เพิ่มมากขึ้น ราคาของหุ้นสามัญก็จะเพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯสูงขึ้นตามไปด้วย ค่าของส่วนประสิทธิ์จึงควรเป็นลบ

9. ระยะเวลาการใช้สิทธิ = $a_9 (+)$

เมื่อระยะเวลาการใช้สิทธิเหลือยาวนานราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯก็จะสูง เนื่องจากมีโอกาสเพิ่มขึ้นในการที่ราคาหุ้นสามัญจะสูงขึ้นมากกว่าราคาใช้สิทธิ

ตัวแบบที่เราจะทำการศึกษาสามารถนำมาสร้างเป็นสมการได้ ดังนี้

$$\text{ราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ} = f \text{ (ปัจจัยทั้ง 9 ที่มีผลกระทบต่อราคา +/-)}$$

จากนั้นนำความสัมพันธ์ระหว่างราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯกับปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบดังกล่าวมาทำให้อยู่ในรูปของสมการทดสอบโดยพหุคุณ โดยให้มีปัจจัยต่างๆ เป็นตัวแปรอิสระและราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯเป็นตัวแปรตาม โดยมีรูปแบบดังนี้

$$C = a_0 + a_1(1) + a_2(2) + a_3(3) + a_4(4) + a_5(5) + a_6(6) + a_7(7) + a_8(8) + a_9(9)$$

เมื่อ $a_0, a_1, a_2, a_3, a_4, a_5, a_6, a_7, a_8, a_9$ หมายถึง ค่าส่วนประสิทธิ์ของสมการ

โดยที่ a_0 ไม่เท่ากับ 0

การวิเคราะห์ว่าปัจจัยต่างๆ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ หรือไม่นั้นจะทำการวิเคราะห์ 2 ส่วนคือ

1. วิเคราะห์ว่ามีปัจจัยใดหรือไม่มีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ $H_0 : a_1 = a_2 = a_3 = a_4 = a_5 = a_6 = a_7 = a_8 = a_9 = 0$

$$H_1 : a_i \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ ค่าที่ } \neq 0 ; i = 1, 2, \dots, 9$$

ในการนี้ที่ผลการทดสอบปฏิเสธ H_0 แสดงว่ามีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ จึงทำการทดสอบต่อว่า a_i ตัวใดที่ $\neq 0$ หรือปัจจัยใดที่มีผลต่อ การเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ โดยทำการวิเคราะห์ในขั้นที่ 2 ต่อไป

2. วิเคราะห์ว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ $H_0 : a_i = 0 ; i = 1, 2, \dots, 9$

$$H_1 : a_i \neq 0 ; i = 1, 2, \dots, 9$$

แล้วทำการทดสอบไปที่ละปัจจัยจนครบทั้ง 9 ปัจจัย
โดยใช้ระดับนัยสำคัญ .05 ใน การทดสอบ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากข้อมูลทุกช่วงปี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก CD-ROM LISTED COMPANY INFO ปี ค.ศ.1993 – 2000 ของทางตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ข้อมูลจากของบริษัทจดทะเบียนเอง และข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งข้อมูลต่างๆที่เก็บรวบรวมนี้จะเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2536 จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2543 โดยมีข้อมูลที่ทำการเก็บรวบรวมเพิ่มเติมดังนี้

- ความแปรปรวนจากอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญ ได้แก่ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลรวมของผลตอบแทนจากราคาหุ้นสามัญและเงินปันผล เนื่องจากแบบจำลองมีการสมมติให้ราคาของหลักทรัพย์มีการกระจายในรูปของ Natural logarithm ดังนั้น ค่าความแปรปรวนจะได้แก่ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ $\ln(P_t / P_{t-1})$ โดย P คือราคาของหลักทรัพย์ และ t คือช่วงเวลาในเวลาปัจจุบัน ส่วน $t-1$ คือช่วงเวลาในช่วงที่ผ่านมา
- ค่าพรีเมียม ได้แก่ ส่วนเกินราคากองราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯและราคาใช้สิทธิ กับราคากองสามัญ โดยเทียบกับราคากองสามัญเป็นร้อยละ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะทำการวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้
การวิเคราะห์ทางสถิติ
 ใช้สถิติทดสอบที่ (t-test) เพื่อเปรียบเทียบราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ระหว่าง ราคากองที่คำนวณได้จากทฤษฎีการกำหนดราคา option กับราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
 ใช้การทดสอบพหุคูณวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ ราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ราคาในสำคัญแสดงสิทธิ์ข้อหันสามมุน เป็นการศึกษาการคำนวณราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์จากทฤษฎีที่นิยมใช้กันในปัจจุบันเปรียบเทียบกับราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ฯว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ หรือไม่ และศึกษาว่าราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ฯนั้น ปัจจัยใดที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ โดยผลการศึกษาวิจัยจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ผลการเปรียบเทียบราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ ระหว่างราคากองทุนทฤษฎีโดยอาศัยแบบจำลอง the Black-Scholes call option pricing model (BSOPM) เทียบกับราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ฯ

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ์ ที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ฯ

ตัวอย่างใบสำคัญแสดงสิทธิ์ที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 35 ตัวอย่าง โดยมีข้อมูลเบื้องต้นดังตารางที่ 4.1 และค่าต่างๆดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 แสดงรายชื่อ วันจดทะเบียน วันครบกำหนด และราคาใช้สิทธิ์ ของตัวอย่างใบสำคัญแสดงสิทธิ์

ใบสำคัญแสดงสิทธิ์	วันจดทะเบียน	วันครบกำหนด	ราคาใช้สิทธิ์
ASIA-W	9 / 2 / 37	23 / 10 / 39	60 บาท
BANPU-W	29 / 3 / 37	15 / 11 / 41	288 บาท
CNT-W	7 / 4 / 37	30 / 9 / 41	61.66 บาท
DS-W	29 / 12 / 36	28 / 10 / 41	89.87 บาท
EFS-W	22 / 8 / 37	18 / 11 / 41	98.74 บาท
FIN-1-W	9 / 6 / 37	15 / 3 / 42	133.11 บาท
GF-W	29 / 3 / 37	29 / 12 / 41	96.05 บาท
IFCT-W	29 / 3 / 37	7 / 11 / 40	57 บาท

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ	วันจดทะเบียน	วันครบกำหนด	ราคาใช้สิทธิ
ITD-W	18 / 12 / 38	11 / 10 / 43	314 บาท
KK-W	5 / 7 / 38	30 / 3 / 43	102 บาท
LH-W	9 / 6 / 36	11 / 2 / 41	175 บาท
MK-W	6 / 9 / 37	30 / 12 / 41	120 บาท
NATION-W	1 / 3 / 38	17 / 10 / 42	73 บาท
NFS-W	11 / 1 / 39	15 / 11 / 42	100 บาท
NPAT-W	27 / 12 / 38	15 / 12 / 42	129.79 บาท
PERFEC-W	15 / 12 / 37	7 / 7 / 42	268 บาท
PIZZA-W	7 / 11 / 37	9 / 9 / 42	90 บาท
PRIME-W	30 / 5 / 38	31 / 1 / 43	156.33 บาท
QH-W	15 / 2 / 38	27 / 10 / 42	41 บาท
SCIB-W	9 / 12 / 37	15 / 10 / 42	52 บาท
SDF-W	17 / 11 / 38	30 / 8 / 43	52.49 บาท
SMC-W	25 / 3 / 37	12 / 7 / 41	125 บาท
S-ONE-W	21 / 11 / 38	16 / 9 / 43	284.09 บาท
SPL-W	7 / 6 / 38	17 / 3 / 43	45 บาท
SUPALI-W	20 / 3 / 38	28 / 12 / 42	152.71 บาท
TASCO-W	9 / 6 / 37	31 / 12 / 41	72 บาท
TFB-W	9 / 12 / 37	30 / 9 / 42	181.69 บาท
TGCI-W	4 / 10 / 37	8 / 4 / 42	85 บาท
TGP-W	10 / 8 / 38	30 / 9 / 42	32 บาท
TM-W	5 / 1 / 38	30 / 8 / 42	41.44 บาท
TTA-W	28 / 10 / 40	30 / 8 / 43	30 บาท
UCOM-W	18 / 10 / 38	10 / 11 / 43	391.41 บาท
UNITED-W	13 / 3 / 38	15 / 11 / 42	88 บาท
UNIVES-W	2 / 2 / 39	7 / 12 / 43	61.43 บาท

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ใบสำคัญแสดงสิทธิ	วันจดทะเบียน	วันครบกำหนด	ราคาใช้สิทธิ
WALL-W	11/1/39	1/1/42	144.10 บาท

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนวัน ราคาสูงสุด ราคาต่ำสุด ราคาเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวอย่างใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ	จำนวนวัน	ราคาสูงสุด	ราคาต่ำสุด	ราคาเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ASIA-W	447	11.25	0.1	4.27	2.44
BANPU-W	918	402	0.1	204.40	116.17
CNT-W	908	104	0.1	29.05	28.43
DS-W	1100	574	0.1	177.84	138.86
EFS-W	992	150	0.1	30.52	34.19
FIN-1-W	676	328	3	146.69	66.36
GF-W	792	228	7.6	104.70	51.12
IFCT-W	859	62	0.1	26.02	15.73
ITD-W	1063	87	0.1	16.80	25.23
KK-W	916	80	0.1	23.83	22.60
LH-W	1092	550	0.1	140.19	117.35
MK-W	751	54	0.1	26.63	12.95
NATION-W	909	30	0.1	10.33	8.28
NFS-W	903	93	0.1	17.54	24.07
NPAT-W	389	46.75	1.2	20.80	13.79
PERFEC-W	591	80.5	0.1	27.27	21.56
PIZZA-W	708	108	5	37.84	28.46
PRIME-W	511	64	1.4	27.42	16.68
QH-W	1011	114	0.1	29.42	32.78
SCIB-W	775	16.75	0.1	8.66	4.77

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ	จำนวนวัน	ราคาสูงสุด	ราคาต่ำสุด	ราคาเฉลี่ย	ค่าเบี้ยงเบนมาตรฐาน
SDF-W	411	32.25	1.5	15.38	9.23
SMC-W	571	149	0.1	53.06	32.69
S-ONE-W	1086	121	0.1	23.06	32.50
SPL-W	1134	29.5	0.1	9.25	8.97
SUPALI-W	948	58	0.1	17.11	17.43
TASCO-W	745	340	0.1	167.67	71.10
TFB-W	1153	88	0.1	28.90	27.42
TGCI-W	876	65	0.1	13.61	12.47
TGP-W	496	18.75	0.1	6.81	6.04
TM-W	133	30.75	10	25.42	5.12
TTA-W	337	6	0.1	1.77	1.25
UCOM-W	1021	123	0.1	28.24	38.57
UNITED-W	548	59	1.3	22.79	13.94
UNIVES-W	256	12.5	0.7	4.97	2.54
WALL-W	381	70	1.4	22.89	16.50

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ผลการเปรียบเทียบราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ระหว่างราคากำไรทั้งภายนอกและ
อาศัยแบบจำลอง the Black-Scholes call option pricing model (BSOPM) เพียงกับราคาของ
ใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ฯ ดังแสดงในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าสถิติทดสอบที่ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ระหว่างราคางานทุชฎีกับราคากลางที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ

ราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ	\bar{X}	SD	t	P
ราคางานทุชฎี	43.174	77.935	-29.331	.000
ราคากลางที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ	49.342	76.637		

* $P < .05$

จากตารางที่ 4.3 เมื่อเปรียบเทียบราคากลางที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ กับราคางานทุชฎี จะเห็นว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคางานใบสำคัญแสดงสิทธิฯ การวิเคราะห์ส่วนนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคุณ และใช้ Backward Elimination เพื่อแก้ปัญหาการเกิด Multicollinearity ซึ่งการวิเคราะห์ได้ผลตามตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคางานใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

ตัวแแบบ	ปัจจัยแต่ละตัว	R	R^2	Adjusted	F	Std. Error of
						R^2
4	เงินปันผลจ่าย	0.034	0.001	0.001	31.111*	76.593
3	อัตราดอกเบี้ย	0.116	0.014	0.013	180.927*	76.120
6	ความโปร่งใส	0.230	0.053	0.053	492.768*	74.581
7	ค่าเพรีเมียม	0.271	0.074	0.073	523.814*	73.771
2	ราคางานทุชฎี	0.428	0.183	0.183	1181.618*	69.283
9	ระยะเวลาการใช้สิทธิ	0.471	0.222	0.222	1255.925*	67.602
1	ราคากลางสามัญ	0.882	0.778	0.778	13220.212*	36.111

* $p < .05$

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ มี 7 ปัจจัย โดยปัจจัยเงินบันผลจ่ายมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ร้อยละ 0.1 และเมื่อเพิ่มปัจจัยอัตราดอกเบี้ย ความแปรปรวนจากอัตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญ ค่าพาร์เมีย ราคาใช้สิทธิ ระยะเวลาการใช้สิทธิ และราคาหุ้นสามัญเข้าไป จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 1.3 3.9 2.1 10.9 3.9 และ 55.3 ตามลำดับ ซึ่งก่อให้ปัจจัยดังกล่าวมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ร้อยละ 77.8 (R^2)

การสร้างสมการที่ใช้ในการพยากรณ์การเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เป็นดังนี้

ตารางที่ 4.5 ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอย (Coefficients) และการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยแต่ละตัวกับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

ค่าคงที่และตัวแปร	B	Std.Error	t	P
(Constant)	2.963	1.246	2.379	0.017
เงินบันผลจ่าย (a_4)	2.542	1.198	2.122	0.034
อัตราดอกเบี้ย (a_3)	-38.148	13.608	-2.803	0.005
ความแปรปรวน (a_6)	3.797	0.284	13.384	0.000
ค่าพาร์เมีย (a_7)	0.435	0.026	16.534	0.000
ราคาใช้สิทธิ (a_2)	-0.198	0.003	-70.564	0.000
ระยะเวลาการใช้สิทธิ (a_9)	5.332	0.226	23.572	0.000
ราคาหุ้นสามัญ (a_1)	0.608	0.002	257.160	0.000

* $p < .05$

จากค่าสัมประสิทธิ์ในตารางที่ 4.5 สามารถแทนค่าในสมการถดถอยสำหรับนำไปใช้ในการพยากรณ์ราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ดังนี้

$$C = 2.963 + 0.608 a_1 - 0.198 a_2 - 38.148 a_3 + 2.542 a_4 + 3.797 a_6 + 0.435 a_7 + 5.332 a_9$$

จากผลการวิเคราะห์พบว่า

1. ผลการวิเคราะห์เบรี่ยบเทียบราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ระหว่างราคาทางทฤษฎีโดยอาศัยแบบจำลอง the Black-Scholes call option pricing model (BSOPM) เทียบกับราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยใช้สติติดสอบที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า

ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาวิจัย ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ทั้ง 2 แบบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคางานสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยใช้วิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ อย่างมีนัยสำคัญมีดังนี้

เงินปันผลจ่าย	โดยมีความสัมพันธ์กับราคางานสำคัญแสดงสิทธิฯในเชิงบวก
อัตราดอกเบี้ย	โดยมีความสัมพันธ์กับราคางานสำคัญแสดงสิทธิฯในเชิงลบ
ความแปรปรวน%	โดยมีความสัมพันธ์กับราคางานสำคัญแสดงสิทธิฯในเชิงบวก
ค่าพรีเมียม	โดยมีความสัมพันธ์กับราคางานสำคัญแสดงสิทธิฯในเชิงบวก
ราคาใช้สิทธิ	โดยมีความสัมพันธ์กับราคางานสำคัญแสดงสิทธิฯในเชิงลบ
ระยะเวลาใช้สิทธิ	โดยมีความสัมพันธ์กับราคางานสำคัญแสดงสิทธิฯในเชิงลบ
ราคากุ้นสามัญ	โดยมีความสัมพันธ์กับราคางานสำคัญแสดงสิทธิฯในเชิงบวก

บทที่ 5

การลงทุนในหุ้นสามัญซึ่งจดทะเบียนซื้อขายอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ฯได้กลายเป็นทางเลือกใหม่ในการลงทุนของประชาชนหรือนักลงทุนทั่วไป การลงทุนในอดีตที่ผ่านมาหุ้นจะลงทุนในหุ้นสามัญเกือบทั้งหมด แต่อย่างไรก็ตามยังมีตราสารทางการเงินอีกประเภทหนึ่งที่ได้รับความนิยมจากนักลงทุนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ โดยตราสารนี้จะให้ผลตอบแทนในบางภาวะสูงกว่าการลงทุนในหุ้นสามัญ ซึ่งตราสารดังกล่าวคือ ในสำคัญแสดงสิทธิ์ชื่อหุ้นสามัญ (warrant) โดยในอดีตที่ผ่านมาจำนวนของใบสำคัญแสดงสิทธิ์ที่จดทะเบียนและมีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ในยุคแรกยังมีจำนวนน้อย ต่อมาเมื่อการนิยมอกรหุ้นสามัญหรือหุ้นกู้ควบใบสำคัญแสดงสิทธิ์เพื่อเสนอขายแก่ประชาชนหรือนักลงทุนโดยทั่วไปเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิ์เป็นทางเลือกในการลงทุนที่นำเสนออย่างมากอีกทางเลือกหนึ่ง ดังนั้นการที่นักลงทุนเลือกที่จะลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิ์จึงควรทำการเบรียบเทียบราคากลางและวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่มีผลกระทบกับราคาที่มีการซื้อขายกันเสียก่อน ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ในครั้งนี้จะทำให้เห็นภาพทั้งหมดโดยทำการวิเคราะห์เบรียบเทียบความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างราคาที่คำนวณได้จากการดุษฐ์วิเคราะห์option โดยอาศัยแบบจำลองของ Black-Scholes กับราคาที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ์

1. สรุปการวิจัย

1.1. วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของใบสำคัญแสดงสิทธิชื่อหุ้นสามัญ ระหว่างราคาที่คำนวณได้จากแบบจำลองของ Black-Scholes กับราคาที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตลอดช่วงอายุใบสำคัญแสดงสิทธิ และเพื่อวิเคราะห์หาปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิชื่อหุ้นสามัญตลอดช่วงอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

1.2. วิธีดำเนินการวิจัย การศึกษาวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ราคางานสำคัญแสดงสิทธิฯ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากร หมายถึงไปสำคัญแสดงสิทธิชื่อหุ้นสามัญที่มีการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งหมด กลุ่มตัวอย่าง หมายถึงไปสำคัญแสดงสิทธิฯ ของ 35 บริษัทฯ โดยมีระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นซื้อขายจนครบอายุของไปสำคัญแสดงสิทธิฯอยู่ในช่วง

เดือนมกราคม พ.ศ.2536 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2543 ซึ่งกลุ่มตัวอย่างนี้จะมีใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ของ 9 บริษัทฯ ที่ถูกเพิกถอนออกจากตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นก้อนครบอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิเคราะห์ราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ การคำนวนราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ทางทฤษฎี แบบจำลองที่ใช้ในการคำนวน คือ the Black-Scholes call option pricing model (BSOPM)

$$C_t = S_t N(d_1) - K e^{-rt} N(d_2)$$

ราคาตลาดของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ = ราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ

โดยใช้สถิติทดสอบที่ทดสอบความแตกต่างระหว่างราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ทั้ง

2 แบบ

สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ $H_0 : C(B-S) = C(m)$

$H_1 : C(B-S) \neq C(m)$

โดยใช้ระดับนัยสำคัญ .05 ในการทดสอบ

$C(B-S)$ = ราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่คำนวนจากทฤษฎี

$C(m)$ = ราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่ซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคางบสำคัญแสดงสิทธิฯ ปัจจัยต่างๆ ที่ทำการศึกษาว่ามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคารือไม่ มี 9 ปัจจัย คือ

1. ราคาน้ำมันสังเคราะห์
2. ราคากลางสิทธิ
3. อัตราดอกเบี้ย
4. เม็ดเงินผลกำไร
5. ผลกระทบจากจำนวนหุ้นสามัญที่เพิ่มขึ้น
6. ความแปรปรวนจากขั้ตตราผลตอบแทนของหุ้นสามัญ
7. ค่าพรีเมียม
8. ค่า P/E ratio
9. ระยะเวลาการใช้สิทธิ

นำความสัมพันธ์ระหว่างราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯกับปัจจัยต่างๆที่มีผลกระทบดังกล่าวมาทำให้อยู่ในรูปของสมการลดด้อยพหุคูณ โดยให้ปัจจัยต่างๆเป็นตัวแปรอิสระและราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯเป็นตัวแปรตาม โดยมีรูปแบบดังนี้

$$C = a_0 + a_1(1) + a_2(2) + a_3(3) + a_4(4) + a_5(5) + a_6(6) + a_7(7) + a_8(8) + a_9(9)$$

เมื่อ $a_0, a_1, a_2, a_3, a_4, a_5, a_6, a_7, a_8, a_9$ หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์ของสมการ โดยที่ a_0 ไม่เท่ากับ 0

วิเคราะห์ว่าปัจจัยต่างๆมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ หรือไม่นั้น จะทำการวิเคราะห์ 2 ส่วนคือ

1. วิเคราะห์ว่ามีปัจจัยใดหรือไม่ที่มีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ $H_0 : a_1 = a_2 = a_3 = a_4 = a_5 = a_6 = a_7 = a_8 = a_9 = 0$

$$H_1 : a_i \text{ อย่างน้อย } 1 \text{ ค่าที่ } \neq 0 ; i = 1, 2, \dots, 9$$

ในการนี้ที่ผลการทดสอบปฏิเสธ H_0 แสดงว่ามีปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ จึงทำการทดสอบต่อว่า a_i ตัวใดที่ $\neq 0$ หรือปัจจัยใดที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ โดยทำการวิเคราะห์ในชั้นที่ 2 ต่อไป

2. วิเคราะห์ว่าปัจจัยใดที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ สมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบ $H_0 : a_i = 0 ; i = 1, 2, \dots, 9$

$$H_1 : a_i \neq 0 ; i = 1, 2, \dots, 9$$

แล้วทำการทดสอบไปทีละปัจจัยจนครบทั้ง 9 ปัจจัย

โดยใช้ระดับนัยสำคัญ .05 ใน การทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาจากข้อมูลทุติยภูมิ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจาก CD-ROM LISTED COMPANY INFO ปี ค.ศ.1993 – 2000 ของทางตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ข้อมูลจากธนาคารแห่งประเทศไทย และจากบริษัทจดทะเบียน ข้อมูลต่างๆที่เก็บรวบรวมนี้จะเริ่มตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2536 จนถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2543

การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่คำนวณได้ทางทฤษฎีกับราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ฯ และวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆที่มีผลกระทบต่อราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

1.3. ผลการวิจัย การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

เป็นการวิเคราะห์ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่คำนวณได้จากแบบจำลองของ Black-Scholes ที่นิยมใช้กันในปัจจุบัน เปรียบเทียบกับราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายกันใน

ตลาดหลักทรัพย์ฯ และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ โดยผลการศึกษาวิจัยจะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. การวิเคราะห์เปรียบเทียบราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ระหว่างราคาที่คำนวณได้โดยอาศัยแบบจำลองของ Black-Scholes เทียบกับราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ฯ

2. การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ฯ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ทั้ง 2 ส่วน คือ

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ระหว่างราคาที่คำนวณได้จากแบบจำลองของ Black-Scholes เปรียบเทียบกับราคาที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยใช้ค่าสถิติทดสอบที่ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการวิเคราะห์ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ได้ผลตาม ตารางที่ 5.1 ดังนี้

ตารางที่ 5.1 ผลการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ระหว่างราคางานทฤษฎีกับราคายที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ

ราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ	\bar{X}	SD	t	P
ราคางานทฤษฎี	43.174	77.935	-29.331	.000
ราคายที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ	49.342	76.637		

* P < .05

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ โดยใช้วิเคราะห์ความถดถอยพหุคุณที่ระดับนัยสำคัญ .05 และใช้ Backward Elimination เพื่อแก้ปัญหาการเกิด Multicollinearity ผลการวิเคราะห์ใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ได้ผลตามตารางที่ 5.2 ดังนี้

ตารางที่ 5.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

ปัจจัย	ความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ
เงินปันผลจ่าย	มีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงบวก
อัตราดอกเบี้ย	มีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงลบ
ความแปรปรวนฯ	มีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงบวก
ค่าพรีเมียม	มีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงบวก
ราคาใช้สิทธิ	มีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงลบ
ระยะเวลาใช้สิทธิ	มีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงบวก
ราคากลุ่มสามัญ	มีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงบวก

2. อกิจกรรม

จากสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดว่า ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่คำนวณได้จากการแบบจำลองของ Black-Scholes ไม่แตกต่างจากราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่มีการซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์ยังนั้น จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า ในช่วงเวลาที่ทำการศึกษานั้นราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ได้กำหนดเอาไว้ ซึ่งแสดงว่าแบบจำลองของ Black-Scholes ยังไม่สามารถอธิบายราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในช่วงเวลาดังกล่าวได้อย่างถูกต้องชัดเจน ความแตกต่างที่เกิดขึ้นนี้อาจเนื่องมาจากการไม่สามารถปฏิบัติตามข้อสมมติฐานบางข้อที่กำหนดได้ เมื่อมีการใช้แบบจำลองของ Black-Scholes จึงทำให้ผลที่ได้มีความแตกต่างกันเกิดขึ้น ซึ่งการที่ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญนั้นอาจเกิดเนื่องจาก การคำนวณราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ โดยใช้แบบจำลองของ Black-Scholes จะต้องอยู่ภายใต้ข้อสมมติฐานที่กำหนดเอาไว้ แต่จากการนำมาใช้ไม่สามารถปฏิบัติตามข้อสมมติฐานบางข้อได้ ทำให้ราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่ได้มีความแตกต่างกัน เช่น

ต้นทุนในการทำธุรกรรม ในแบบจำลองของ Black-Scholes กำหนดให้ไม่มีต้นทุนในการทำธุรกรรม แต่ในสภาพความเป็นจริงมีการซื้อขายหลักทรัพย์ก็ต้องมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ซึ่งเป็นผลให้มีต้นทุนในการทำธุรกรรมเกิดขึ้น

อัตราดอกเบี้ย ในแบบจำลองของ Black-Scholes กำหนดให้อัตราดอกเบี้ยมีค่าคงที่ตลอดอายุของ option แต่อัตราดอกเบี้ยที่นำมาใช้ในแบบจำลองใช้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน ซึ่งมีการปรับตัวขึ้นลงอยู่ตลอดอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ

หุ้นสามัญ ในแบบจำลองของ Black-Scholes กำหนดให้หุ้นสามัญจะต้องไม่มีการจ่ายเงินปันผล แต่หุ้นสามัญที่นำมาใช้ในแบบจำลองมีการจ่ายเงินปันผล

ส่วนสมมติฐานที่ว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ อย่างน้อย 1 ปัจจัย จากผลการวิจัยพบว่าราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ มีปัจจัยเข้ามาเกี่ยวข้อง กับการเปลี่ยนแปลงตรงตามความรู้พื้นฐานของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในส่วนของปัจจัยที่มีผล กระบวนการต่อราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ และตรงกับผลการศึกษาของ กึกก้อง วิมุกตานันท์ จิตติ กิตติไพศาลเดช และอธิพร รัมภากរณ์ ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยເຄົ່າໄໝມື້ອປີ ພ.ສ.2536 2537 และ 2538 ตามลำดับ โดยผลการศึกษาพบว่าค่าพารีเมียມเป็นตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ สามารถอธิบายพฤติกรรมราคารือร์เรนท์ได้ โดยในช่วงเวลาที่ทำการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อ การเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ได้แก่

เงินปันผลจ่าย	โดยมีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงบวก
อัตราดอกเบี้ย	โดยมีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงลบ
ความประป่วนฯ	โดยมีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงบวก
ค่าพารีเมียມ	โดยมีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงบวก
ราคาใช้สิทธิ	โดยมีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงลบ
ระยะเวลาใช้สิทธิ	โดยมีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงบวก
ราคาหุ้นสามัญ	โดยมีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ในเชิงบวก
จากผลการวิเคราะห์ พบร่วมบ้างปัจจัยที่มีผลต่อราคาของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ แตกต่างไปจากสมมติฐาน ได้แก่	

อัตราดอกเบี้ย มีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่แตกต่างไปจาก สมมติฐาน ซึ่งอาจเกิดเนื่องจากดอกเบี้ยมีแนวโน้มลดลงโดยตลอดจึงทำให้การลงทุนในช่วงนั้นไม่ ได้คำนึงถึงอัตราดอกเบี้ยมากนัก

เงินปันผล มีความสัมพันธ์กับราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ที่แตกต่างไปจากสมมติฐาน ซึ่งอาจเกิดขึ้นเนื่องจากในช่วงแรกที่ทำการศึกษาวิจัยสภาพเศรษฐกิจมีอัตราการเจริญเติบโตอย่าง ต่อเนื่อง บริษัทที่จดทะเบียนมีผลประกอบการที่ดีทำให้มีการปันผลที่ดี เช่นกัน ดังนั้นแม้จะมี การจ่ายปันผลแล้วก็ตามราคาของหลักทรัพย์ก็ยังคงมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ระหว่างราคาที่คำนวณได้จากการแบบจำลองของ Black-Scholes กับราคาที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ตลอดช่วงอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ซึ่งพบว่าในช่วงที่ทำการศึกษาวิจัยราคาที่ได้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ดังนั้นผู้ที่สนใจใช้แบบจำลองขึ้นแทนแบบจำลองของ Black-Scholes เพื่อคำนวณราคากองใบสำคัญแสดงสิทธิฯ แทน เช่น Dilution Adjusted Black-Scholes model ซึ่งเป็นแบบจำลองที่คำนึงถึงเงินปันผลและจำนวนหุ้นสามัญที่เพิ่มขึ้น หรือ Square root CEV model เป็นต้น และอาจทำการวิเคราะห์โดยเน้นเฉพาะปัจจัยที่มีความสัมพันธ์สูงกับการเปลี่ยนแปลงของราคาใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เช่น ราคาหุ้นสามัญ หรือระยะเวลาการใช้สิทธิ เป็นต้น หรืออาจทำการศึกษาโดยแยกใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ออกเป็นกลุ่มตามหมวดธุรกิจเพื่อทำการวิเคราะห์ให้ละเอียดแยกจากกัน

3.2 อย่างไรก็ตามในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้แม้นว่าจะได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ตั้งแต่เริ่มต้นไปจนครบอายุของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ แต่ในช่วงเวลาดังกล่าว ทั้งสภาพทางเศรษฐกิจและสภาวะของตลาดหลักทรัพย์ฯ เองก็มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งคู่ เนื่องมาจากปัจจัยทางการเมืองและเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงในทวีปเอเชีย ทำให้ข้อมูลที่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมากในช่วงเริ่มต้นและช่วงท้ายของการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนั้นหากในอนาคตมีใบสำคัญแสดงสิทธิฯ เข้ามายัดหน้าในตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นจำนวนมาก และตลอดช่วงเวลาของระยะเวลาการใช้สิทธิของใบสำคัญแสดงสิทธิฯ ทั้งสภาพทางเศรษฐกิจและสภาวะของตลาดหลักทรัพย์ฯ ต่างก็มีเสถียรภาพ ไม่มีใบสำคัญแสดงสิทธิฯ บางส่วนที่ถูกเพิกถอน ออกไปจากตลาดหลักทรัพย์ฯ ก่อนที่จะครบระยะเวลาของการใช้สิทธิ รวมทั้งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยก็ไม่ได้มีความแตกต่างกันอย่างมากmany ผู้ที่สนใจจะนำหัวข้อของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ไปทำการศึกษาใหม่อีกรังก์ได้ ซึ่งอาจจะทำให้ได้ผลการศึกษาวิจัยออกมาในอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างออกไปจากเดิม

บรรณาธิการ

บรรณานุกรม

กมล เสถียรสุนทร "การกำหนดราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ (ตามตัวแบบ Black – Scholes Option Pricing)" ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2537

กีก กอง วิมุกตานันท์ "ปัจจัยที่มีผลต่อราคาออร์แรนท์ : ศึกษาเบริญเทียนในภาคเศรษฐกิจต่างๆ" ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2536

กัลยา วนิชย์บัญชา การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ พิมพ์ครั้งที่ 3
กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2540

จิตติ กิตติเลิศไพศาล "ปัจจัยที่มีผลผลกระทบต่อราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ" ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2537

ทรงธรรม อุษสาหิต "การทดสอบประสิทธิภาพตัวแบบจำลองการตั้งราคา Warrant กับ ราคา
Warrant ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (Empirical Test The Performance of
Warrant Pricing Model with Warrant Price in SET)" ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์
คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ 2540

เพชรี ชุมพรพย์ หลักการลงทุน พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2537

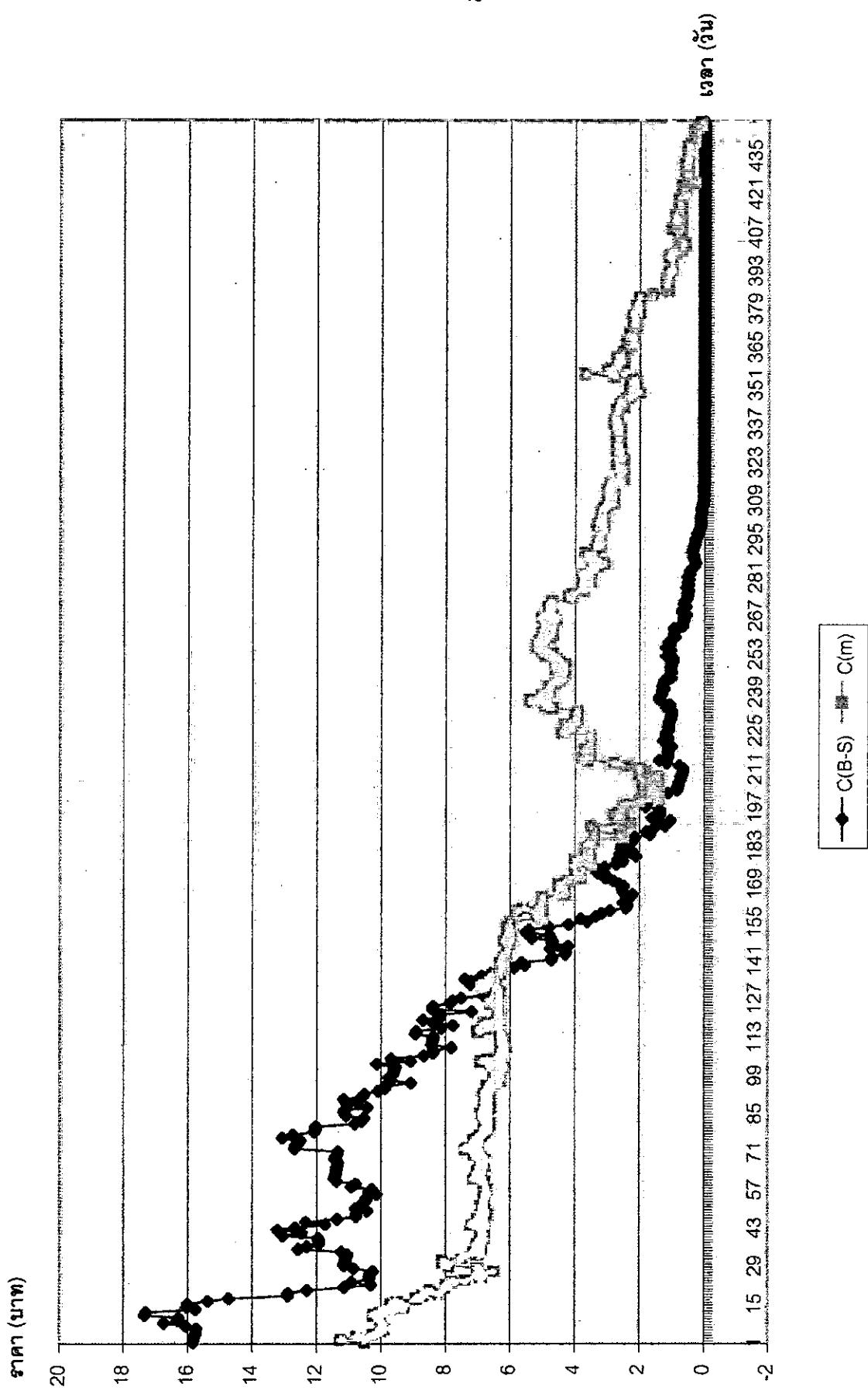
สุกี้ จอมอนันดี "หลักการลงทุนในออร์แรนท์ : BLACK-SCHOLES MODEL"
ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์ 2540

สุพัฒน์ โควิจักษณ์ชัยกุล "การวิเคราะห์ราคาออร์แรนท์ WARRANT PRICE ANALYSIS"
วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจและการตลาดการเกษตร
บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ 2539

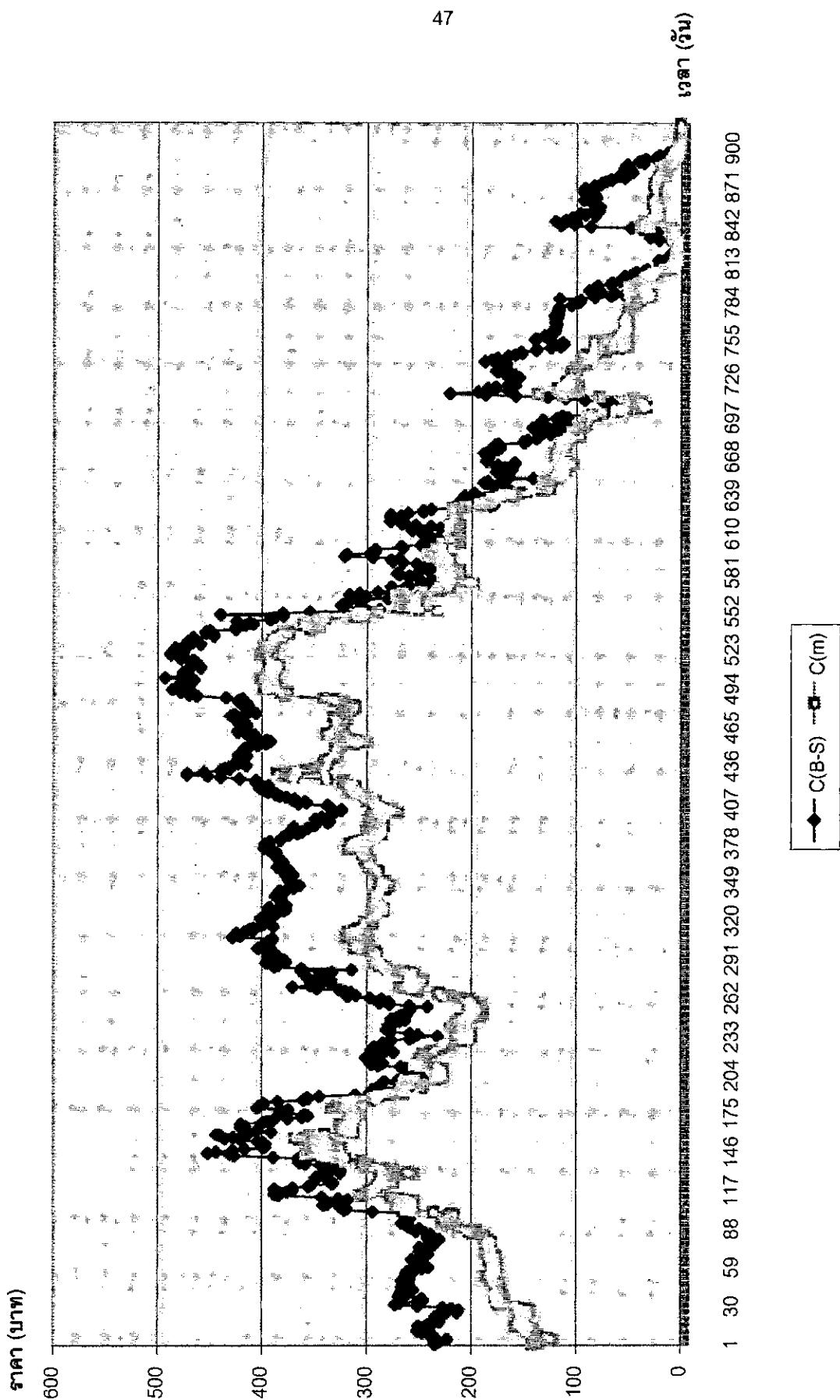
สรรษ์ พศាលบุตร "หน่วยที่ 11 สถิติพารามิเตอริก" ใน ประมวลสาระชุดวิชาวิทยานิพนธ์ ล.3
หน้า 5-55 นนทบุรี สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสูงทัยธรรมราช 2544
อิทธิพร รังษากภรณ์ "การศึกษาปัจจัยในการกำหนดการเคลื่อนไหวราคาใบสำคัญแสดงสิทธิ"
ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตร์ คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์ 2538

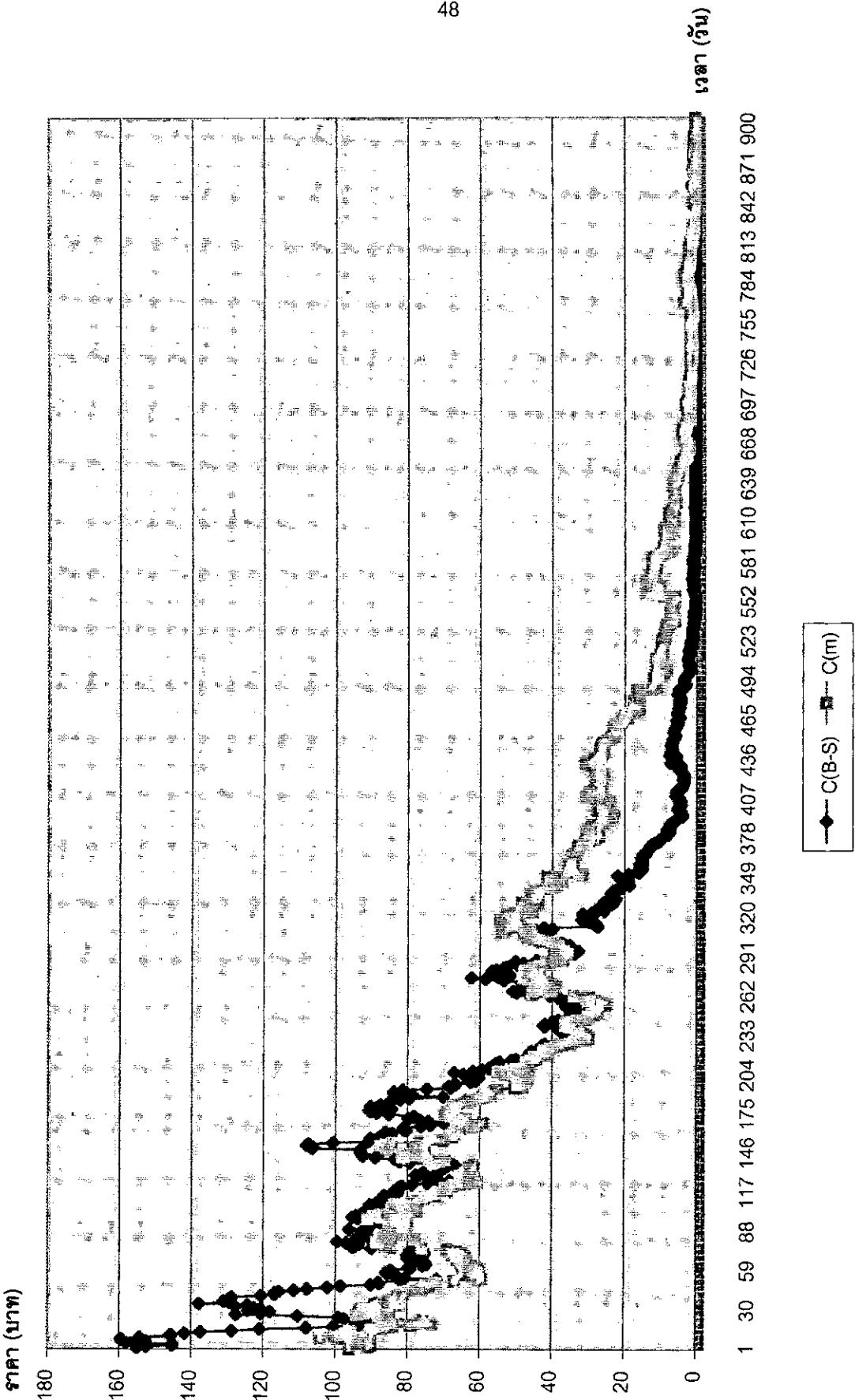
- Dubofsky, David A. *OPTION AND FINANCIAL FUTURES: Valuation and Used.* Singapore.: McGraw – Hill Book Co, 1992.
- Hull, John. *INTRODUCTION TO FUTURES AND OPTIONS MARKETS. 2nd ed.* Englewood Cliffs, New Jersey.: Prentice – Hall, 1995.
- OPTIONS, FUTURES, AND OTHER DERIVATIVE SECURITIES.* Englewood Cliffs, New Jersey.: Prentice – Hall, 1989
- Jarrow, Robert A. and Turnbull, Stuart M. *DERIVATIVE SECURITIES.* Cincinnati, Ohio. :South-Western College Publishing, 1996.
- Redhead, Keith. *Financial Derivatives: An Introduction to Futures, Forwards, Options, and Swaps.* Trowbridge, Wilshire.: Redwood Books, 1997.
- Schwager, Jack D. *A Complete Guide to the Futures Markets:* Fundamental Analysis, Technical Analysis, Trading, Spreads, and Options. USA.: John Wiley & Sons, 1984.

ภาคผนวก
กราฟแสดงราคาใบสำคัญแสดงสิทธิชื่อหุ้นสามัญ

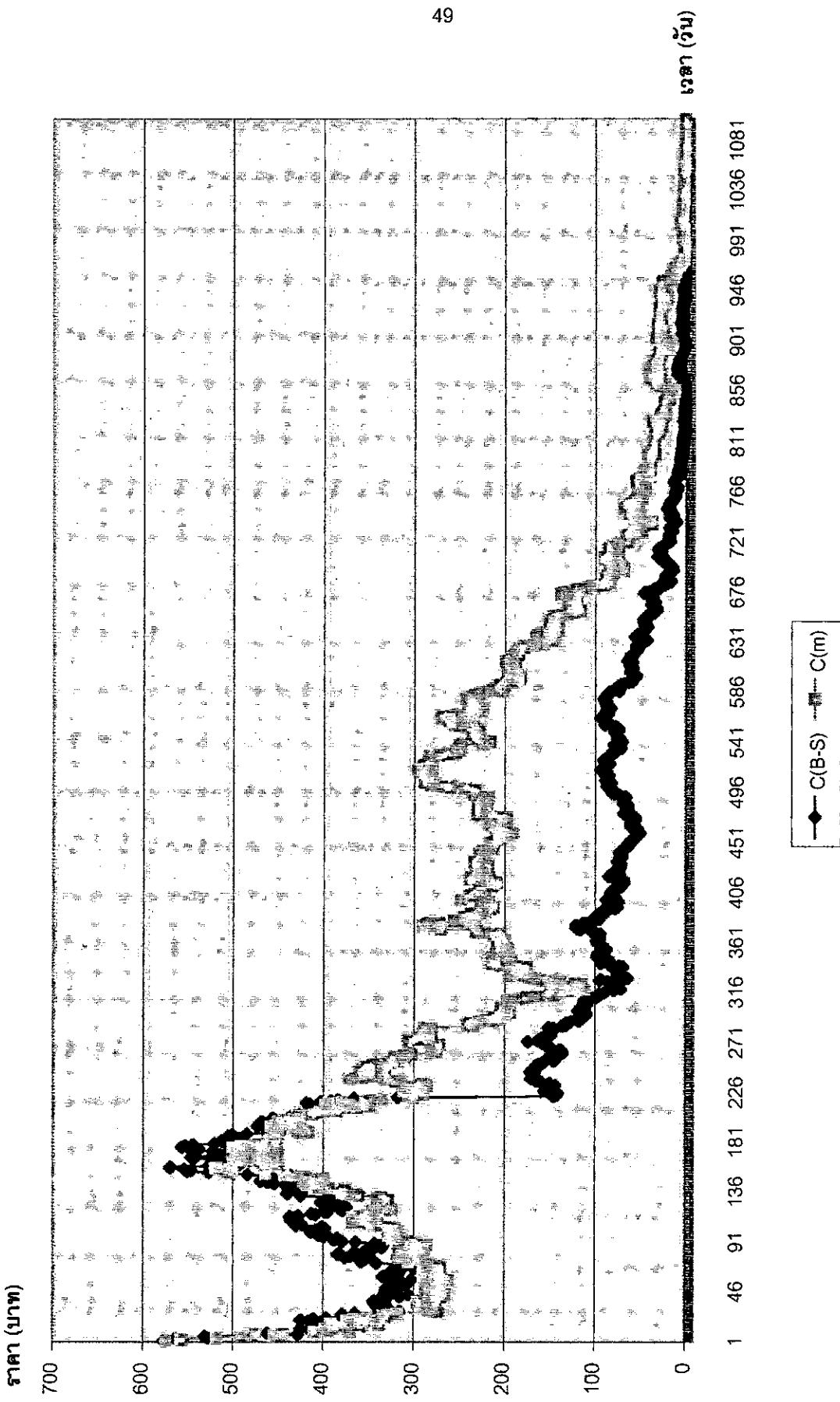

ภาพที่ 1 รากฐานสำหรับผลิตภัณฑ์ (AS/A-W)

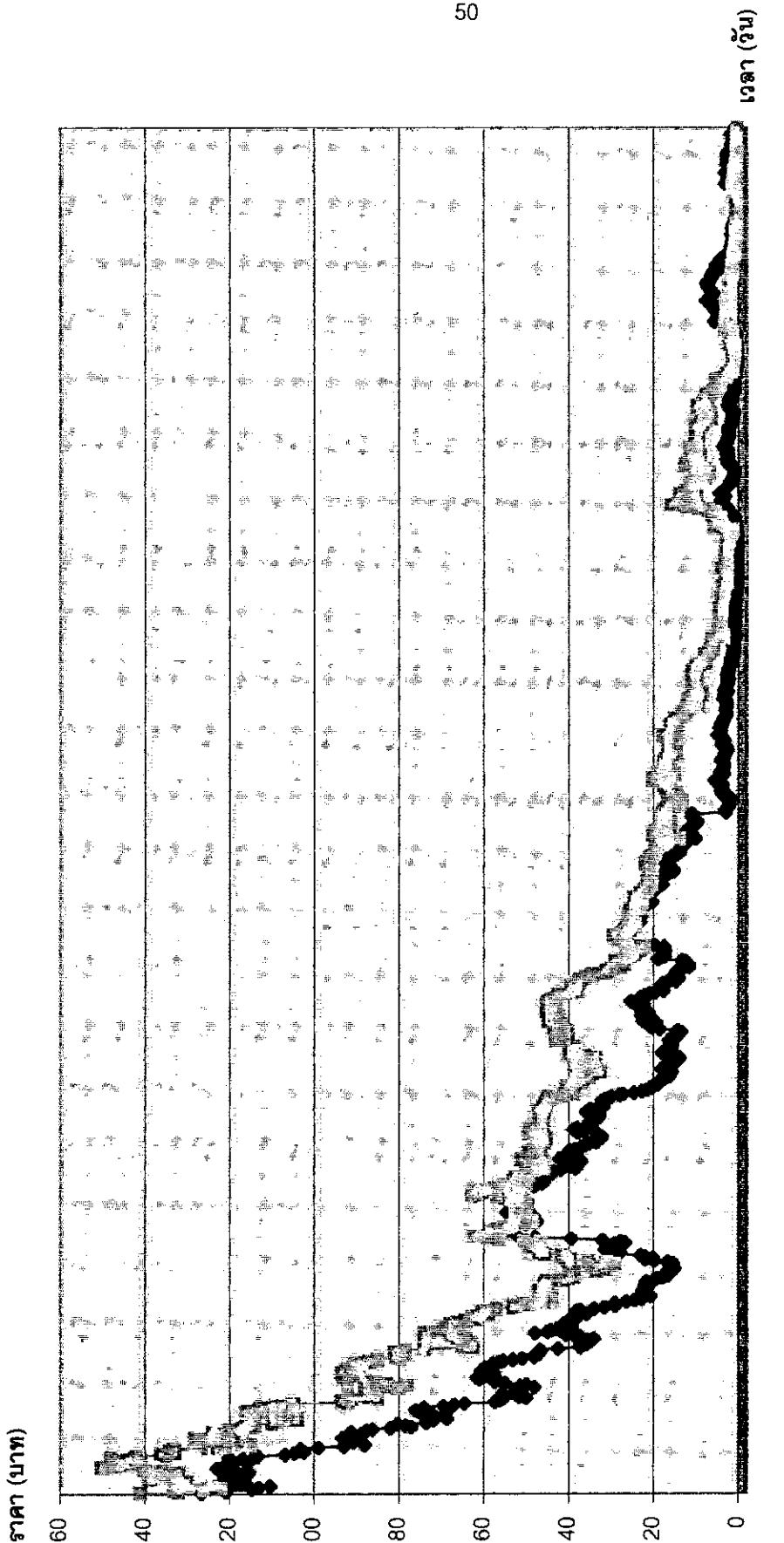

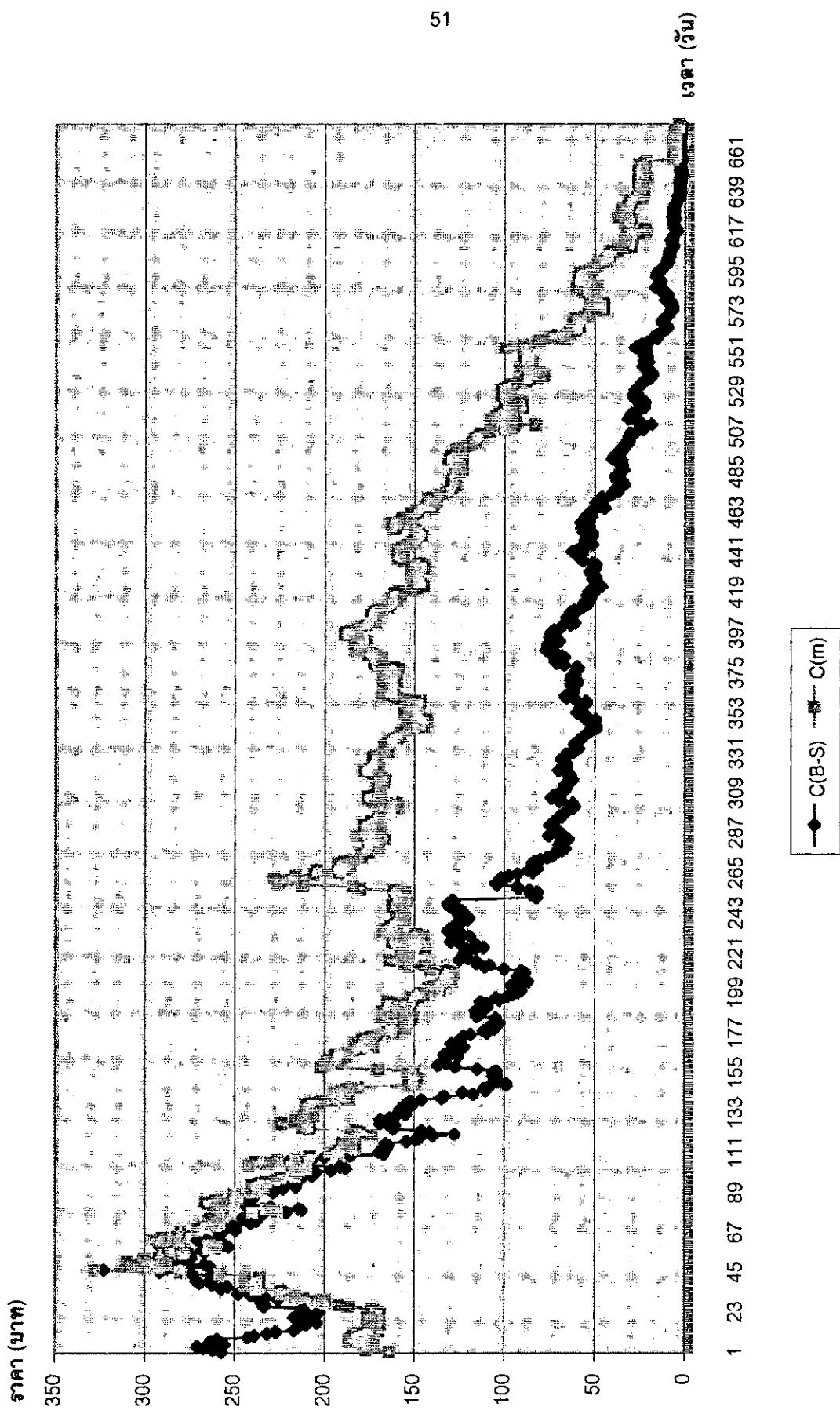
ภาพที่ 3 ภาคในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา (CNT-W)

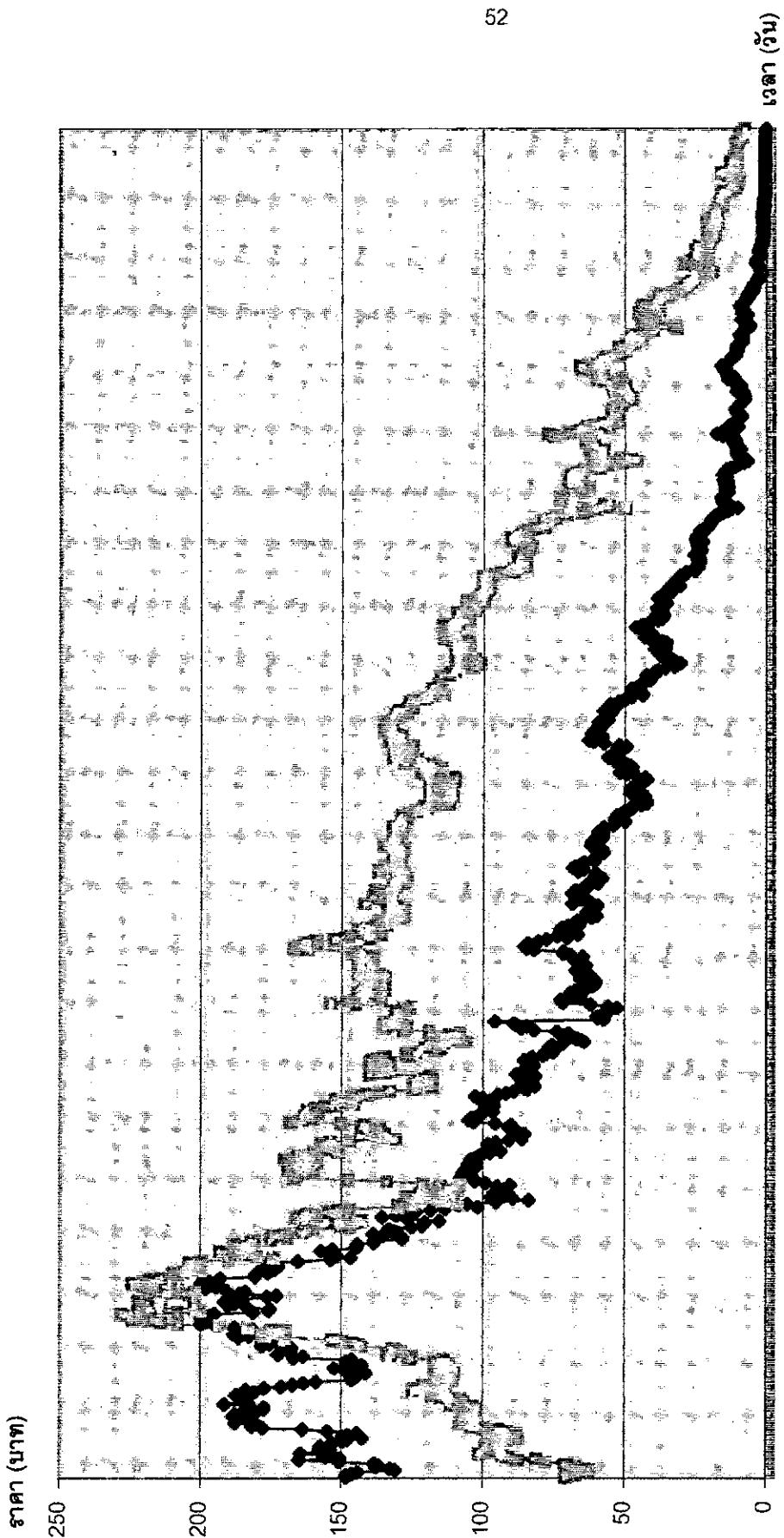
ภาพที่ 4 รากาในสำหรับแหล่งน้ำทิพย์ (DS-W)

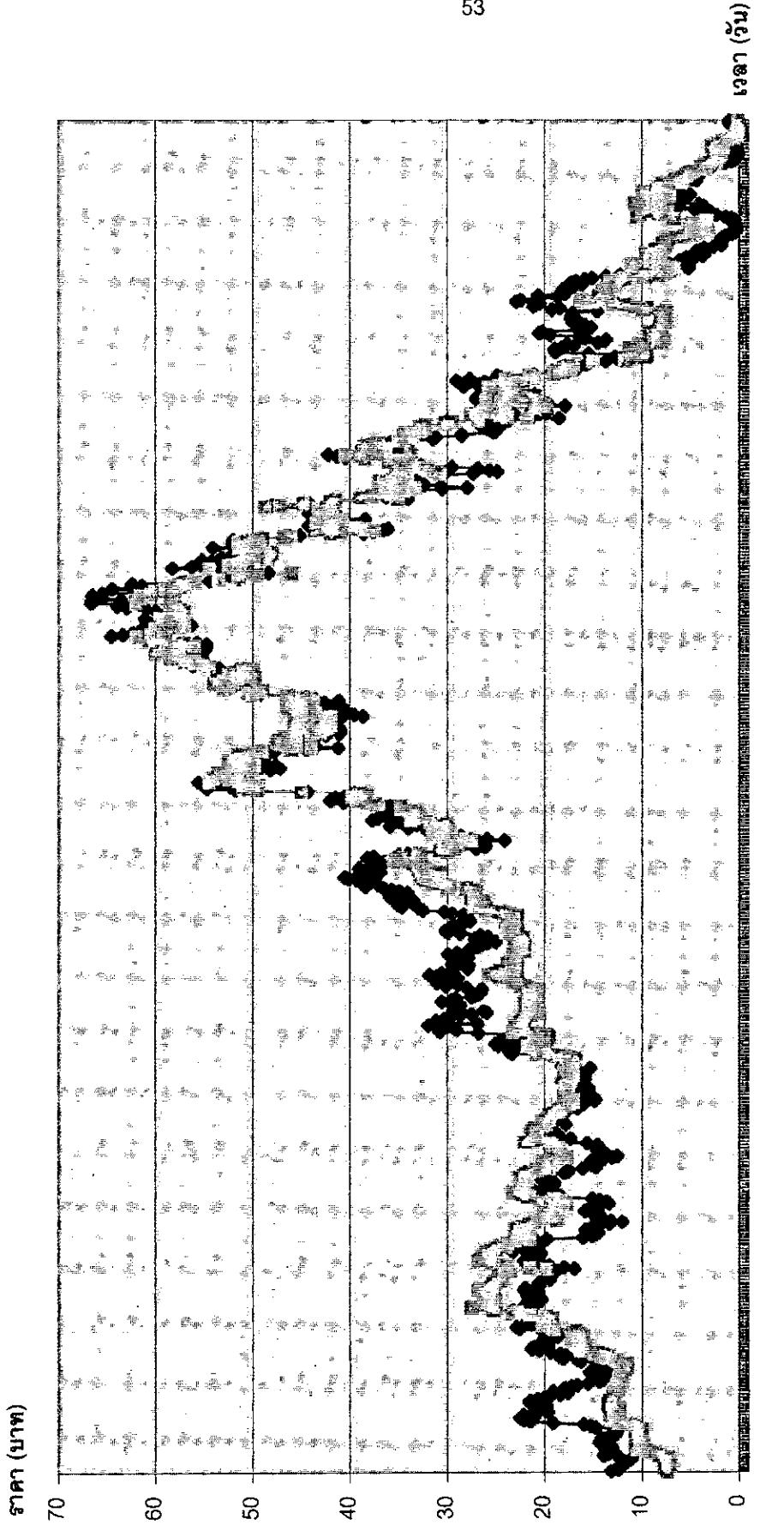

ภาพที่ 5 ภาคในสำนักงานเขตจังหวัด (EFS-N)

กราฟที่ 6 รากภายในสำกับและต้นหิน (FIN1-W)

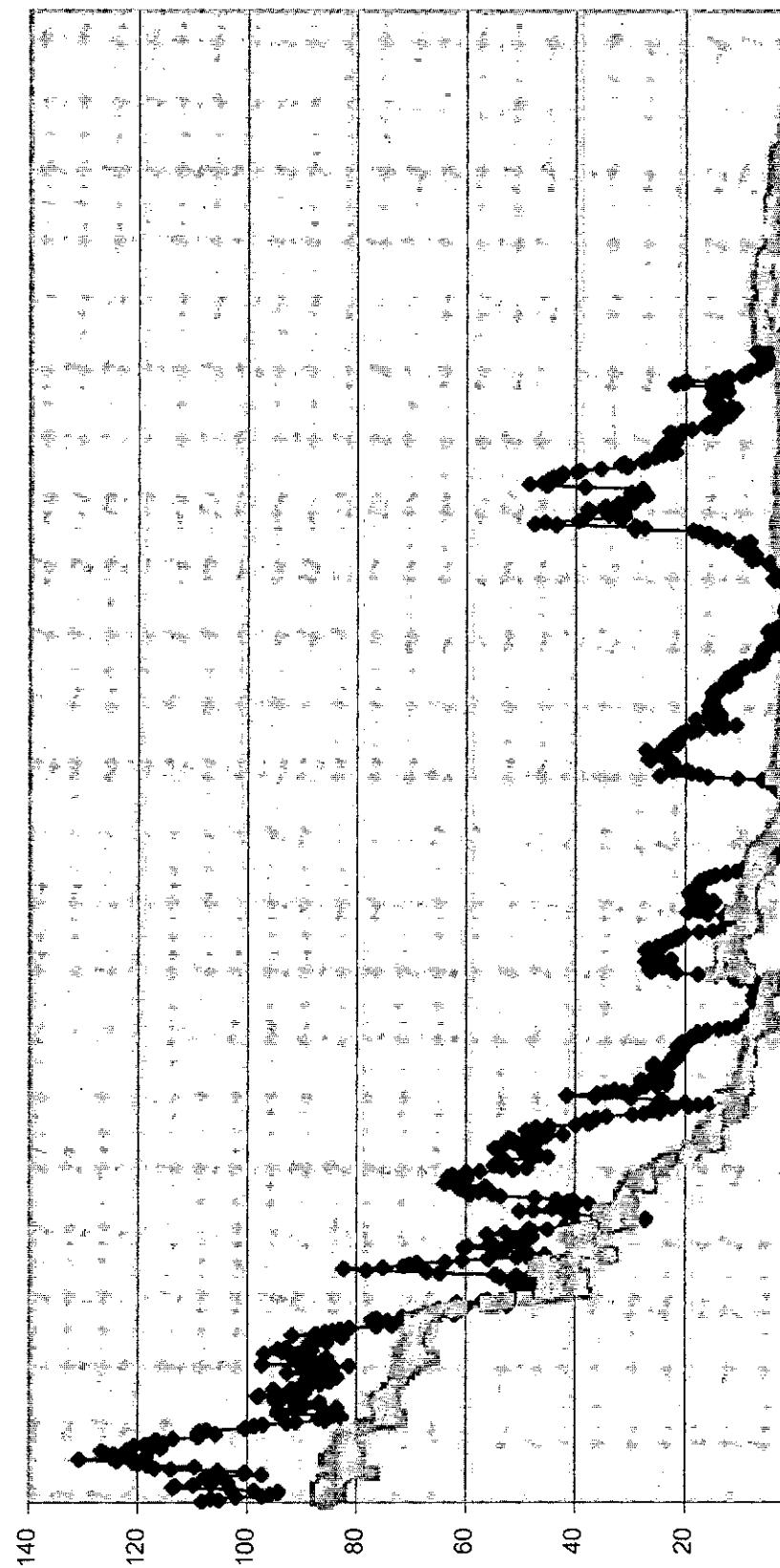

เวลา (วัน)

—◆— C(B-S) —■— C(m)

ระยะ (เมตร)

ຮາຄາ (ບາທ)

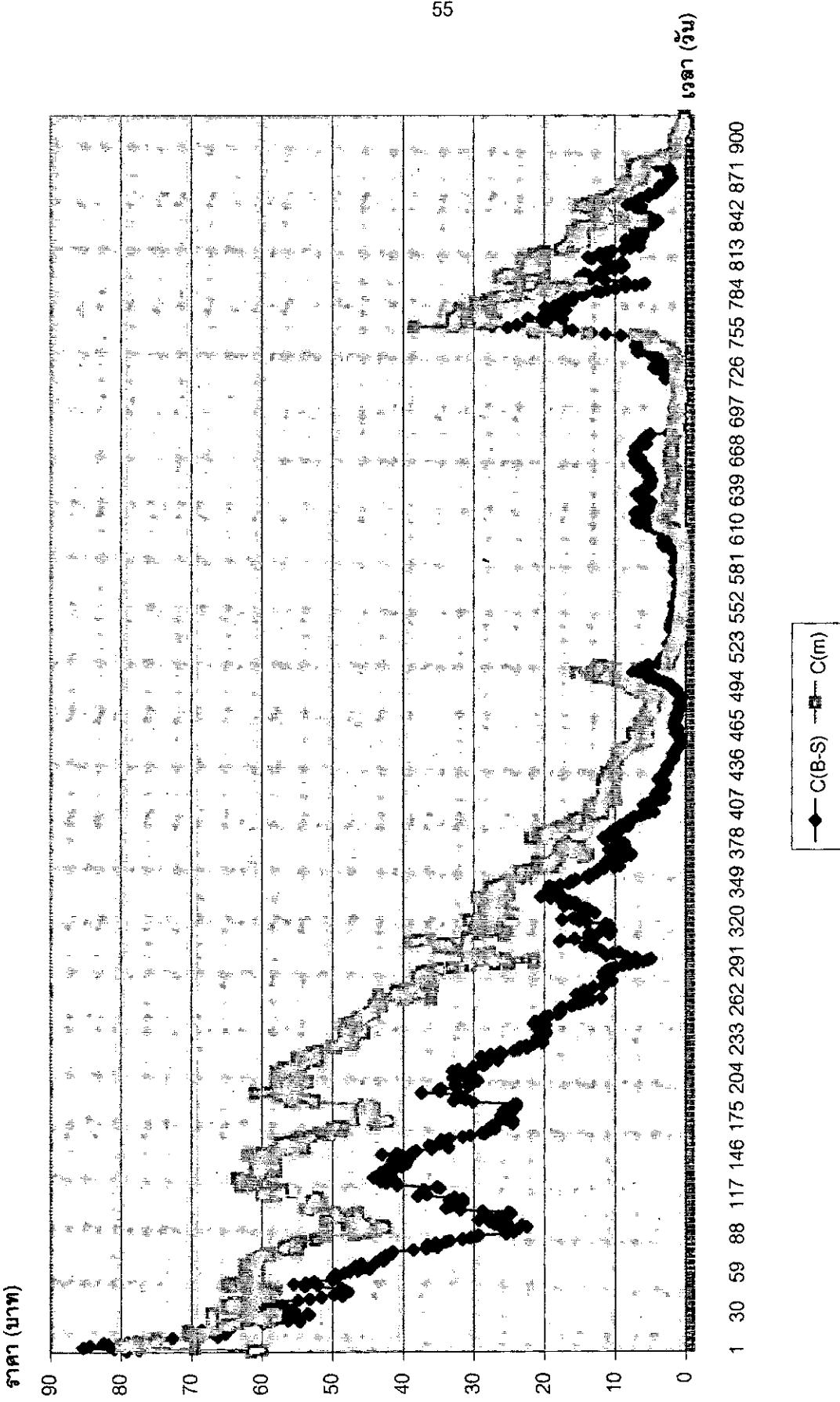

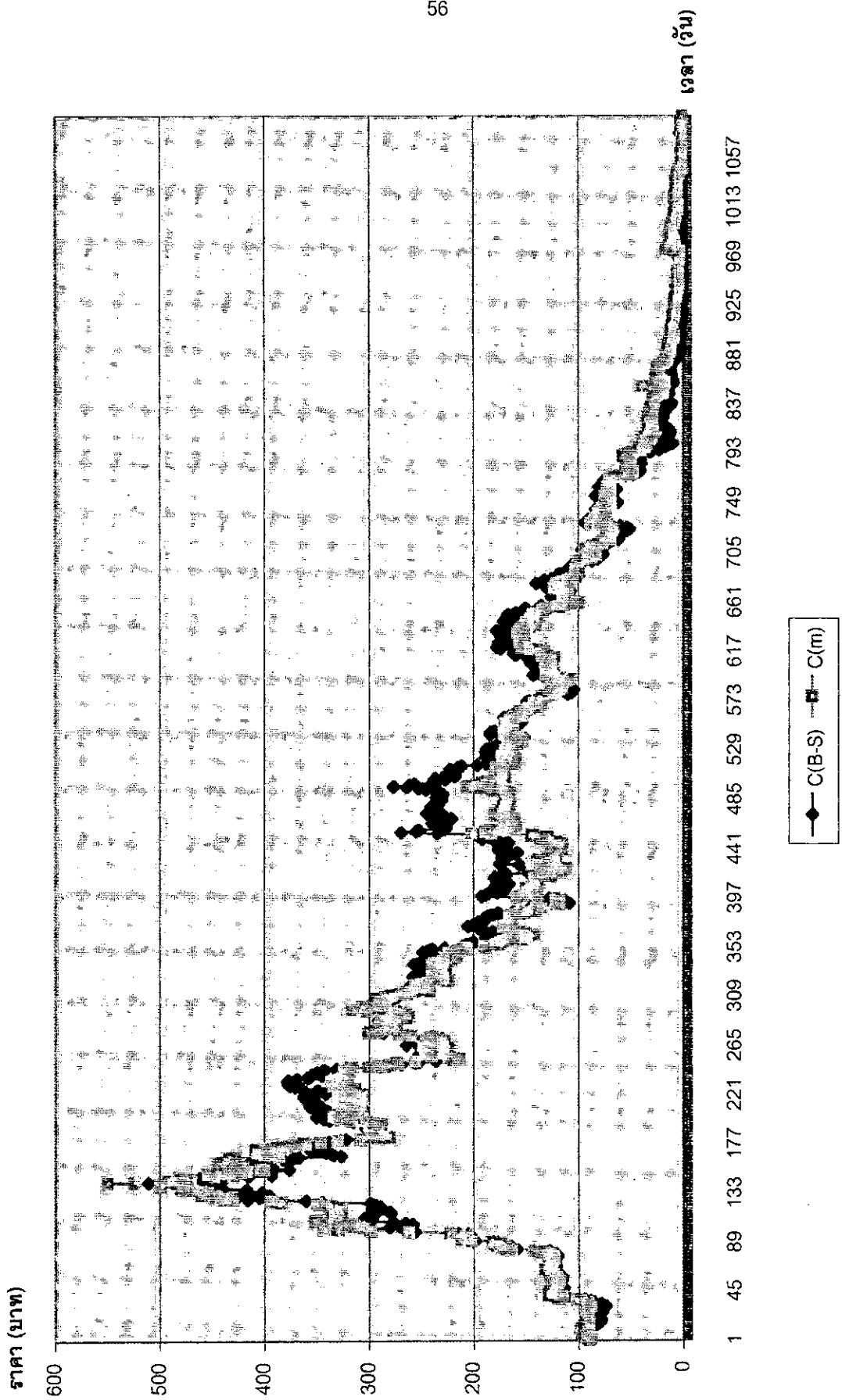
ເງື່ອນ (ວິນ)

1 44 87 130 173 216 259 302 345 388 431 474 517 560 603 646 689 732 775 818 861 904 947 990 1033

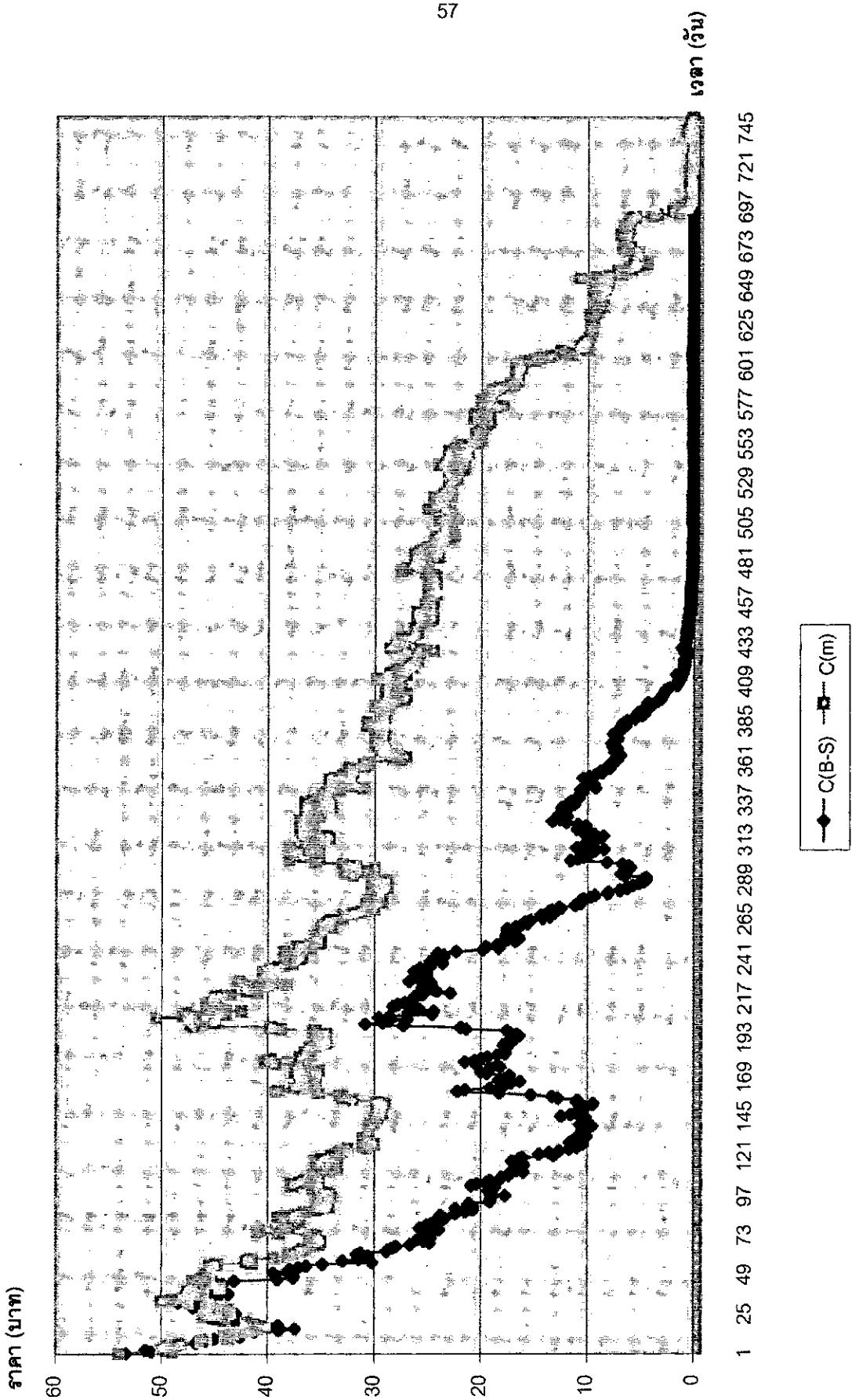
—◆— C(B-S) —□— C(m)

ກາພີ້ 9 ກາຄາໃນລໍາຕັ້ນແສດງສຶກສົກ (ITD-W)

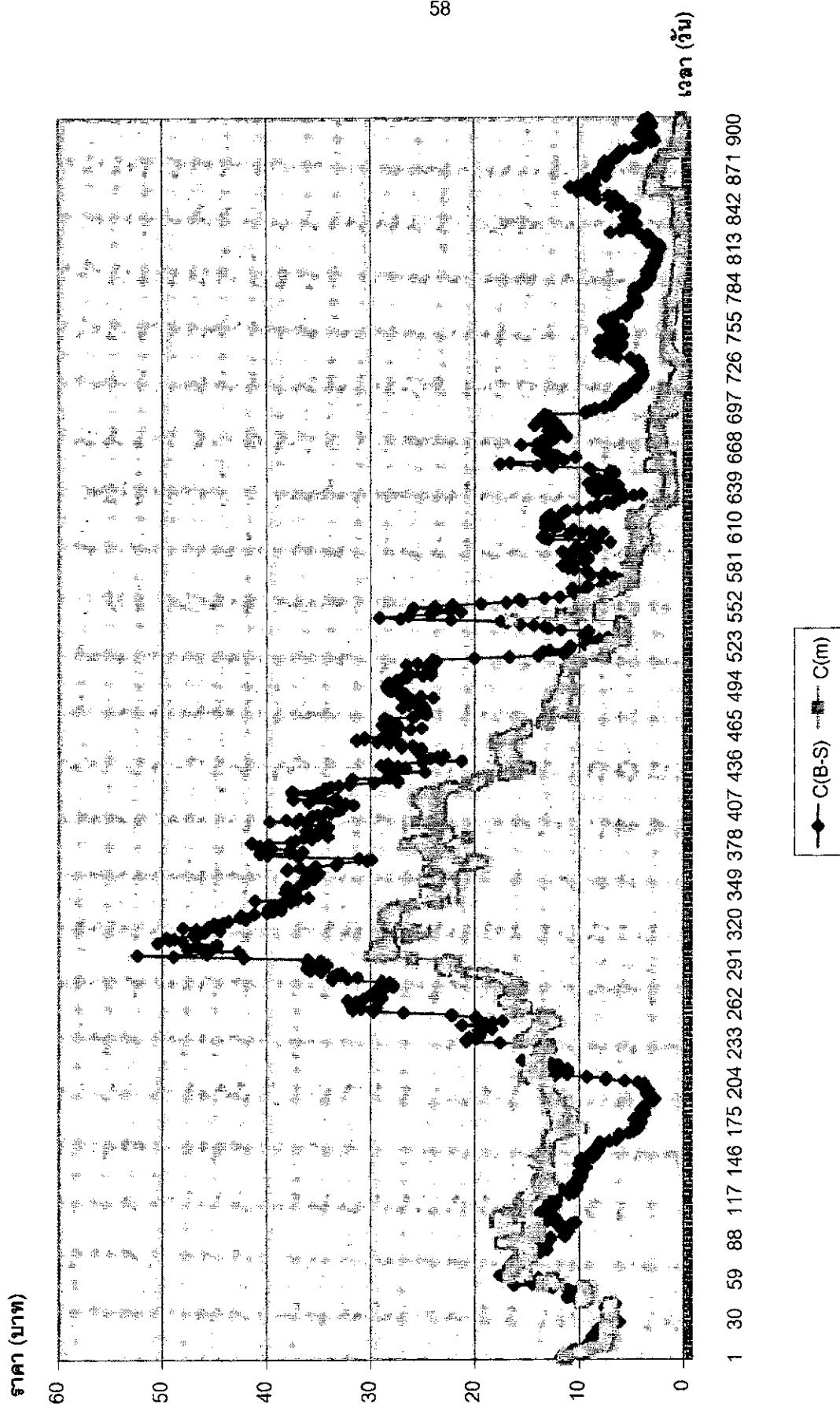

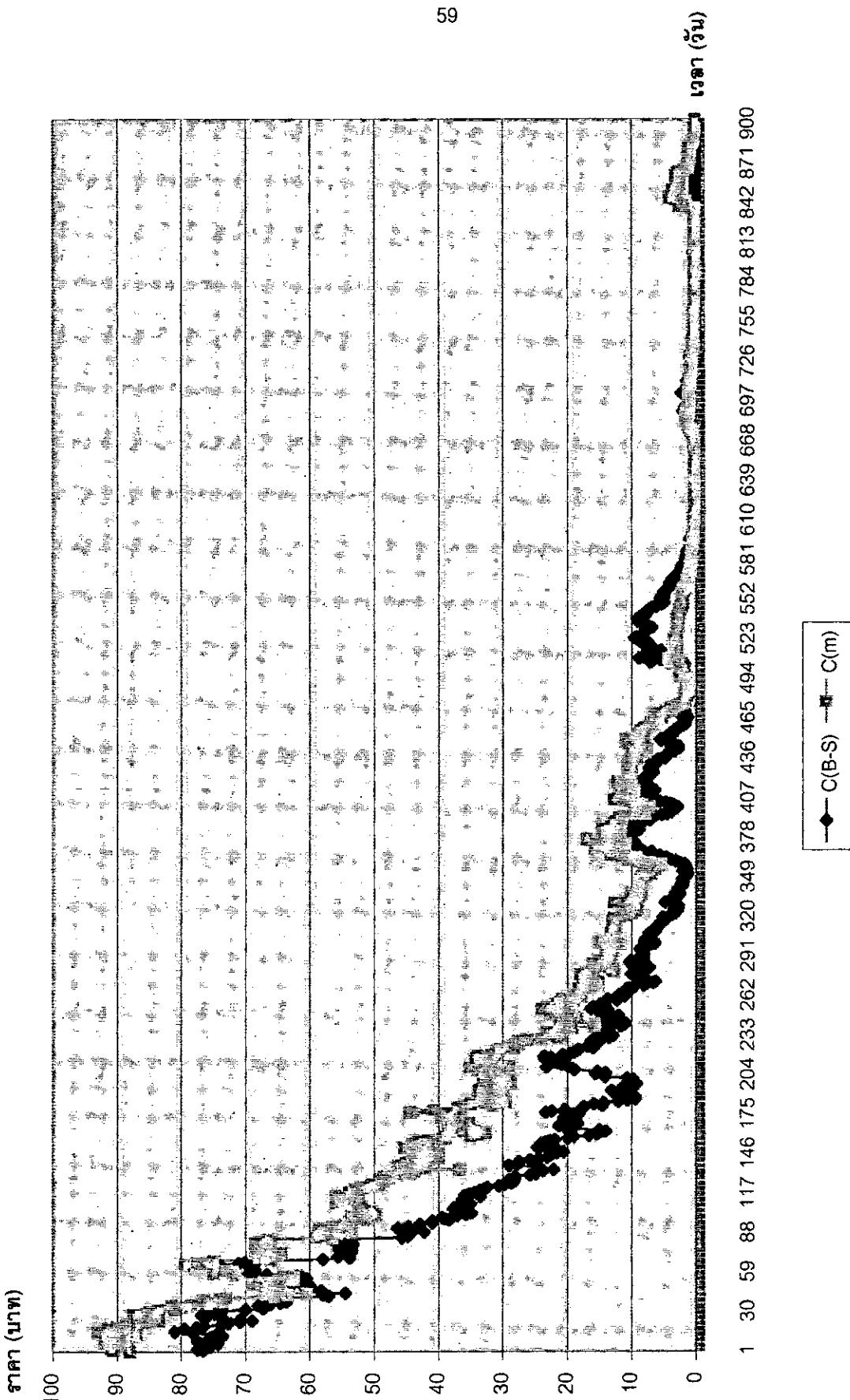
กราฟที่ 11 ภาคภูมิสำหรับแบบทดสอบสีเหลือง (L-H-N)

ภาพที่ 12 รากาในสำนักงานและห้องลิขี (MK-W)

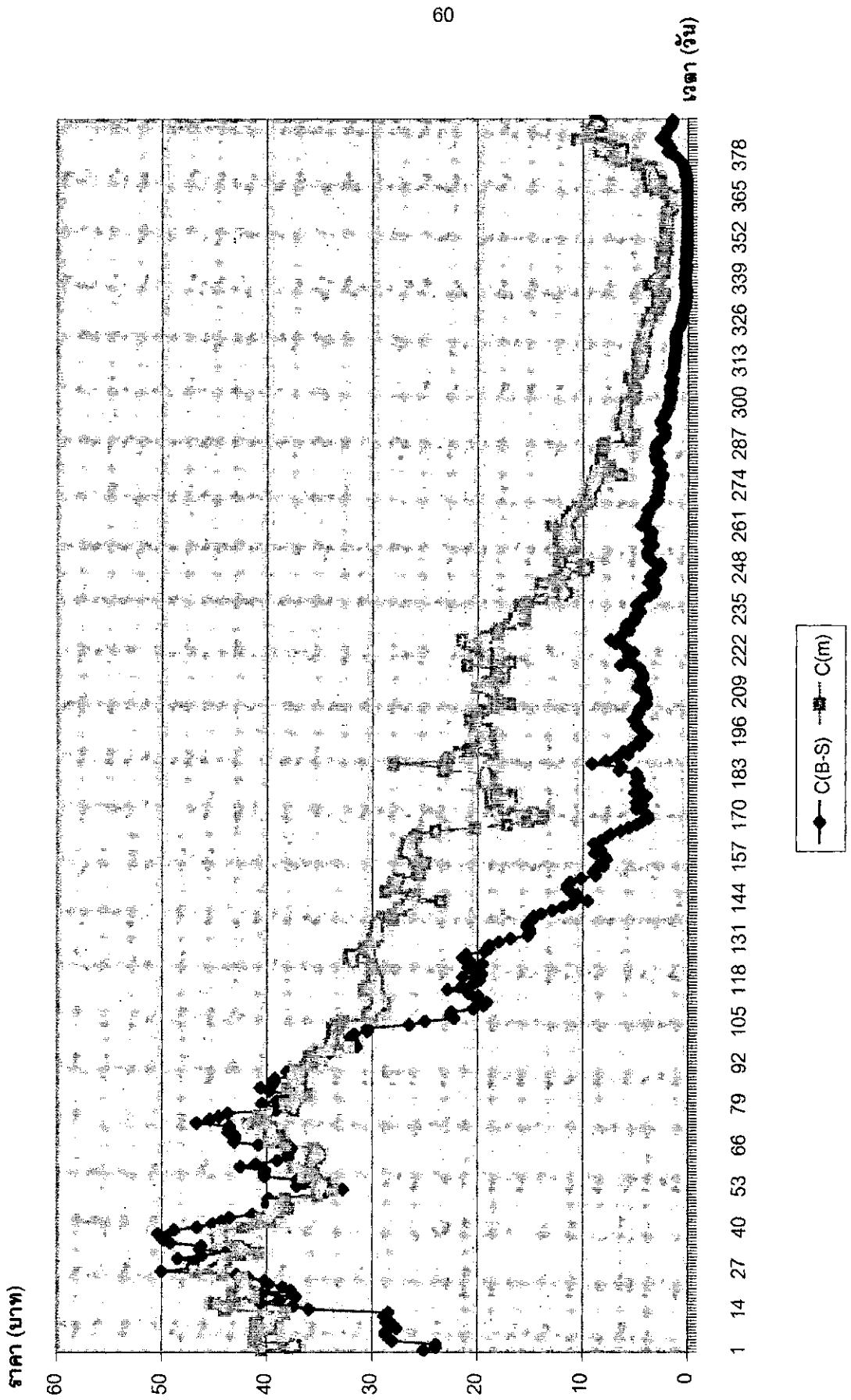

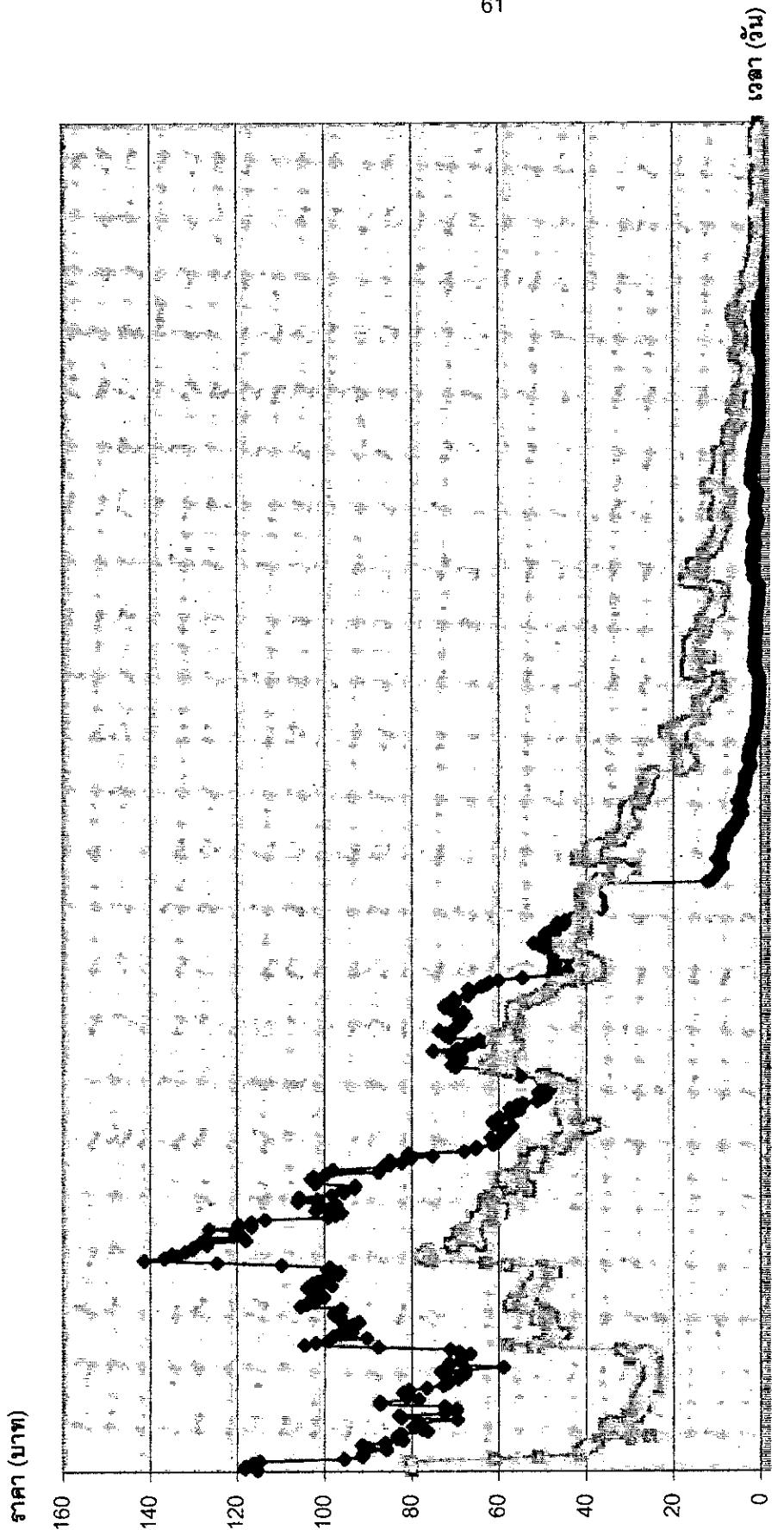
กราฟที่ 13 ราคาในสัปดาห์ก่อนและต่อไป (NATION-W)

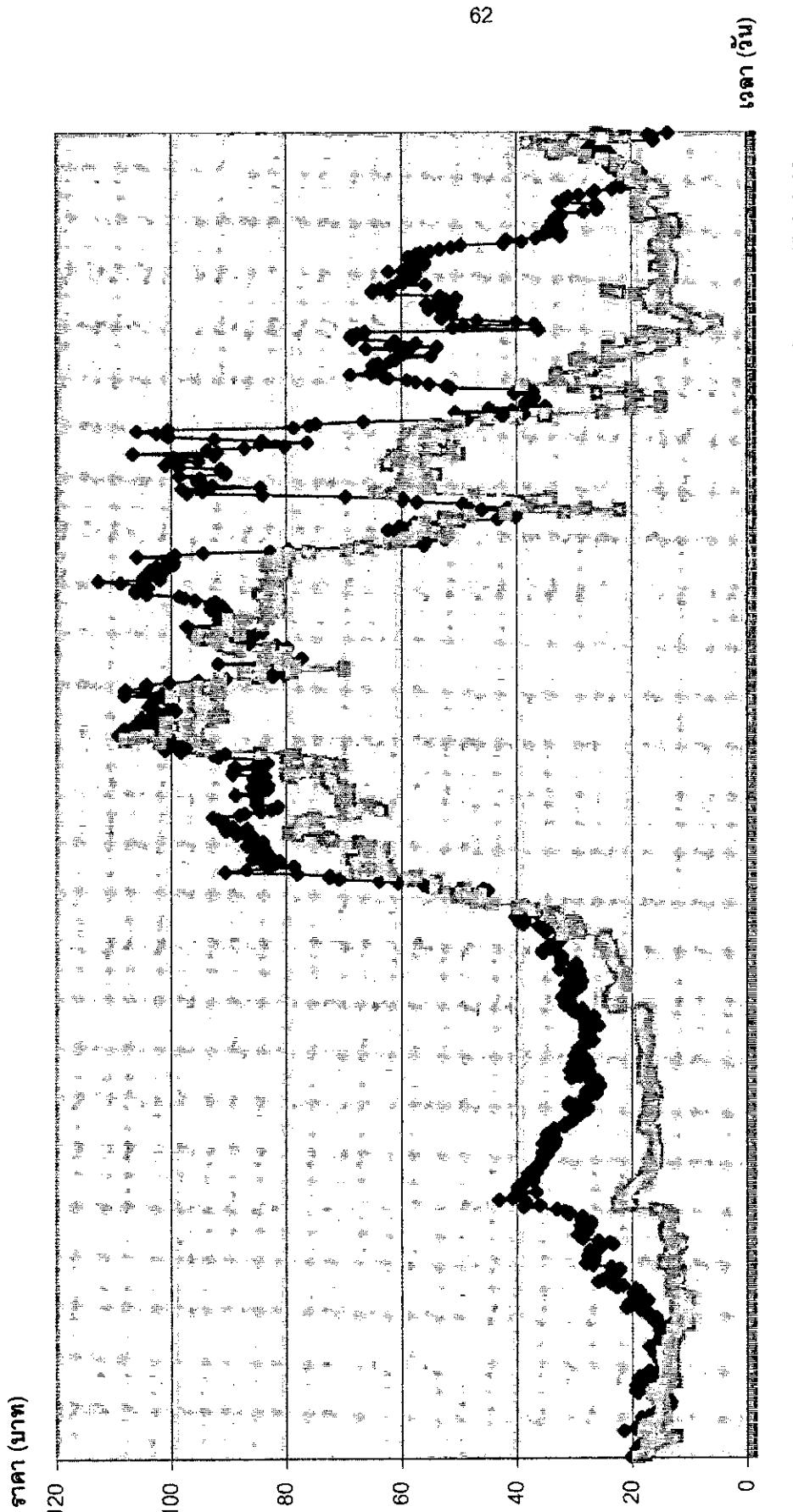
กราฟที่ 14 รากค่าเบนสำหรับแบบทดสอบ (NFS-W)

รากพท 15 ภาคีในสีกาญจนประเทศ (NPAT-W)

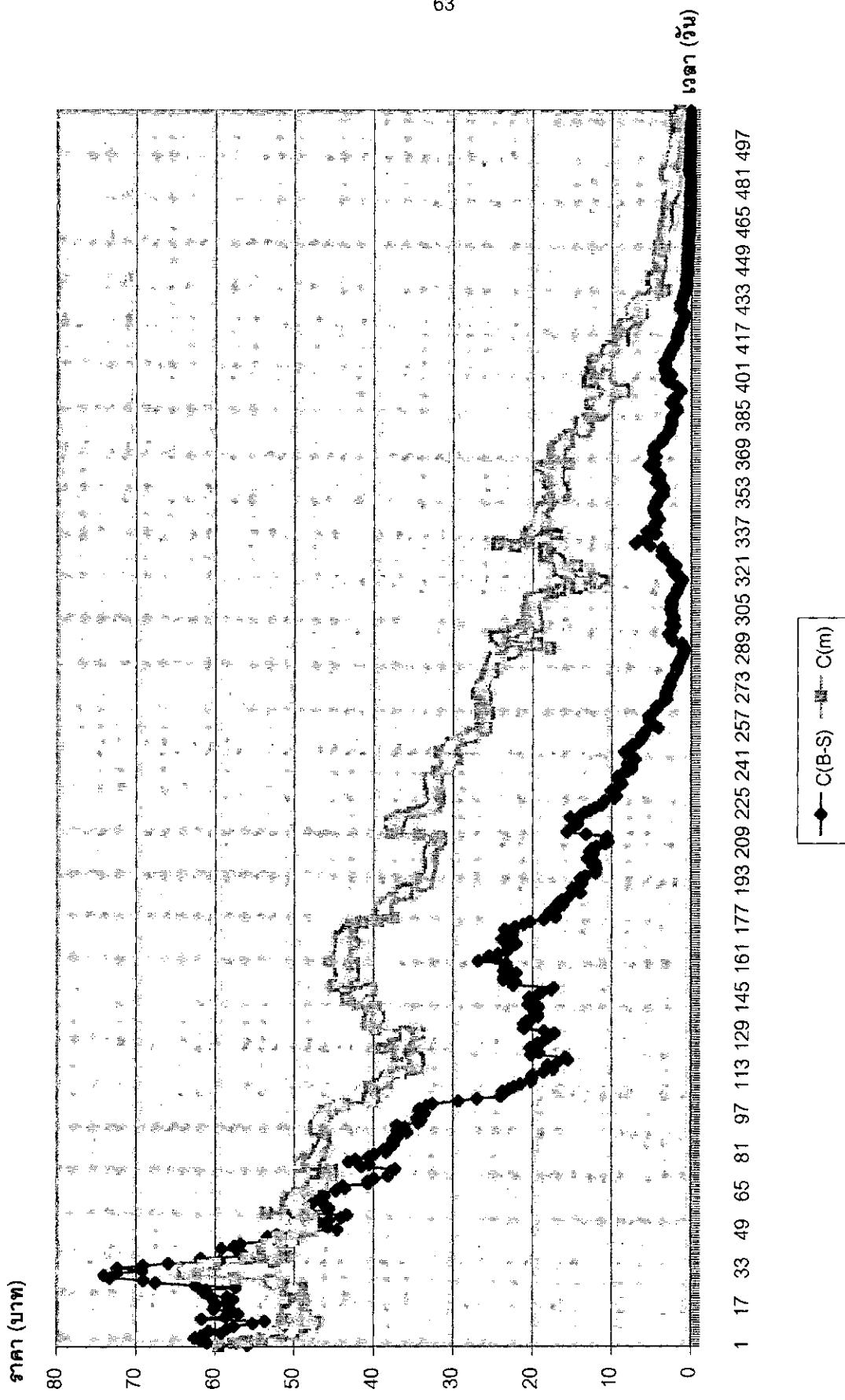

กราฟที่ 16 ภาคไปแล็คก์แอนด์ลิทติ (PERFEC-W)

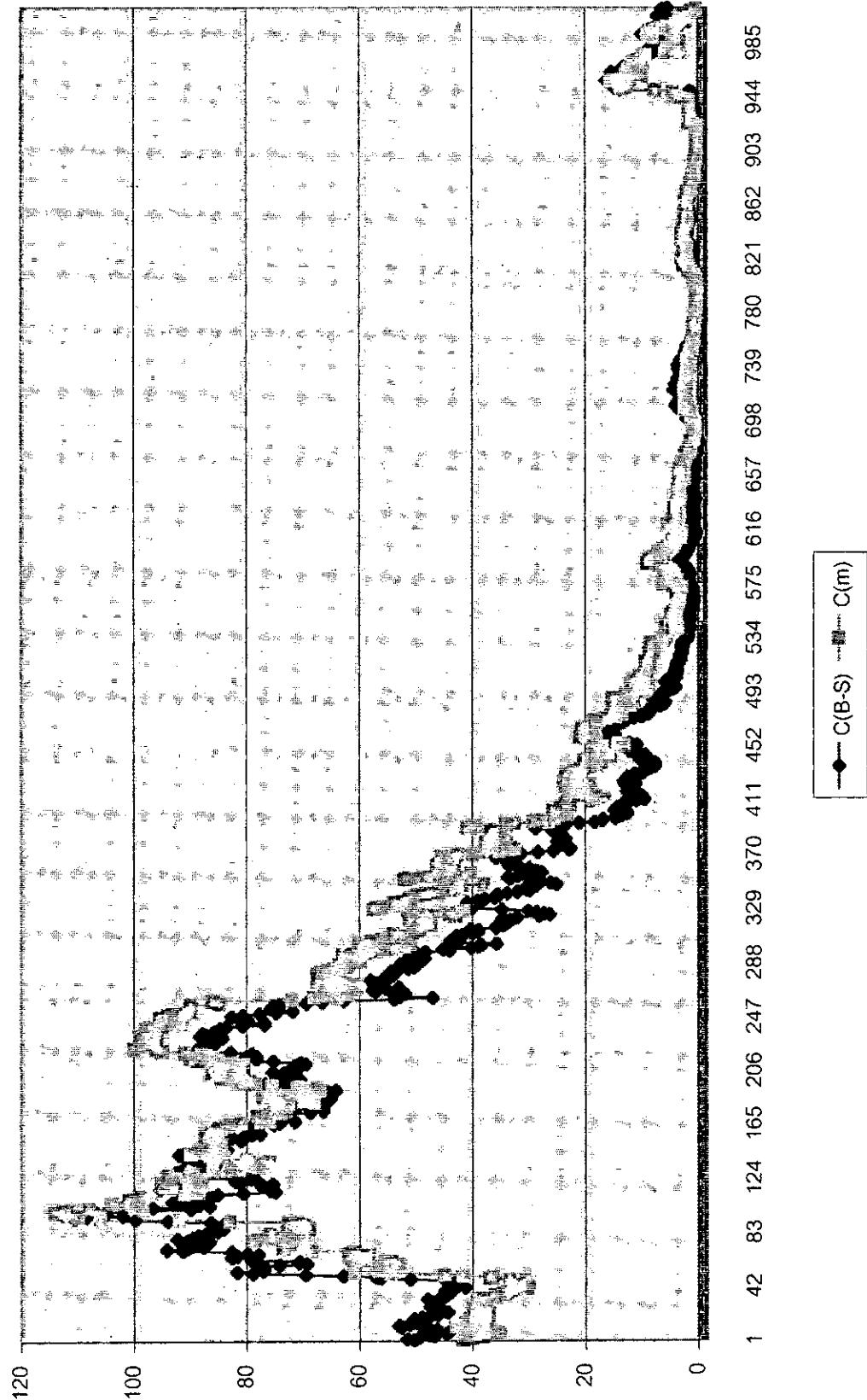

1 24 47 70 93 116 139 162 185 208 231 254 277 300 323 346 369 392 415 438 461 484 507 530 553 576 599 622 645 668 691

เวลา (วัน)

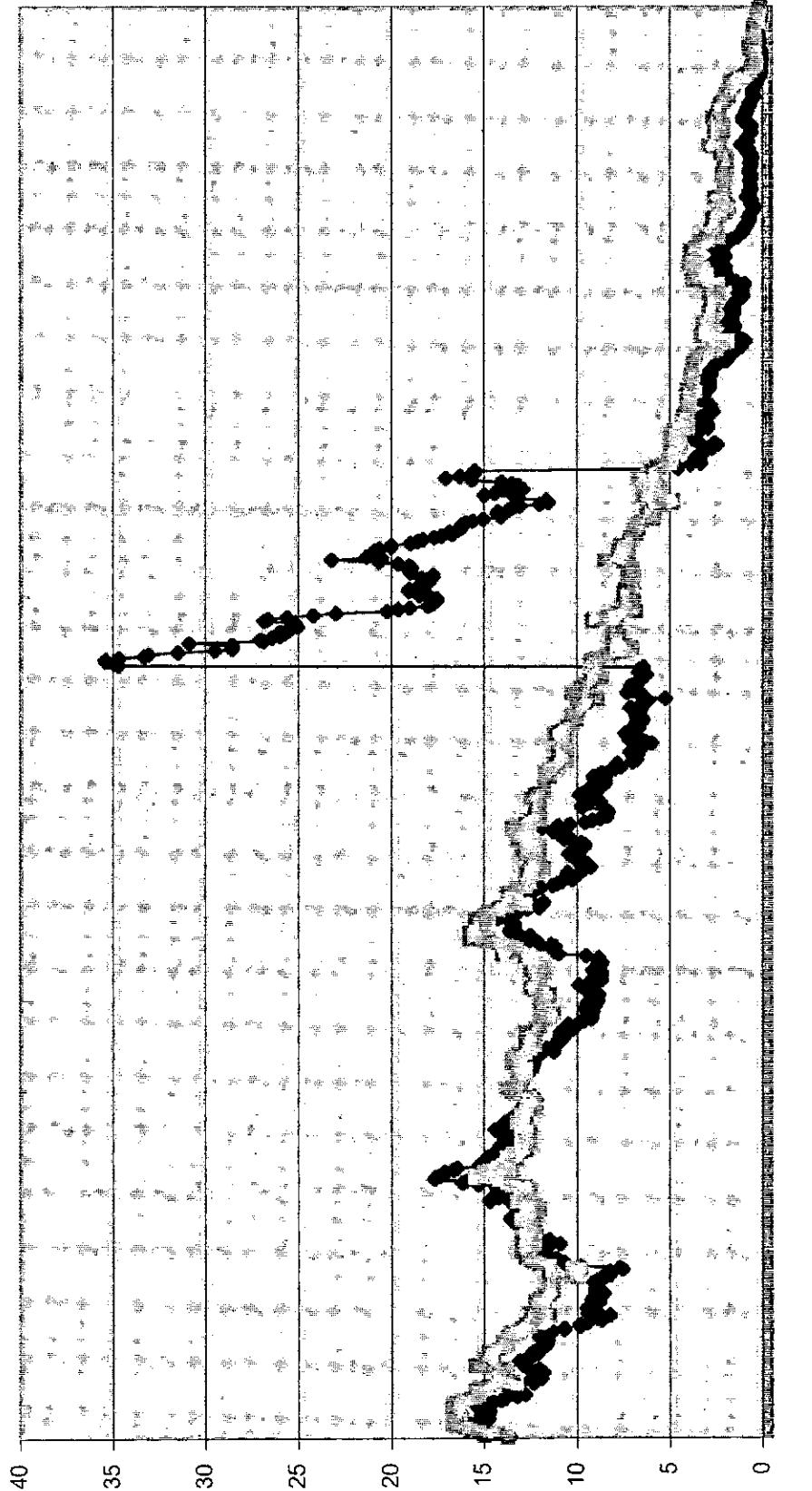

รากา (บก)

ภาพที่ 19 รากในสำราญและลิขริ (QH-W)

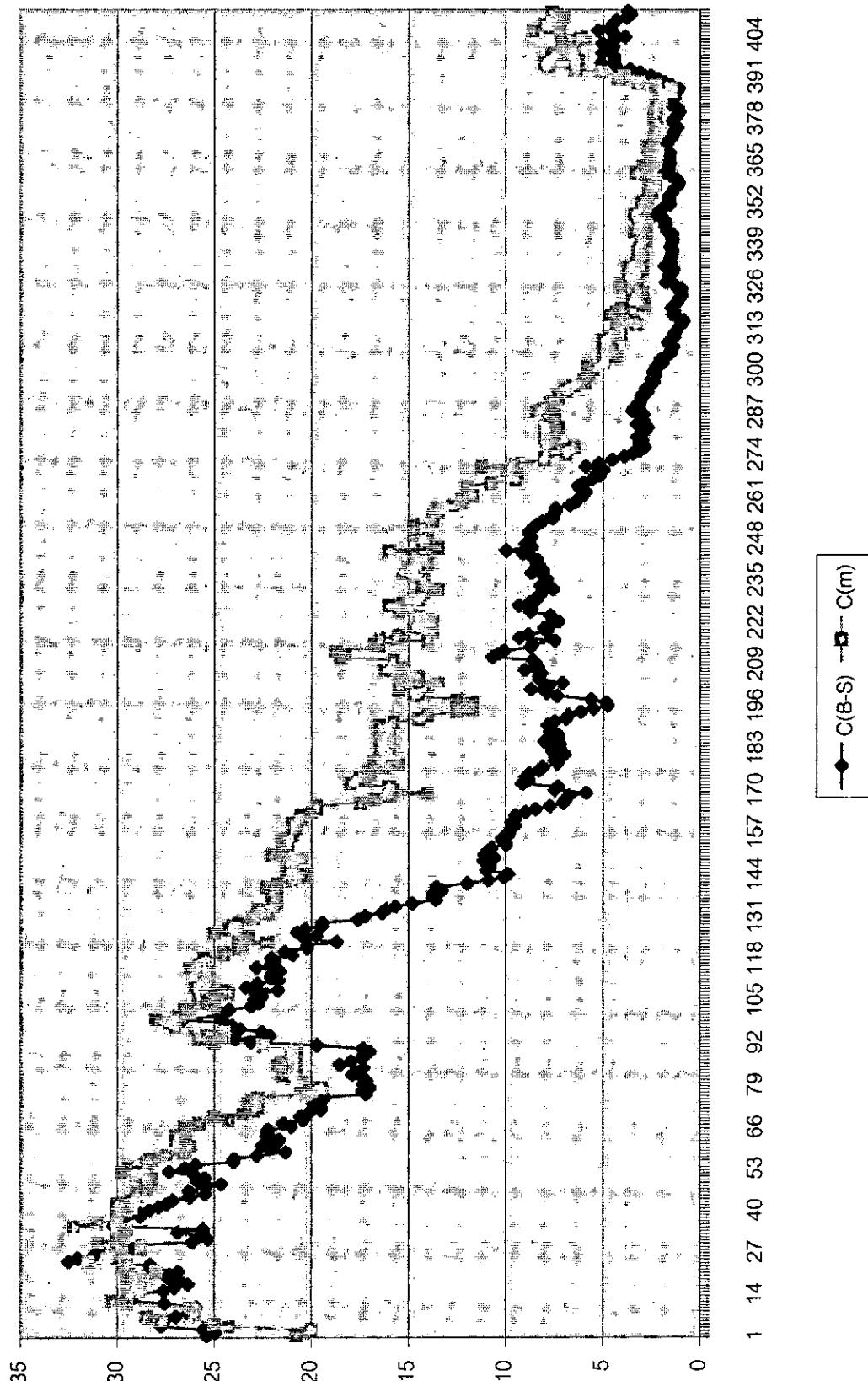
ราศี (บาท)

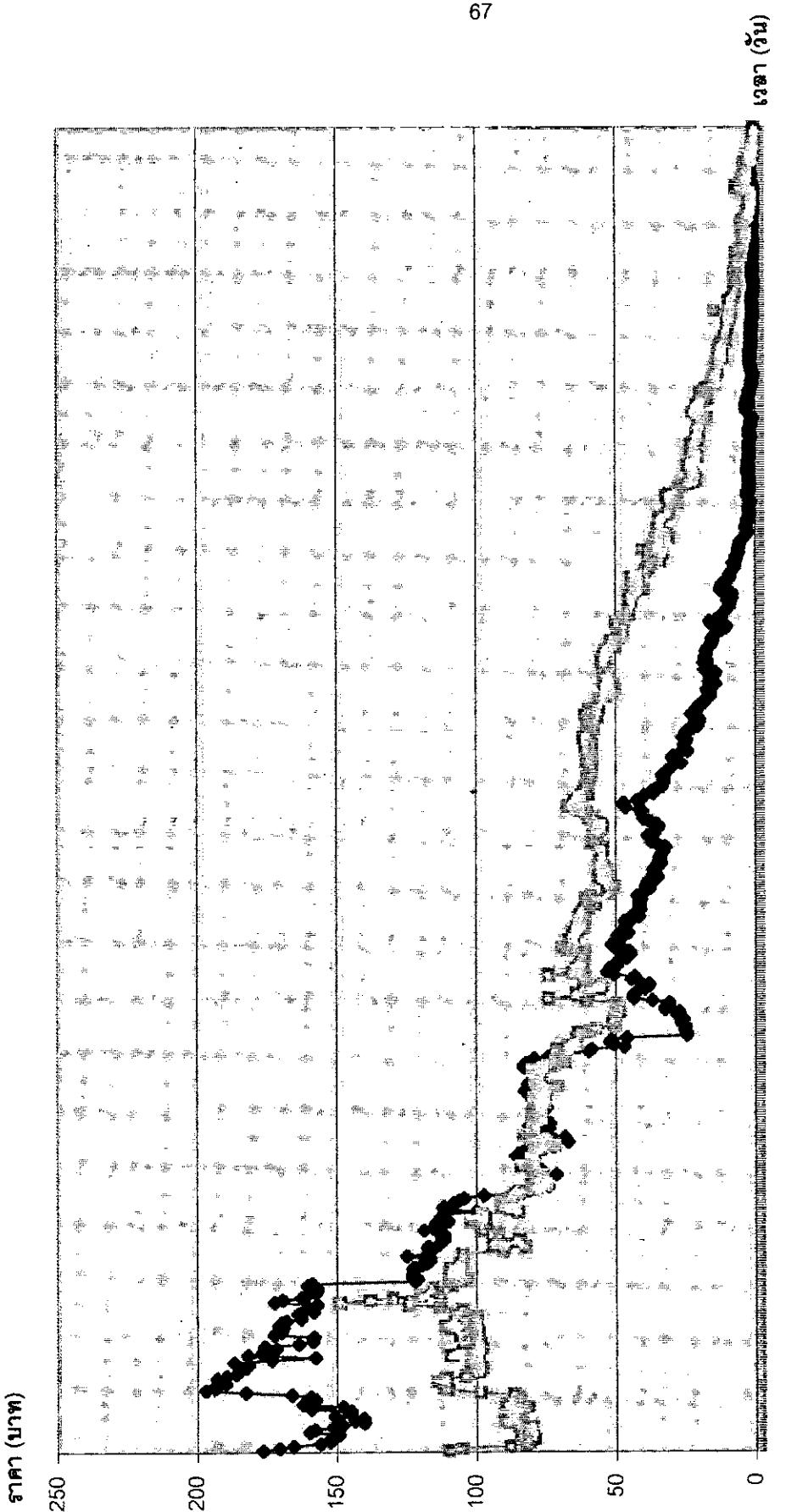

ราศี (วัน)

◆ C(B-S)
■ C(m)

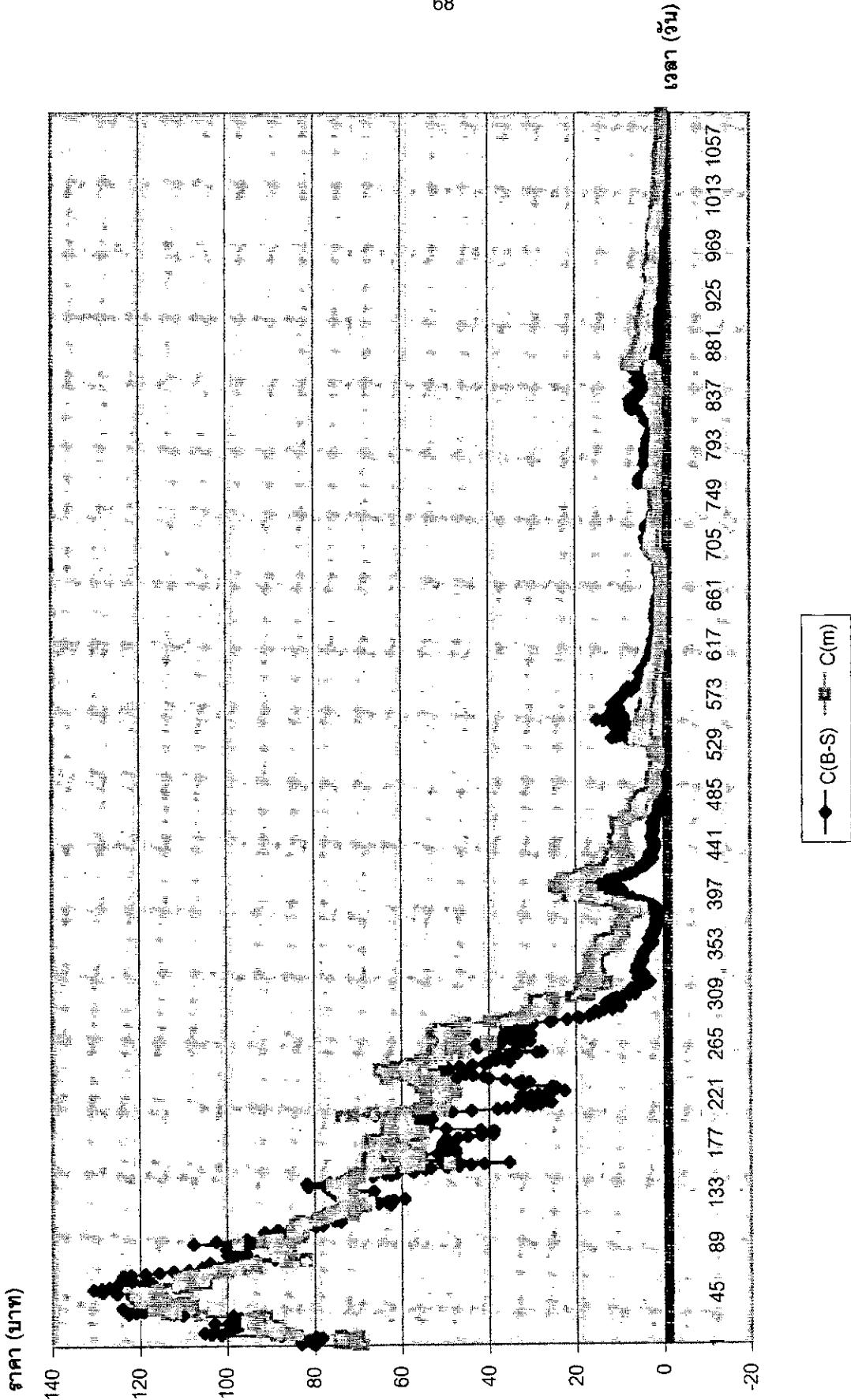
ตาราง (บาน)

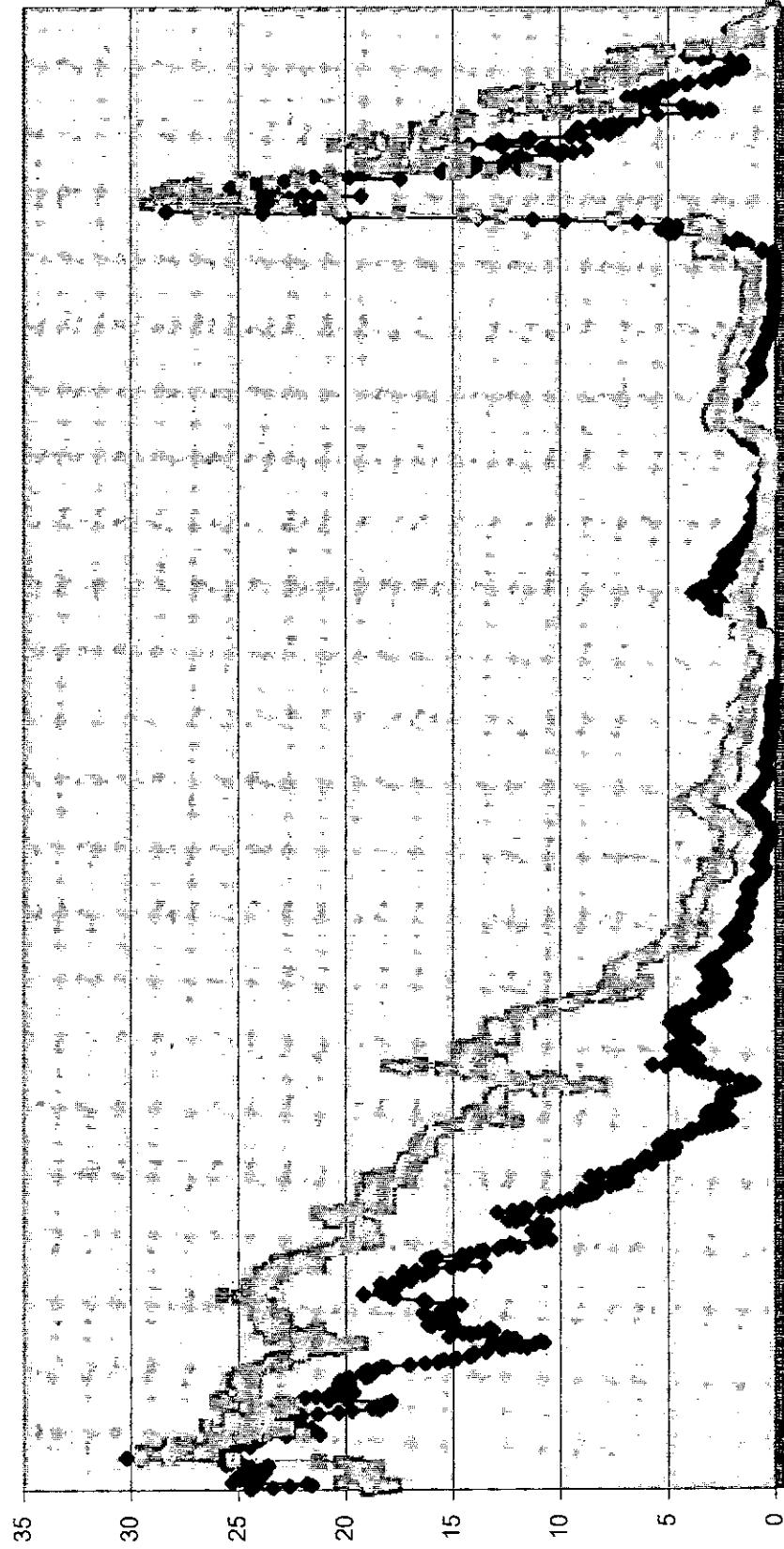
◆ C(B-S) ■ C(m)

ภาพที่ 22 ภาคใบสำราญและสังข์ (SMC-W)

ກາພີ້ 23 ກາຕາໃນສໍາດັບແຜສະລິຫຼອງ (S-ONE-W)

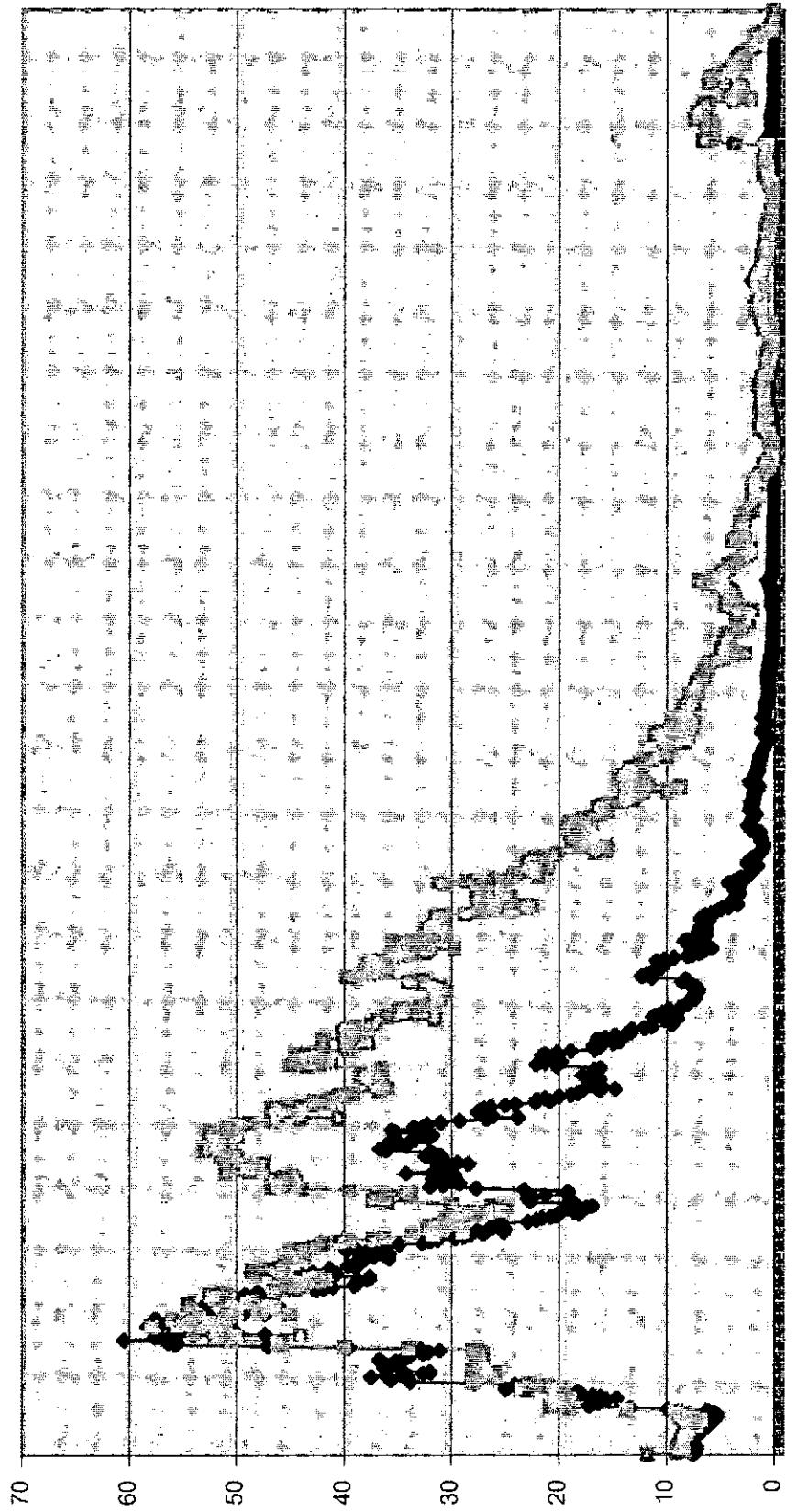
ราศี (บาท)

—◆— C(B-S) —□— C(m)

ภาพที่ 24 ภาคในสำหรับยานแม่ข่ายสัมภาระ (SPL-W)

สาระ (บรา)

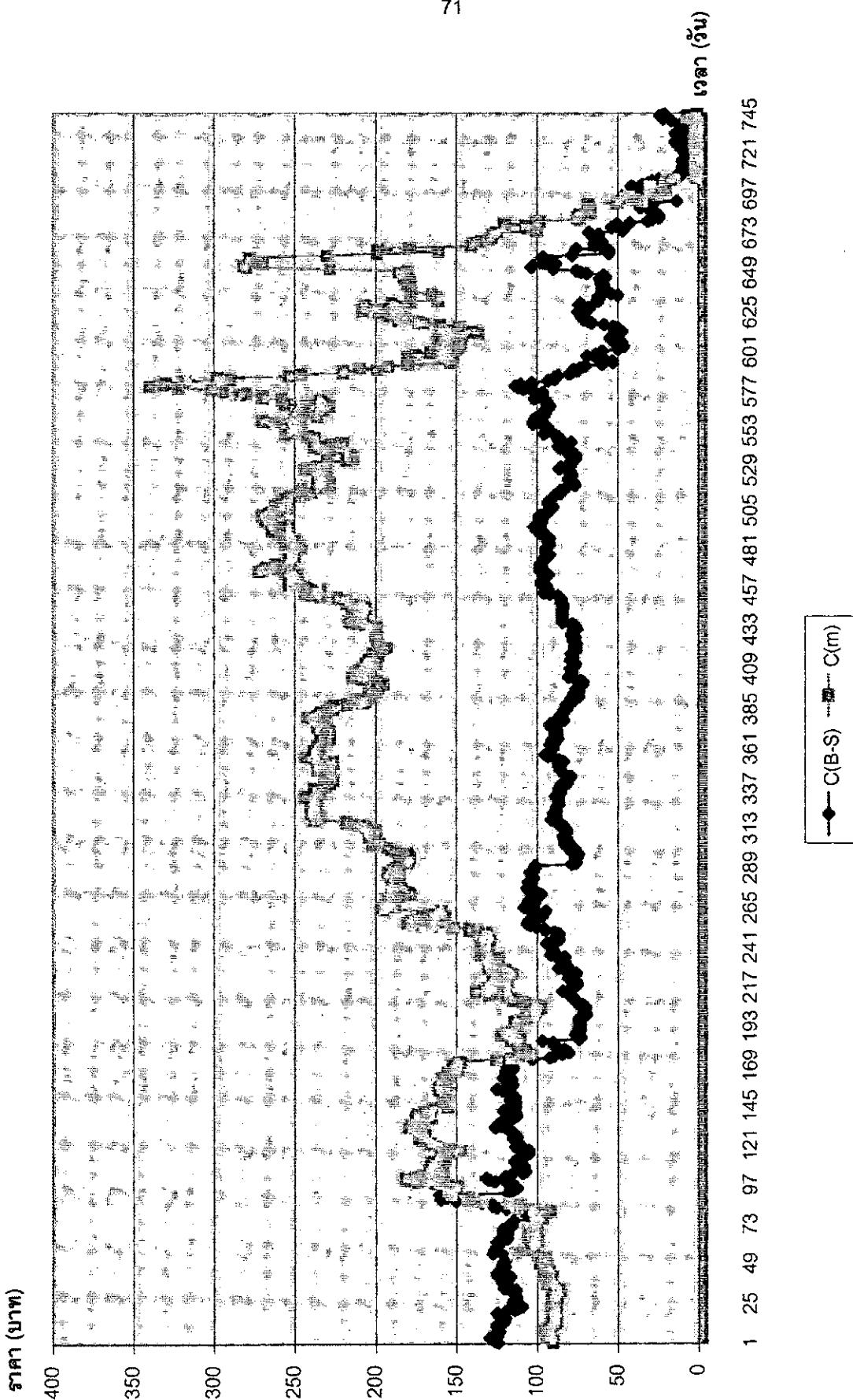

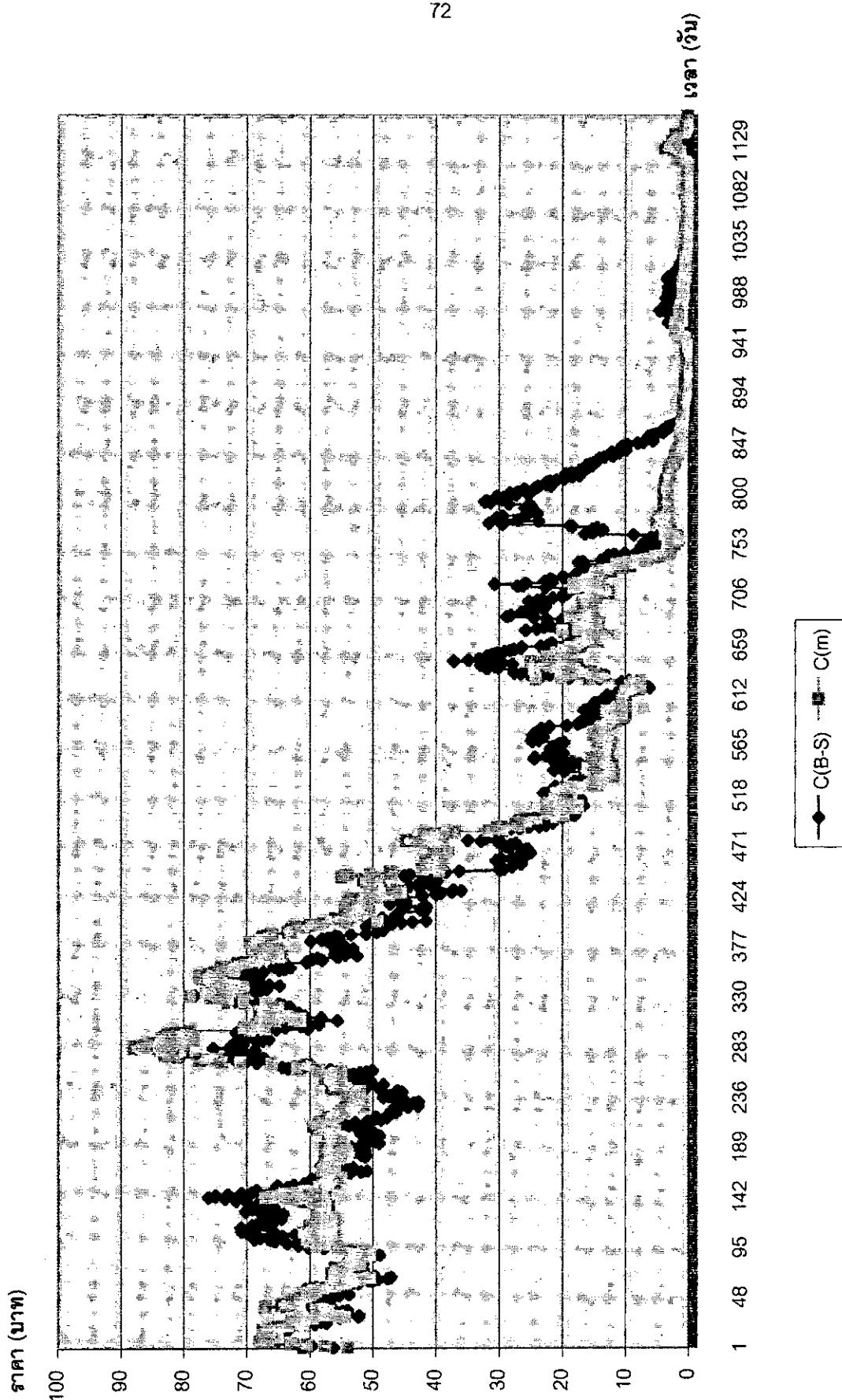
1 31 61 91 121 151 181 211 241 271 301 331 361 391 421 451 481 511 541 571 601 631 661 691 721 751 781 811 841 871 901 931

70

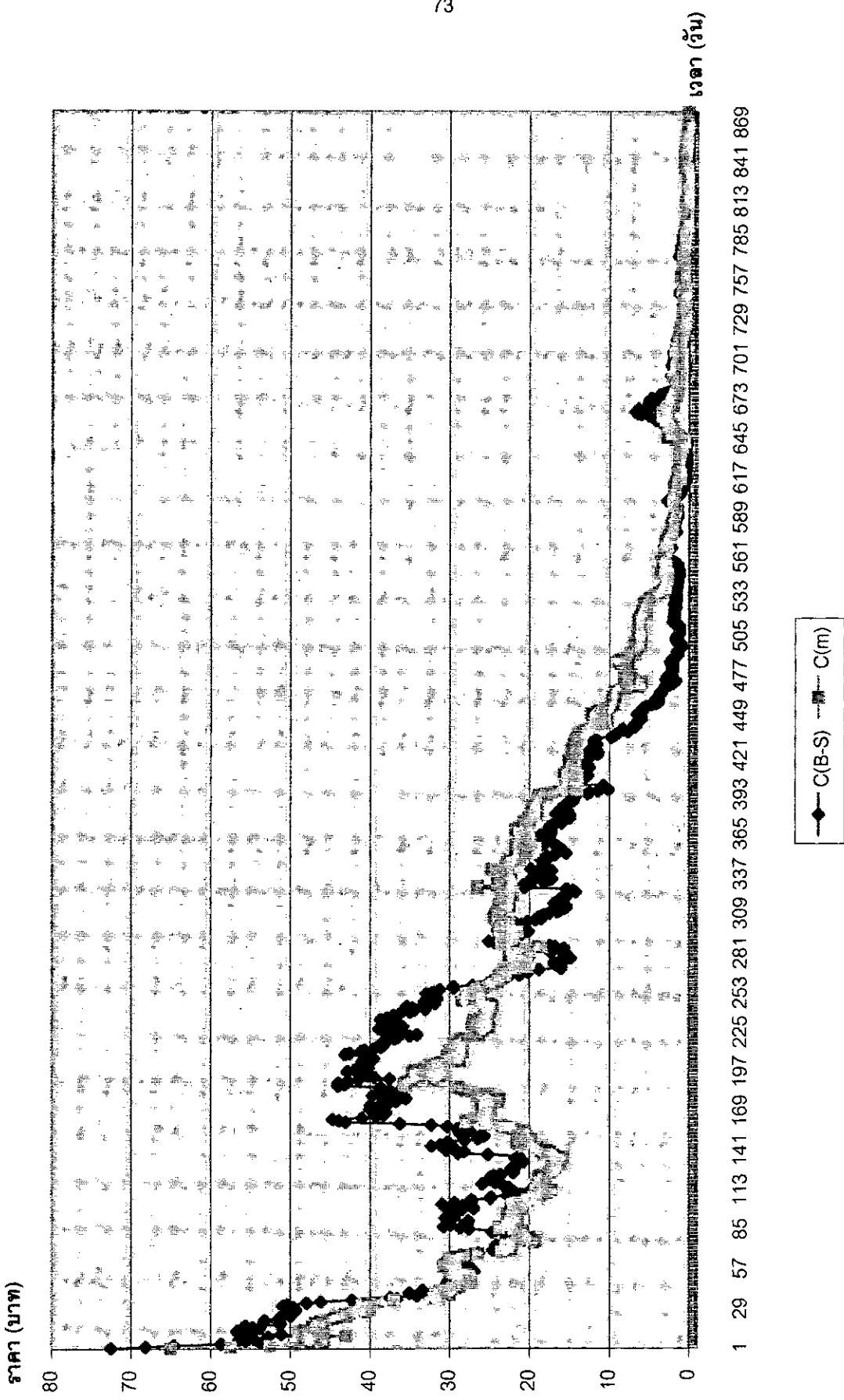
เวลา (วิน)

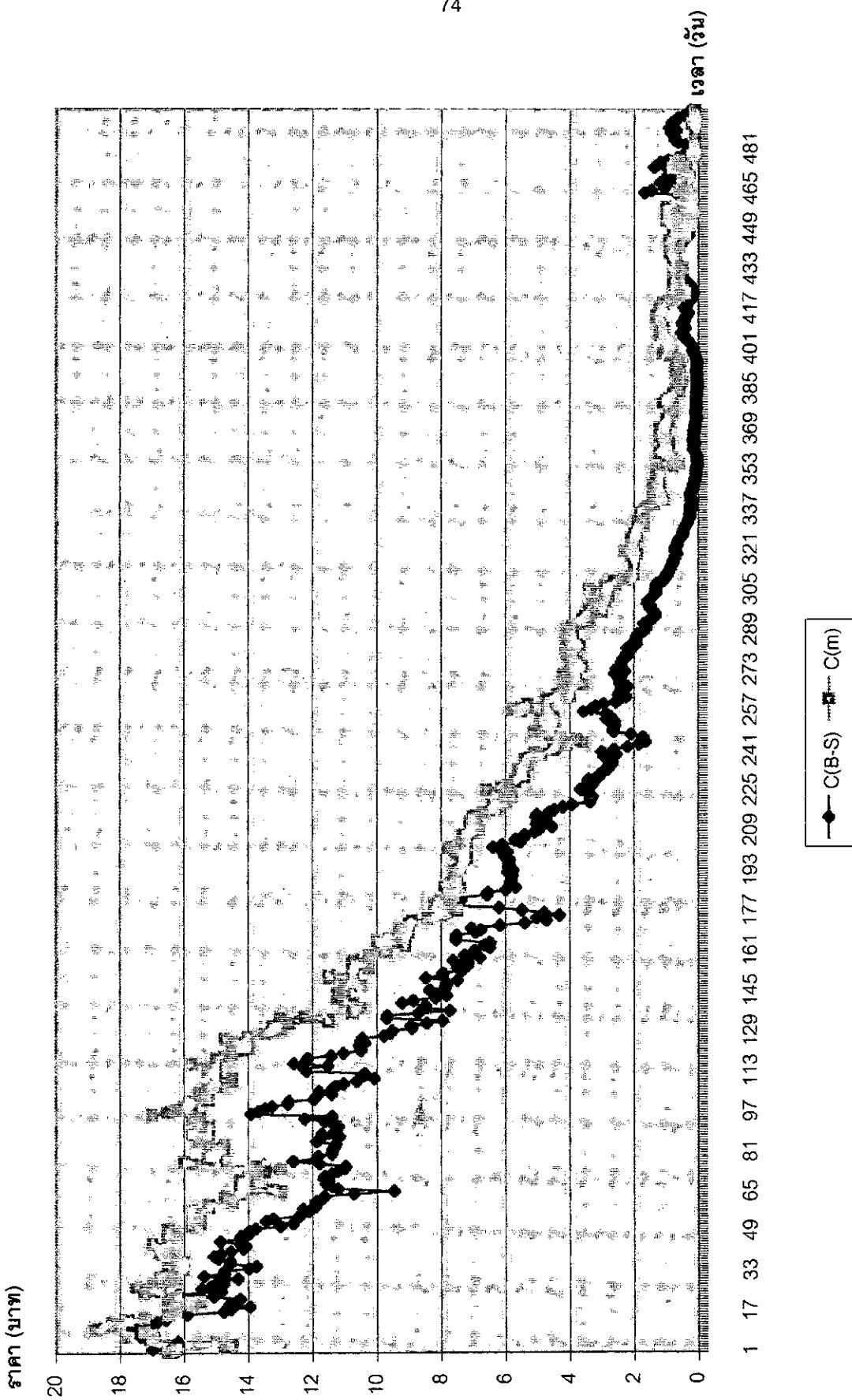
—◆— C(B-S) —■— C(m)

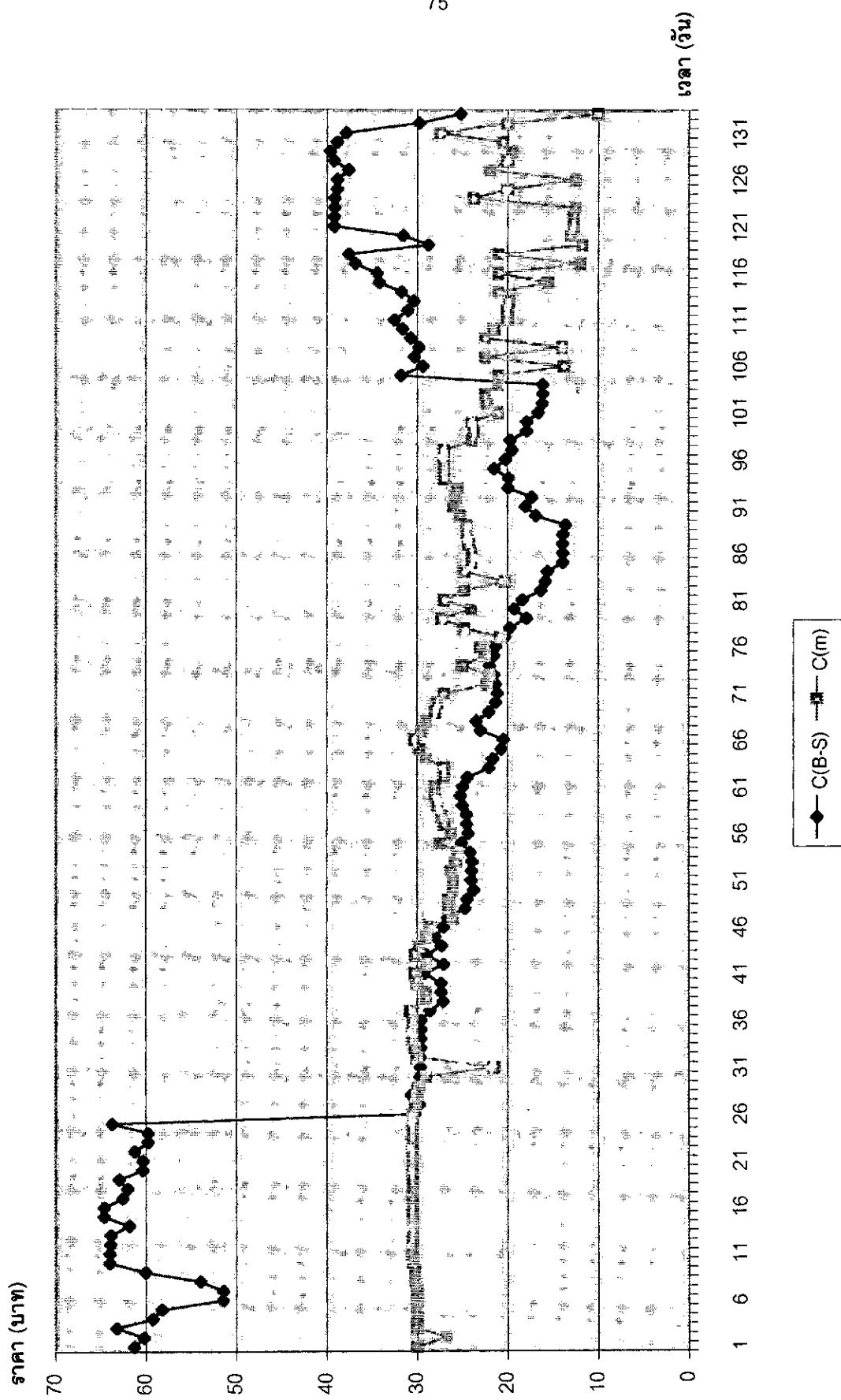

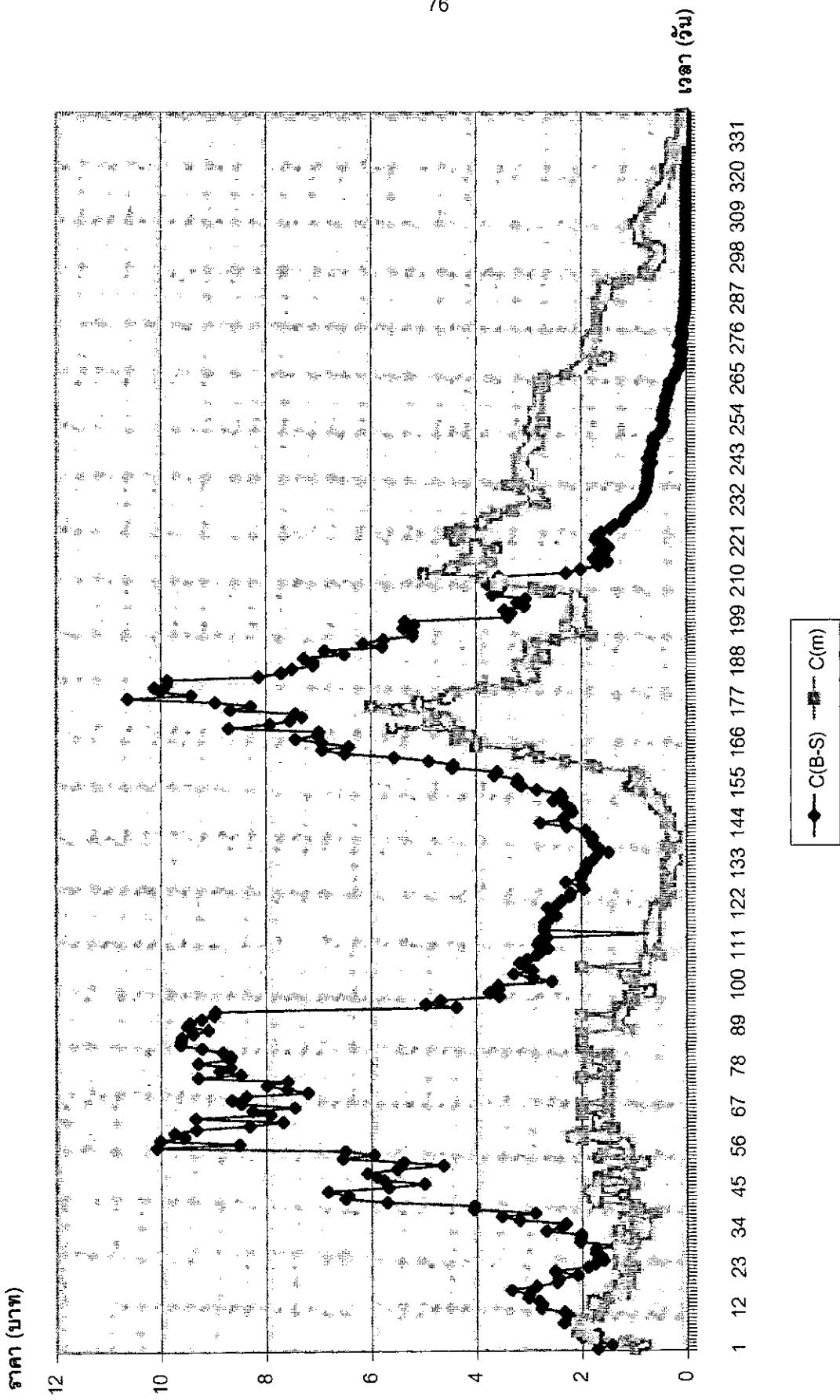
ภาพที่ 27 ภาคไปสำหรับแมลงสีฟ้า (TFB-W)

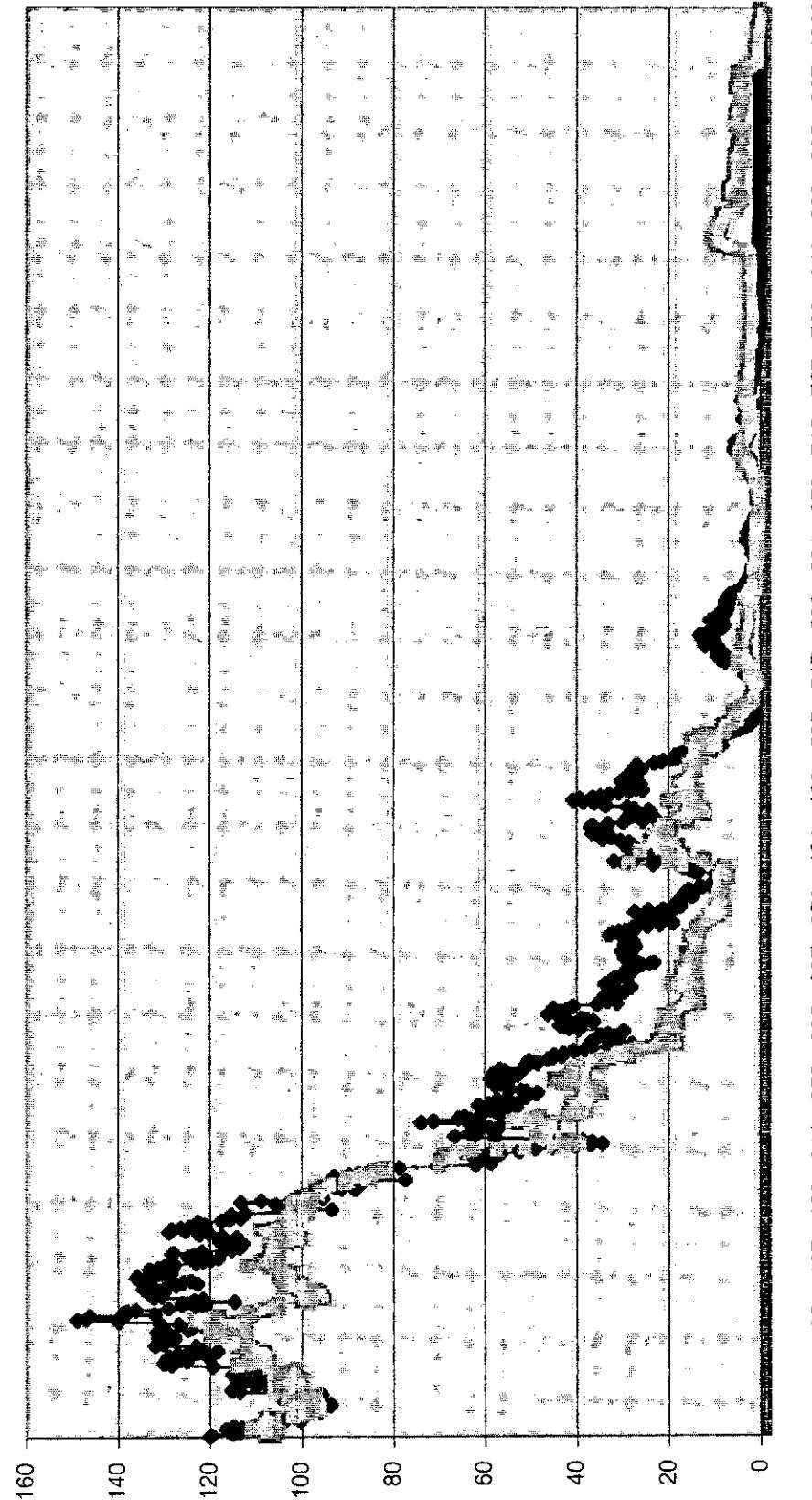
กราฟที่ 29 รากค่าในส่วนตัวภายนอกของลักษณะ (TGP-W)

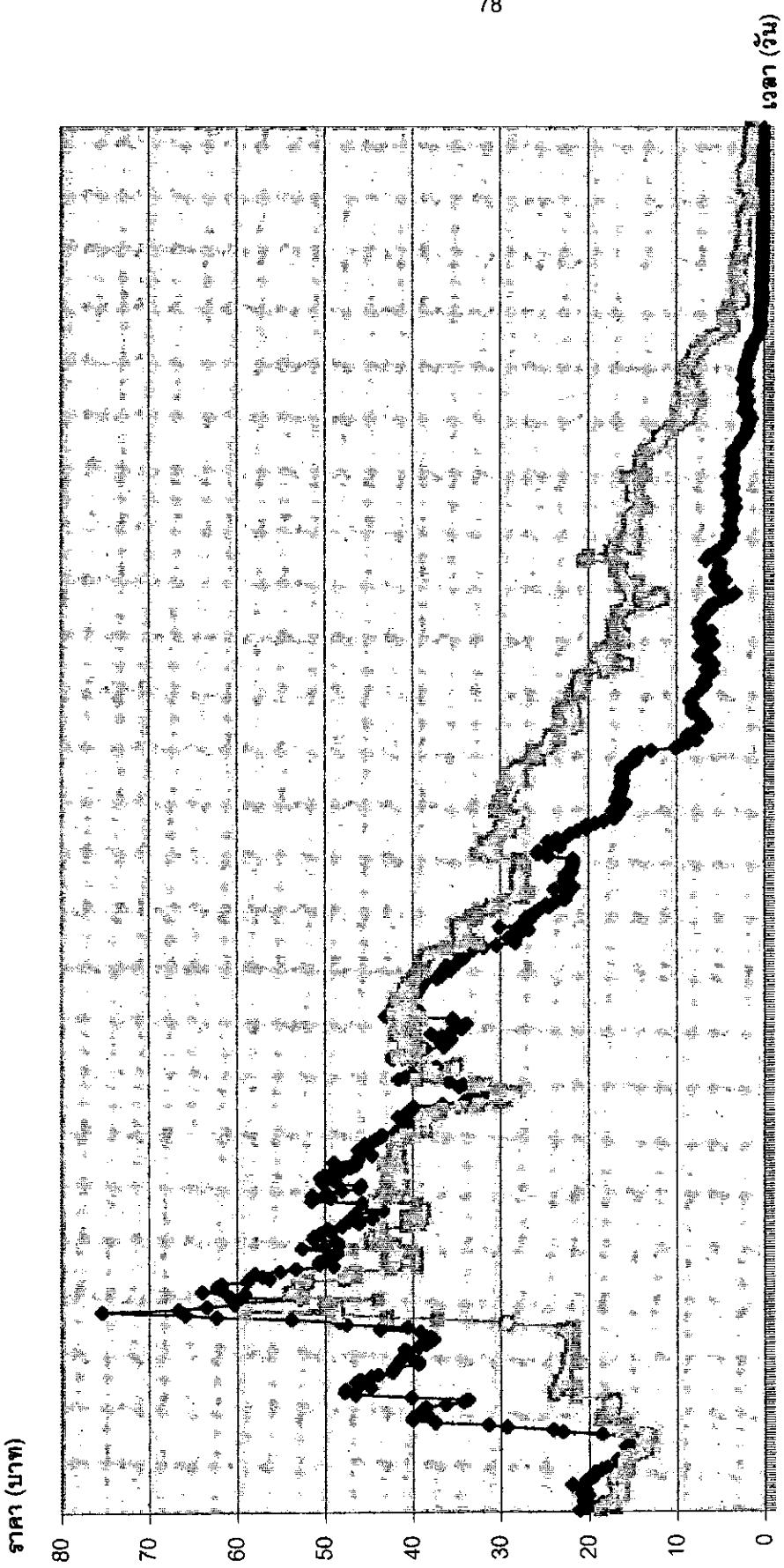
กราฟที่ 31 ภาคในสำนักงานและพื้นที่ (TA-W)

ภาค (น้ำ)

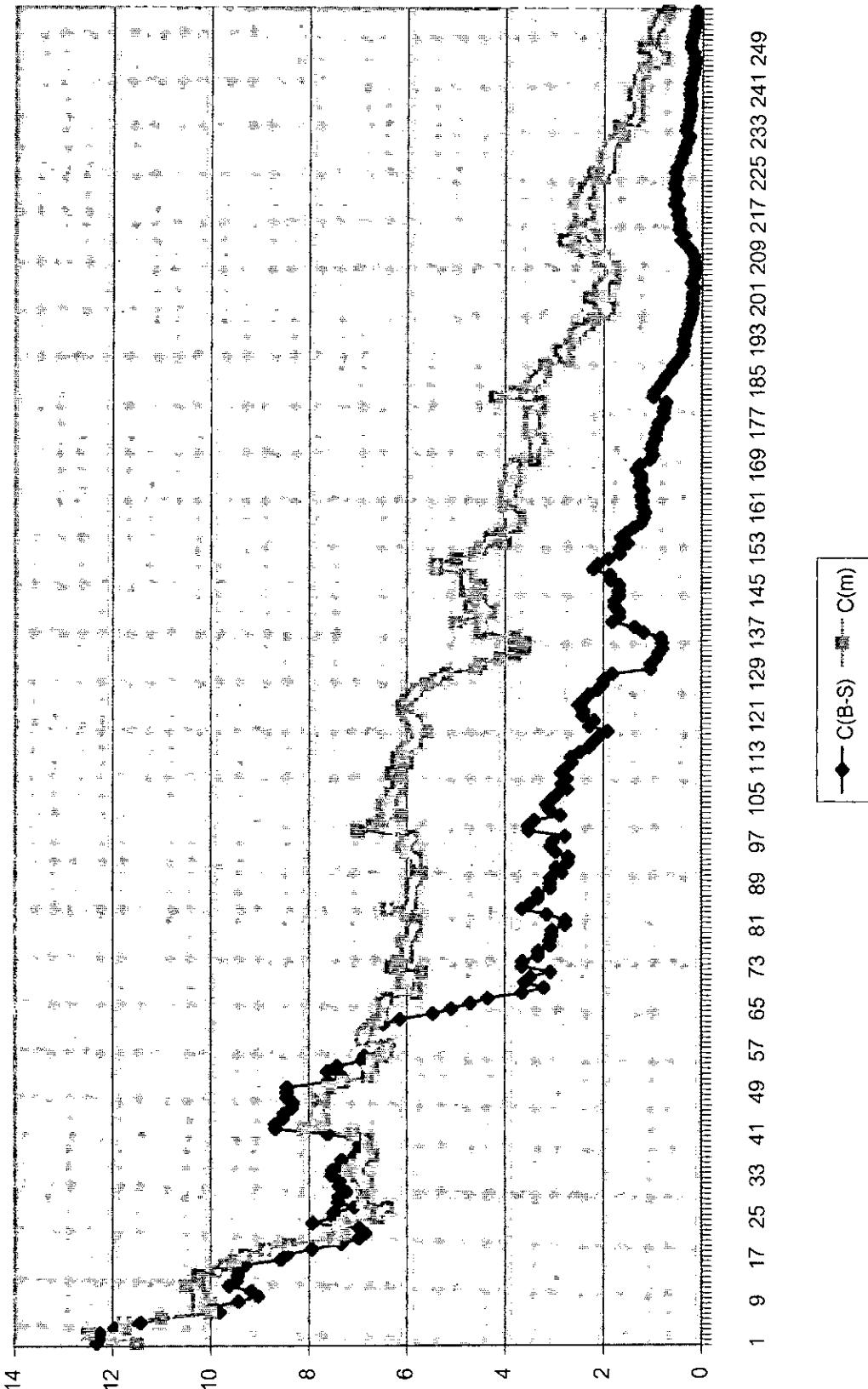
เวลา (วินาที)

ภาพที่ 32 รากฐานสำหรับทดสอบตัวทรัพย์ (UCOM-W)

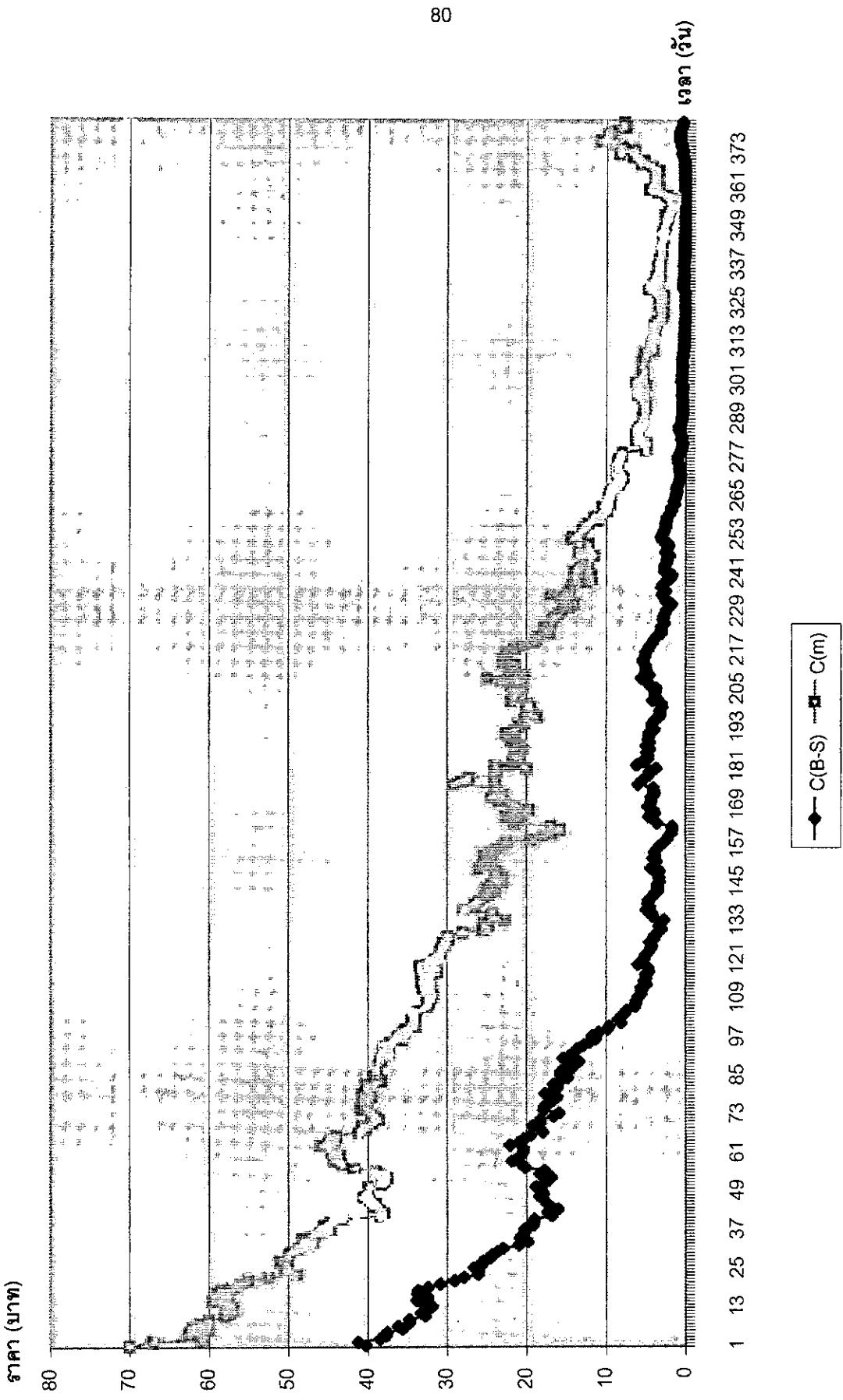
ภาพที่ 33 ภาคใต้สำนักงานแสดงสิทธิ (UNITED-W)

รากศร้าว (บาน)

ภาพที่ 34 รากในลำต้นของแพรตติสหัส (UNIVES-W)

ภาพที่ 35 ราคาไม้สำรับและสังกะสี (WALL-W)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายสังขพัชร์ เสรีวิวัฒนา
วัน เดือน ปีเกิด	26 กันยายน 2512
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	สพ.บ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ.2537
สถานที่ทำงาน	บริษัท เจริญไนค์ภัณฑ์อิน-เอ็กซ์ จำกัด
ตำแหน่ง	พนักงานขาย